

διάλογος

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

www.ppu.gr

...αναζητήστε μας στο διαδίκτυο!

www.ppu.gr

...look for us on the internet!

ΔΙΟΙΚΤΗΤΗΣ

«Διορθόδοξος Σύνδεσμος Πρωτοβουλιῶν Γονέων»
ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου

Ἰδρυτής: π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος (†)

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακός Τσουρός, Ἀρχ. Χριστοφόρος Τσιάγκας, Ἀρχ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος,
Ἀρχ. Χρυσόστομος Μαϊδάνης, Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακός Τσουρός, Ἰασίου 1, Ἀθήνα

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελέτιος – Μητροπολίτης Νευροκοπίου-Βουλγαρίας κ. Ναθαναήλ – Ἀρχιεπίσκοπος Πράγας κ.
Χριστοφόρος – Πρωτ. Κυριακός Τσουρός, Ἀθήνα – Ἀρχ. Varsanufios-Bazyli Doroszkiewicz, Βαρσοβία, Πολωνία –
Ἀρχ. Χριστοφόρος Τσιάγκας, Λεμεσός, Κύπρος – Ἀρχ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος, Πρέβεζα – Ἀρχ. Παῦλος Ἰωάννου, Χαλκίς –
Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, Κασσανδρεία – καθ. Alexander Dvorkin, Μόσχα – Δρ. Γεώργιος Κρίπτας, Ἀθήνα –
Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος, Ἀθήνα

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ:

Πρωτ. Κυριακός Τσουρός – Ἀρχ. Χριστοφόρος Τσιάγκας – Μον. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης –
π. Πέτρος Πανταζής – Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος – Ἰωάννης Μηλιώνης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ:

«Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γὰ τὴν Προστασία τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Ἀτόμου» (ΠΕΓ)
Ταχ. Διεύθυνση: Τ.Θ. 60120, 153 43 Ἁγία Παρασκευή, Ἀθήνα, Ἀττική. Τηλ.: 6082271 Fax: 6082219, <http://users.hellasnet.gr/panelppv>

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ: Γρηγόρης Μορόγιαννης, Λεωφόρος Δημοκρατίας 255, Ἀχαρνάι, τηλ. 2318397

DIALOGOS

FOUNDER

Father Antonios Alevizopoulos (†)

OWNER

Inter-Orthodox Union of Parents' Initiatives, under the auspices of His Beatitude, Christodoulos, Archbishop of Athens and all Greece

DIRECTOR

Rev. Kyriakos Tsouros, P.O. Box 60120 - 153 43 Aghia Paraskevi, Athens

Ὁ ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεῖ καὶ ἀποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ.

**Εἴμεθα πάντοτε ἐκτεθειμένοι στὴν «τρομοκρατία» μηνύσεων νεοφανῶν αἱρέσεων
πού δὲν θέλουν ἀντικειμενικὴ ἐνημέρωση περὶ αὐτῶν.**

Παράλληλα, στὸ μέτρο τοῦ δυνατοῦ, παρέχουμε βοήθεια σὲ θύματα νεοφανῶν αἱρέσεων.

**Γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ συνεχίσουμε τὴν ἐργασία μας,
μᾶς εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ συμβολή σας.**

**Προαιρετικὲς εἰσφορὲς γιὰ τὴ συνέχιση τῆς ἐργασίας μας
γίνονται μὲ εὐγνωμοσύνη δεκτὲς μὲ ταχυδρομικὴ ἐπιταγὴ**

**(ΠΕΓ Μεσογείων 429, 153 43 Ἁγία Παρασκευή, Ἀθήνα, Ἀττικὴ) ἢ μὲ τραπεζικὴ ἐπιταγὴ
(ΠΕΓ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὑποκατάστημα Ἁγίας Παρασκευῆς, Ἀριθ. Λογ. 180/296004-44)**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ἀγάπη, τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου (†)	2
Οἱ «ἐμπειρίες» τῶν πεντηκοστιανῶν κάτω ἀπό τό φῶς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἥθους (Μέρος γ'), τοῦ Ἀρχιμ. π. Αὐγουστίνου Μύρου	6
Νεοειδωλόλατρικές περιπλανήσεις, τοῦ Ἀρχιμ. π. Γεωργίου Καψάνη	10
Ἡ ἐν Χριστῷ μόρφωση τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ κ. Κων/νου Γρηγοριάδη	11
Ἡ «ἡδονή» τῆς ἐξουσίας, τοῦ κ. Ἀθανασίου Νεοφωτιστοῦ	13
«Υπερέχουσαι ἐξουσίαι», τῆς κ. Ἄννας Μπουρδάκου	16
Ἱεράρχηση προερασιότητων. Τελικά... Ναί ἢ ΟΧΙ στό Χάρι Πότερ; τοῦ κ. Ἰωάννη Μηλιώνη	18
Νέα Ἐποχή καί «Νέα» Τηλεόραση, τῆς κ. Δάφνης Βαρδιτσιώτη	21
Ἡ πνευματική τροφή τῶν παιδιῶν μας, τοῦ κ. Βησσαρίωνα Μπακόλα	24
Ἡ διαπλοκή τῶν ἐξτρεμιστικῶν λατρειῶν μέ τίς μυστικές ὑπηρεσίες, τοῦ κ. Ἀντῶνη Μποσνακούδη	27
Σατανιστική Μουσική (Μέρος δ'), τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου (†) (ἐπιμέλεια κ. Α. Βασιλάκη)	29
Εἰδήσεις - Σχόλια	
Ἡ Σαηντόλοτζυ... «Ξαναχτυπᾶ»	31
Οἱ ἐχθροί τῆς Σαηντολογίας	31
Οἱ πρώην ὀπαδοί	33
Στό στόχαστρο καί ἡ Π.Ε.Γ.	34
Ἐγκύκλιο Σημείωμα	35
Μέ ἐντολή καί χάρη τοῦ Διαβόλου	36
Συμβαίνουν καί ἄλλοῦ	36
Σαηντολογικά	37
Ὅχι στήν ἐναλλακτική θητεία Ἰερωθᾶδων σέ ἰδρύματα τῆς Ἐκκλησίας	39
Τό ἀληθινό πρόσωπο τοῦ Ἰνδουισμοῦ	39
«Τῇ κτίσει παρά τόν κτίσαντα» λατρεύοντες, τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου	40
Ραδιοφωνικές ἐκπομπές	41
Ἐπιστολές ἀναγνωστῶν	42

TABLE OF CONTENTS

Charity, by Fr. Antonios Alevizopoulos (†)	2
The “Experiences” of the Pentecostals in the light of ecclesial ethos (Part III), by Archimandrite Augustinos Myrou ..	6
Neo-Pagan Wanderings, by Archimandrite Georgios Kapsanis	10
Man’s Formation in Christ: Man’s Hollow Existence, by Constantine Gregoriades	11
The “Pleasure” of Authority, by Athanasios Neophotistos	13
“Governing Authorities”, by Anna Bourdakou	16
The Order of Priorities, The Final Question... Yes or NO To Harry Potter? by John Milonios	18
New Age and “New” Television, by Daphne Varvitsioti	21
The Spiritual Food of our Children, by Vissarion Bakolas	24
Links of Extremist Cults with National Secret Services, by Antonios Bosnakoudes	27
Satanical Music (Part II), by Fr. Antonios Alevizopoulos (†) (ed. by Katherine Vasilaki)	29
News - Comments:	
Scientology “Strikes Again”	31
The Enemies of Scientology	31
Its Former Adherents	33
P.P.U. as one of its Targets	34
Encyclical Note	35
By Command and with the good graces of the Devil	36
Things like that happen elsewhere as well	36
Scientological Issues	37
No to Alternate Military Service of Jehovah’s Witnesses in the Institutions of the Church	39
The True Face of Hinduism	39
Worshipping “Creation instead of the Creator”, by St. Athanasios The Great	40
Radio Programs	41
Letters from our Readers	42

Η ΑΓΑΠΗ

του π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου (†)*

Ἡ ἀγάπη εἶναι ἀνώτερη ἀπὸ κάθε ἄλλο χάρισμα ἢ πνευματικὴ ἐμπειρία. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ χριστιανοὶ προτρέπονται νὰ ἐπιθυμοῦν αὐτὸ τὸ χάρισμα περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο:

“Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείτονα, καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι ... Ἐάν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον, καὶ ἐάν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐάν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι ... ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει ... νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη” (Α΄ Κορ. ιβ΄ 31, ιγ΄ 1-13).

Ὁλόκληρος ὁ ἀγὼνας τοῦ ἀνθρώπου νοηματοδοτεῖται ὅταν ἀποβλέπει στὴν ἐπιστροφή τοῦ ἀνθρώπου, στὴν κοινωνία μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ μετὰ τοῦ πλησίον· στή βίωση τῆς μιᾶς ἀνθρώπινης φύσης. Ἡ κοινωνία αὕτη εἶναι κοινωνία “ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ” καὶ “ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ” καὶ “ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ” μετὰ τοῦ Ἀκτίστου Θεοῦ καὶ ἐμπειρία τοῦ ὅτι ὁ πλησίον δὲν ἀποτελεῖ κάτι ξένο πρὸς τὴ δική μας φύση· γι' αὐτὸ καὶ ὁ Κύριος ὑπογραμμίζει: «ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν» (Ματθ. κβ΄ 35-40).

Αὕτη ἡ ἐπιστροφή τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ “παρὰ φύση” σὲ “κατὰ φύση” δὲν μποροῦσε νὰ συντελεσθεῖ μετὰ τὴν πτώση μὲ ἀνθρώπινες προσπάθειες. Γιὰ νὰ ἀγαπήσει κανεὶς τὸν Θεὸ ἔπρεπε νὰ γεννηθεῖ “ἄνωθεν” (Ἰω. γ΄ 3-5). Χωρὶς αὕτη τὴ γέννηση δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ εἰσέλθει στὴν “βασιλεία τοῦ Θεοῦ”, δηλαδή στὴν κοινωνία ἀγάπης: “πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ Θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν Θεόν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν” (Ἰω. δ΄ 7-8).

Ἡ ἀγάπη ὁδηγεῖ στὴν ὑπέρβαση τῆς ἀτομικότητας τοῦ ἀνθρώπου, ξεπερνάει τὸν αὐτοεγκλωβισμό σὲ “ἐγώ” καὶ ἀνοίγει τὸ δρόμο γιὰ τὴν

ἐπιστροφή στὸν παράδεισο τοῦ Θεοῦ, πού συντελεῖται “ἐν Χριστῷ” (Γαλ. γ΄ 26-29). Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Χριστὸς ὀνομάζεται “ἡ ὁδὸς” καὶ “ἡ ζωὴ” (Ἰω. ιδ΄ 6). Εἶναι ἡ νέα ὁδὸς πού “ἐκτίσθη” γιὰ χάρι τῶν “ἔργων τοῦ Θεοῦ”, δηλαδή γιὰ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους (Παροιμ. η΄ 22).

Μέ τὴν νέα γέννηση “ἐν Χριστῷ” ἀποκτᾶμε αἰώνια ὑποστατικὴ ὑπαρξη καὶ αἰσθανόμαστε πλέον ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἀναπόσπαστα μέλη μας: “καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ Πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓνα σῶμα ἐβαπτίσθημεν” (Α΄ Κορ. ιβ΄ 13)· δὲν μποροῦμε νὰ διασπασθοῦμε. “Οὐδεὶς ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν... ὅτι μέλη ἐσμέν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ” (Ἐφεσ. ε΄ 29-30).

Τὸ θεμέλιο τῆς ἀγάπης εἶναι ἡ ὑποστατικὴ ὑπαρξη τοῦ Χριστοῦ. “Ὅπως ὁ Πατέρας εἶναι ἐνωμένος μὲ τὸν Υἱὸ καὶ ὁ Υἱὸς μὲ τὸν Πατέρα, ἔτσι εἴμαστε καὶ μεῖς ἐνωμένοι μὲ τὸν Υἱὸ καὶ ὁ Υἱὸς μὲ ἐμᾶς (Ἰω. ιζ΄ 21-26). Μέ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ ἔνωση τοῦ Υἱοῦ μὲ τὸν Πατέρα εἶναι φυσικὴ, ἐνῶ ἡ δική μας ἔνωση μὲ τὸν Υἱὸ εἶναι “κατὰ θέσιν καὶ χάριν, ὅμως εἰς ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ εἶμεθα ὅλοι ἐνωμένοι μὲ τὸν Θεόν, καὶ ἀχώριστοι, καθὼς πάλιν αὐτὸς ὁ Χριστὸς λέγει: “ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σύ ἐν ἐμοί, ἵνα ὧσιν τετελειωμένοι εἰς ἓν” (Ἀγ. Συμεῶν ὁ Νέος Θεολόγος).

“Ἄς μὴ συμπεριφερόμεθα λοιπὸν ὡσάν διεσπασμένοι, οὔτε νὰ λέγη κανεὶς· ὁ τάδε δὲν εἶναι φίλος μου, οὔτε συγγενής, οὔτε γείτονας, οὔτε ἔχω τίποτε κοινόν πρὸς αὐτόν· πῶς νὰ τὸν πλησιάσω; Διότι καὶ ἂν δὲν εἶναι συγγενής, οὔτε φίλος, εἶναι ὅμως ἀνθρώπος ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν ἰδίαν μὲ ἐσένα φύσιν, τὸν ἴδιον Δεσπότην, εἶναι σύνδουλός σου καὶ ζῆ εἰς τὴν ἰδίαν σκηνήν, ἀφοῦ ὑπάρχει εἰς τὸν ἴδιον κόσμον (ἰ. Χρυσόστομος).

Ἡ ἀγάπη εἶναι δῶρο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ὁ πρῶτος καρπὸς Του (Γαλ. ε΄ 22). Εἶναι ἡ θεία ζωὴ πού μεταφυτεύεται στὸν πιστὸ σάν θεία δύναμη, πού ἐνώνει ὀντολογικὰ ὀλόκληρη τὴν

* Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ βιβλίον του «Τὸ νόημα τῆς ζωῆς σὲ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».

άνθρωπότητα. Ἐάν ἐτηρεῖτιο τελείως ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον, σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολή τοῦ Χριστοῦ, τότε, "οὔτε δούλος, οὔτε ἐλεύθερος θὰ ὑπῆρχεν, οὔτε ἄρχων οὔτε ἀρχόμενος, οὔτε πλούσιος, οὔτε πτωχός, οὔτε μικρός, οὔτε μέγας..." (ἰ. Χρυσόστομος).

"Ἡ τελεία ἀγάπη δὲν διαχωρίζει τὴ μία φύση ἀνάλογα μὲ τὶς διάφορες γνώμες τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἀποβλέποντας πάντοτε σ' αὐτήν, ἀγαπᾷ ἐξ ἴσου ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Τοὺς ἐναρέτους τοὺς ἀγαπᾷ σάν φίλους, ἐνῶ τοὺς κακοὺς τοὺς ἀγαπᾷ σάν ἐχθρούς, εὐεργετώντας αὐτούς, δείχνοντας μακροθυμία πρὸς αὐτούς καὶ ὑπομένοντας ὅλες τὶς κατηγορίες καὶ τὶς κακίες πού δέχεται ἀπ' αὐτούς" ("Αγ. Μάξιμος Ὁμολογητής).

Σέ ἄλλο σημεῖο ἀναφέρει ὁ "Ἅγιος Μάξιμος: "Ἐκεῖνος πού ἀσκεῖ ἐλεημοσύνη μιμούμενος τὸν Θεό, δὲν γνωρίζει διαφορά μεταξὺ πονηροῦ καὶ ἀγαθοῦ, μεταξὺ δικαίου καὶ ἀδίκου σὰ πράγματα τὰ ἀναγκαῖα γιὰ τὸ σῶμα, ἀλλὰ σ' ὅλους μοιράζει ἐξ ἴσου μὲ τὴν ἀνάγκη τους.

Ἡ διάθεση τῆς ἀγάπης δὲν γίνεται φανερὴ μόνο μὲ τὴ δόση τῶν χρημάτων, ἀλλὰ πολὺ περισσότερο μὲ τὴ μετάδοση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ τὴ σωματικὴ διακονία".

Ἡ σωτηρία τοῦ ἀδελφοῦ εἶναι τὸ βασικὸ μέλημα τῆς ἀγάπης ἐνός ἀληθινοῦ χριστιανοῦ. "Εἶδα καὶ ἄλλον, ὅπου τόσοσιν πολλὰ ἐποθοῦσε τὴν σωτηρίαν τῶν ἀδελφῶν του, ὅπου ἐπαρκαλοῦσε πολλαῖς φοραῖς τὸν Θεόν μὲ θερμὰ δάκρυα, ἢ νὰ σωθοῦν καὶ ἐκεῖνοι, ἢ νὰ κολασθῆ καὶ αὐτός μαζί μὲ ἐκεῖνους, καὶ παρακινούμενος ἀπὸ τὴν Θεομίμητον καὶ θερμὴν προαίρεσίν του, δὲν ἤθελε μὲ κανένα τρόπον νὰ σωθῆ αὐτός μόνος χωρὶς τοὺς ἀδελφούς του ὅτι τόσοσιν ἐνώθη μὲ αὐτούς πνευματικῶς, διὰ μέσου τῆς Ἁγίας ἀγάπης, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ὅπου δὲν ἤθελε οὐδέ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν νὰ χωρισθῆ ἀπὸ αὐτούς" ("Αγ. Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος).

"Ὅποιος δὲν αἰσθάνεται μέσα του τὴ χάρη, αὐτός δὲν βλέπει τὴ χάρη καὶ στοὺς ἄλλους, λέγει ὁ π. Σωφρόνιος ἀπὸ τὸν τρόπο πού δέχεται ὁ ἄνθρωπος τὸν πλησίον του μπορεῖς νὰ κρίνεις γιὰ τὸν βαθμὸ τῆς χάρης πού ἔχει μέσα του, συνεχίζει: "Ἄν ὁ ἄνθρωπος βλέπει στὸν ἀδελφό του τὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, αὐτὸ σημαίνει πὼς ἔχει καὶ ὁ ἴδιος μεγάλη χάρη. Ἄν

ὅμως μισεῖ τὸν ἀδελφό του, αὐτὸ σημαίνει πὼς αὐτός ὁ ἴδιος κατέχεται ἀπὸ πονηρὸ πνεῦμα".

"Ὅποιος ἀποκτᾷ τὴν ἐμπειρία τῆς τελείας ἀγάπης, ἀποκτᾷ ταυτόχρονα καὶ τὴν ἐμπειρία τῆς τελείας ταπεινώσεως. Γιατί ἡ ἀληθινὴ ταπείνωση δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κατανοηθεῖ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους πού δὲν ἔχουν γευθεῖ τὴν ἐν Χριστῷ ἀγάπη· τὴ θεωροῦν μωρία καὶ τὴν ἀποστρέφονται.

"Ὅμως στὸν παράδεισο τοῦ Θεοῦ ὅλοι βρῖσκονται μέσα στὴν ἀγάπη καὶ στὴν κατὰ Χριστὸν ταπείνωση, ὥστε νὰ χαίρονται νὰ βλέπουν τοὺς ἄλλους ἀνωτέρους ἀπὸ αὐτούς καὶ κανένας νὰ μὴ τοὺς φαίνεται "βέβηλος" καὶ "ἀκάθαρτος" αὐτὴ τὴν ταπείνωση ἔζησαν οἱ "Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας.

"Πότε γνωρίζει ὁ ἄνθρωπος ὅτι ἔφθασε εἰς τὴν καθαρότητα τῆς καρδίας;", ρωτήθηκε ὁ Ἰσαὰκ ὁ Σύρος καὶ ἔδωσε τὴν ἀκόλουθη ἀπάντηση:

"Ὅταν βλέπη ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ δὲν τοῦ φαίνεται κανεὶς βέβηλος καὶ ἀκάθαρτος τότε ἀληθῶς ὑπάρχει καθαρὸς τῆ καρδία· διότι ἄλλως πὼς θέλει πληρωθῆ ὁ λόγος τοῦ Ἀποστόλου, ὁ ὁποῖος λέγει ὅτι πρέπει ὁ ἄνθρωπος νὰ λογίζεται μετὰ εἰλικρινοῦς καρδίας πάντας ὡς ἀνωτέρους αὐτοῦ, καὶ ὁ προφήτης Ἀβδακούμ λέει, ὅτι ὁ καθαρὸς ὀφθαλμὸς δὲν βλέπει πονηρά" (βλ. Ἀβδακούμ α' 13).

Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ σπλαχνίζεται ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἂν κάποιος δὲν συμπάσχει σάν δεῖ ἄνθρωπο πού ἁμαρτάνει, ἀπὸ αὐτὸν φεύγει ἢ χάρη τοῦ Θεοῦ. "Νὰ μὴ συγγέεις τὸν ἄνθρωπο πού εἶναι εἰκόνα τοῦ Θεοῦ μὲ τὶς ἁμαρτίες στίς ὁποῖες ἔπεσε", λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κροστάνδης, "ἡ ἁμαρτία εἶναι ἓνα ἐπεισόδιο. Ἡ πραγματικὴ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, πού πάντοτε παραμένει".

"Διότι καὶ ὁ Κύριός σου δὲν συνωμίλει μόνον μὲ δικαίους καὶ τοὺς ἀκαθάρτους ἀπέφευγεν, ἀλλὰ καὶ τὴν Χαναναίαν (Ματθ. ιε' 22-28) τὴν ἐδέχθη μὲ πολλὴν εὐνοίαν, καὶ τὴν Σαμαριτίν (Ἰω. δ' 7 ἔξ.) τὴν μαρὰν καὶ ἀκάθαρτον, καὶ ἄλλην πόρνην (Λουκ. ζ' 37 ἔξ.), διὰ τὴν ὁποῖαν καὶ τὸν ἐκατηγόρουν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ τὴν ἐδέχθη καὶ τὴν ἐθεράπευσε καὶ ἠνέχθη νὰ βραχοῦν τὰ πόδια του ἀπὸ τὰ δάκρυα τῆς μαρᾶς, διὰ νὰ μᾶς διδάξη νὰ εἴμεθα ἀνεκτικοὶ πρὸς τοὺς ἁμαρ-

τάνοντας· διότι αυτό πρό πάντων είναι φιλανθρωπία” (i. Χρυσ.).

.....
 «Ένας αδελφός άμάρτησε και τον απέμακρυνε ο πρεσβύτερος από την εκκλησία. Σηκώνεται λοιπόν και ο Άββās Βησσαρίων και βγήκε μαζί του, λέγοντας: “Αμαρτωλός είμαι κι εγώ”».

Οί άνθρωποι του Θεού δεν πονούν μόνο όταν βλέπουν τους άλλους να πεθαίνουν από την πείνα ή τη σωματική άρρώστια, αλλά και όταν βλέπουν τους πονηρούς να άμαρτάνουν, λέγει ο Χρυσόστομος· ύποφέρουν μάλιστα σ’ αυτή την περίπτωση πολύ περισσότερο. “Διατί μισείς τον άμαρτωλόν, ω άνθρωπε; Διότι τάχα δεν είναι δικαίος ως και σύ; Και πού είναι ή δικαιοσύνη σου, άφοϋ δεν έχεις αγάπην; Διατί δεν κλαίεις μάλλον δι’ αυτόν, αλλά καταδιώκεις αυτόν;» (Άγ. Ίσαάκ ο Σύρος).

“Θέλεις να διορθώσης τον άδελφόν σου;” λέγει ο i. Χρυσόστομος, σέ άλλο σημείο, “δάκρυσε δι’ αυτόν, ιδιαιτέρως να τον προτρέψης, συμβούλευσέ τον, παρακάλεσέ τον..... Δείξε αγάπην προς αυτόν πού ήμάρτησεν”.

.....
 Τό όριο της αγάπης είναι ή αγάπη προς τους έχθρούς, σύμφωνα μέ τον λόγο του Χριστού: “Εγώ δέ λέγω ύμιν, αγαπάτε τους έχθρούς ύμών, εύλογείτε τους καταρωμένους ύμās, καλώς ποιείτε τοίς μισούσιν ύμās και προσεύχεσθε ύπέρ των επηρεαζόντων ύμās και διωκόντων ύμās, όπως γένησθε υιοί του πατρός ύμών του έν ουρανοίς, ότι τον ήλιον αυτού ανατέλλει επί πονηρούς και αγαθούς” (Ματθ. ε’ 44-45).

Σχολιάζοντας ο Άγιος Ίωάννης ο Χρυσόστομος λέγει πώς ο Χριστός δεν ζητάει από μās μόνο να συγχωρέσουμε τους έχθρούς μας, “αλλά και να τους συναριθμήσωμε μεταξύ των καλύτερων φίλων μας, γι’ αυτό και καθώρισε να εύχόμαστε γι’ αυτούς”. “Εάν λοιπόν δεν βλάβτης κάποιον, όμως τον άποστρέφεται και δεν τον βλέπεις μέ αγαθήν διάθεση και τό τραύμα τό έχεις στην ψυχή σου αυξανόμενον, δεν έχεις καθόλου έκτελέσει την έντολήν πού σου παρήγγειλεν ο Χριστός. Πώς λοιπόν παρακαλείς τον Θεόν να γίνη διά σέ Ίλεως, χωρίς πρώτον να έχεις γίνει έσύ τό ίδιον εις τους βλάπτοντάς σε; Πώς δηλαδή λέγεις “άφες ήμιν τά όφειλήματα ήμών, ως και ήμείς άφίεμεν τοίς όφειλέταις ήμών”;

(Ματθ. στ’ 12). “ Άνθρωπος άνθρωπω συντηρεί όργήν, και παρά Κυρίου ζητεί ΐασιν; Έπ’ άνθρωπον όμοιον αυτόω οϋκ έχει έλεος και περί των άμαρτιών αυτού δείται; Αυτός σάρξ ων διατηρεί μήνιν, τίς εξιλιάσεται τάς άμαρτίας αυτού”; (Σοφ. Σειράχ κη’ 3-5)”.

“Υπάρχουν άνθρωποι πού εύχονται για τους έχθρούς τους ή για τους έχθρούς της Εκκλησίας την άπώλεια και τά βάσανα στή φωτιά της κολάσεως. Σκέφτονται έτσι γιατί δεν έδιδάχθησαν από τό Άγιο Πνεϋμα την αγάπη του Θεού. “Όποιος την έδιδάχθηκε πραγματικά, αυτός χύνει δάκρυα για όλο τον κόσμο” (π. Σωφρόνιος).

“Όποιος εύεργετεί τους συνανθρώπους του για τή δόξα του Θεού, δέ σταματάει να τους εύεργετεί ό,τιδήποτε και άν του κάμουν, ακόμη και εάν τον άδικήσουν ή τον συκοφαντήσουν. “Διότι βέβαια αυτός πού σταματά την εύεργεσίαν μετά την συκοφαντίαν δεικνύει ότι προσπαθει ν’ άσκήσει αυτό τό έργον όχι για να δοξάση τον Θεόν, αλλά διά να λάβη τον επαινον των ανθρώπων” (i. Χρυσ.). Η άποψη αυτή άποτελεί κανόνα ζωής για κάθε πιστό. Υπογραμμίζεται από όλους τους Πατέρες της Εκκλησίας.

.....
‘Ο πιστός αγαπά ακόμη και τους αίρετικούς· όχι όμως την αίρεση. Είναι “άσθενείς κατά την ψυχήν και άνάπηροι κατά τό βλέμμα της διανοίας των, δεν ήμπορούν να άτενίσουν προς τό φώς της άληθείας”, λέγει ο Χρυσόστομος και συνιστά “Δι’ αυτό άς εκπληρώσωμε τάς ύποχρεώσεις μας και άς άπλώσωμε τό χέρι μας εις αυτούς”, σύμφωνα μέ τή συμβουλή του Παύλου: “έν πραότητι παιδεύοντα τους άντιδιατιθεμένους, μήποτε δω αυτοίς ο Θεός μετάνοιαν εις επίγνωσιν άληθείας και ανανήψωσιν εκ της του διαβόλου παγίδος, έξωγρημένοι ύπ’ αυτού εις τό εκείνου θέλημα” (Β’ Τιμ. β’ 25-26).

Η Γραφή συνιστά νοθεσία στους αίρετικούς και μάλιστα μία και δύο φορές (Τίτ. γ’ 10-11): ακόμη και στην περίπτωση της έμμονης στην πλάνη οι πιστοί δεν προτρέπονται να μισούν τους αίρετικούς. **Πρέπει μόνο να μισούν την αίρεση και να άποφεύγουν τίς στενές σχέσεις, γιατί αυτό μπορεί να σημάνει γι’ αυτούς κίνδυνο.**

Πρέπει να μισούμε “τό κακόν έργον και όχι τον άνθρωπον”, λέγει ο Χρυσόστομος και ύπογραμμίζει πώς έργο του Διαβόλου είναι να έξα-

λείψη τήν ἀγάπη καί νά καταστρέψει τήν ὁδό τῆς διορθώσεως· "καί νά κυριεύσῃ, ἐκεῖνον μὲν εἰς τήν πλάνην, ἐσένα δέ εἰς τήν ἔχθραν, ὥστε ἔτσι νά κρημνίσῃ τὰ τείχη τῆς ὁδοῦ τῆς σωτηρίας ἐκεῖνου. Διότι, ὅταν καί ὁ ἰατρός μισῇ καί ἀποφεύγῃ τόν ἄρρωστον, πότε θά ἀναλάβῃ αὐτός πού νοσεῖ, ἐφ' ὅσον οὔτε αὐτός καλεῖ τόν ἰατρόν, οὔτε ἐκεῖνος ἔρχεται εἰς τόν ἀσθενῆ; Ἄλλὰ διά ποιόν λόγον, εἶπέ μου, τόν ἀποστρέφου καί τόν ἀποφεύγεις; Διότι εἶναι ἀσεβής; Λοιπόν δι' αὐτό ἀκριβῶς πρέπει νά τόν πλησιάξῃς καί νά τόν περιποιεῖσαι. Ἐάν δέ ἡ ἀσθενεία του εἶναι ἀθεράπευτος, σύ ὁμως ἔχεις ἐντολήν νά πράξῃς τό καθῆκον σου".

«Ἐάν λοιπόν πρέπει νά μισοῦμε τούς ἐχθρούς τοῦ Θεοῦ, δέν πρέπει νά μισοῦμε μόνον τούς ἀσεβεῖς, ἀλλά καί τούς ἀμαρτωλούς· καί ἔτσι θά καταντήσωμε χειρότεροι ἀπό τὰ θηρία, μέ τό νά ἀποστρεφώμεθα ὅλους τούς ἀνθρώπους καί νά ὑπερηφανευώμεθα μέ ἀνοησίαν ὅπως ἐκεῖνος ὁ Φαρισαῖος. Ὁ Παῦλος ὁμως δέν παραγγέλλει ἔτσι, ἀλλά πῶς; "Παρακαλοῦμεν δέ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τούς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τούς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας" (Α΄ Θεσ. ε΄ 14)» (i. Χρυσ.).

Ἡ ἀγάπη λοιπόν εἶναι τό μεγαλύτερο ἀπό τὰ χαρίσματα τοῦ Θεοῦ, γιατί ἀποτελεῖ ἐπιστροφή στή βίωση τῆς ἐνότητος τοῦ ἀνθρώπου, στήν ἐμπειρία τῆς μιᾶς ἀνθρώπινης φύσης, στήν ὑπέροβαση τῆς ἀτομικότητος τοῦ ἀνθρώπου.

Τό θεμέλιο τῆς ἀγάπης εἶναι ἡ ὑποστατική ἔνωση τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Πατέρας εἶναι ἐνωμένος σέ μιά Θεότητα μέ τόν Υἱό καί ὁ Υἱός ἐνωμένος μέ τόν ἄνθρωπο, ὡς ἔνσαρκος Λόγος σέ ἕνα πρόσωπο. Ὅλοι οἱ πιστοὶ ἐντασσόμεστε στό ἕνα Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί ἐπομένως, δέν πρέπει νά συμπεριφερόμαστε ἀναμεταξύ μας σάν ξένοι. Εἴμαστε ἐνωμένοι λόγω τοῦ ὅτι ἔχουμε τήν ἴδια φύση, τήν ἴδια πίστη καί ἀποτελοῦμε μέλη τοῦ ἐνός Σώματος, τό ὁποῖο δέν ἐπιτρέπεται νά διασποῦμε.

Ἡ ἀγάπη εἶναι τό δῶρο τοῦ Θεοῦ πού μεταφυτεύει τή θεία ζωή στή μία ἀνθρωπότητα, πού ἀποτελεῖται ἀπό μύρια πρόσωπα, τὰ ὁποῖα δέν συγχέονται ἀναμεταξύ τους. Γι' αὐτό καί μποροῦν νά ἔλθουν σέ κοινωνία ἀγάπης ἐν ἐλευθερία χωρίς νά ἀναιροῦνται. Ἐτσι ἡ ἀγάπη ἐνώνει ὄντολογικά ὀλόκληρη τήν ἀνθρωπότητα σέ μία ἀνθρώπινη ὑπαρξη, μέσα στήν ὁποῖα τό κάθε ἀνθρώπινο πρόσωπο ἐξυψώνεται καί δέν καταργεῖται.

Ὁ πιστός, πού ζεῖ τήν ἀγάπη παίρνει ἐπάνω του τὰ σφάλματα τῶν ἀγαπωμένων προσώπων ἀγαπᾶ ἐξίσου ὅλους καί δέν σκέπτεται τό κακό. Δέν διαχωρίζει ἀγαθούς καί πονηρούς καί θέλει ὅλους νά γίνουν κοινωνοί τῆς ἀγάπης του καί τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό καί δέν ταυτίζει τούς ἀμαρτωλούς μέ τήν ἀμαρτία καί πάσχει μαζί μ' αὐτούς. Τό ὄριο τῆς ἀγάπης εἶναι ἡ ἀγάπη πρὸς τούς ἐχθρούς.

Ἡ θερμή ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ τρέφει περισσότερο ἀπό κάθε ὑλική τροφή καί δίνει πολλές θερμίδες στήν ψυχή καί στό σῶμα καί πολλές φορές θεραπεύει καί ἀγιάτρευτες ἀρρώστιες, δίχως φάρμακα, καί ἀναπαύει ψυχές.

Ὅσοι δέν θυσιάζουν καί τήν σωματική τους υἰεῖα γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, καταφρονώντας τήν σωματική τους ἀνάπαυση, ἀνάπαυση πνευματική δέν βρίσκουν οὔτε σ' αὐτήν τήν ζωή οὔτε στήν μέλλουσα, τήν αἰώνια.

Ἐκεῖνοι πού θυσιάζουν ἀκόμη καί τήν ζωή τους ἀπό καθαρῆ ἀγάπη, γιά νά προστατέψουν τούς συνανθρώπους τους, μιμοῦνται τόν Χριστό. Αὐτοὶ φυσικά εἶναι οἱ μεγαλύτεροι ἥρωες, διότι τούς τρέμει ἀκόμη καί ὁ θάνατος, γιατί ἀπήφησαν τόν θάνατο ἀπό ἀγάπη, κι ἔτσι νικᾶν μέ τήν ἀθανασία, παίρνοντας τό κλειδί τῆς αἰωνιότητος κάτω ἀπό τήν πλάκα τοῦ τάφου, καί προχωροῦν ἐλάφρα στήν αἰώνια μακαριότητα.

Ἡ θυσία γιά τόν συνάνθρωπό μας κρύβει τήν μεγάλη μας ἀγάπη γιά τόν Χριστό. Ὅσοι ἔχουν μέν τήν ἀγαθή προαίρεση γιά νά ἐλεήσουν, ἀλλά δέν ἔχουν τίποτα καί πονᾶνε γι' αὐτό, ἐλεοῦν μέ τό αἷμα τῆς καρδιάς τους.

Ἀπό τό βιβλίον «Ἐπιστολές», τοῦ Γέροντος Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου

ΟΙ «ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ» ΤΩΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΩΝ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΗΘΟΥΣ

Ἀρχιμ. Αὐγουστίνου Γ. Μύρου
Δρ Θεολογίας - Φιλολόγος

Τό ἐκκλησιαστικό ἦθος

Οἱ γνήσιες ἐμπειρίες τῶν ἁγίων προϋποθέτουν τήν ἀληθινή ταπείνωση καί τήν κάθαρση τοῦ νοῦ καί τῆς καρδίας, ἀφοῦ ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μακάρισε τοὺς «καθαροὺς τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεόν ὁψονται»¹, καί μᾶς διαβεβαίωσε ὅτι «ὁ Θεός ταπεινοῖς δίδωσι χάριν»². Ἀντίθετα, οἱ νόθες ἐμπειρίες ἐνεργοῦνται σέ πρόσωπα, πού ἀγνοοῦν ἢ περιφρονοῦν τὴ μυστηριακὴ κάθαρση τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀνθρώπου καί ἐπαναπαύονται σέ ἓνα φαρισαϊκό ἠθικιστικό εὐσεβισμό.

Στό σημεῖο αὐτό μᾶς εἶναι ἀποκαλυπτική ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ στήν ἐπί τοῦ ὄρους ὁμιλία σχετικά μέ τοὺς ψευδοπροφήτες: «Προσέχετε δέ ἀπό τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσι λύκοι ἄρπαγες. Ἀπό τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσαθε αὐτούς»³. Ἡ ἐξωτερικὴ τους ὄψη δίνει τήν ἐντύπωση ἀγαθῶν καί ἁγίων ἀνθρώπων. Ἐάν μάλιστα ἤθελε κάποιος νά στηριχθῆ στίς χαρισματικές τους ἐμπειρίες, δέν θά εἶχε καμμία ἀμφιβολία ὅτι πρόκειται γιά γνήσιους καί ἀληθινούς προφήτες τοῦ Θεοῦ. Αὐτές ἐξ ἄλλου τίς ἐμπειρίες προβάλλουν καί οἱ ἴδιοι: «Κύριε, Κύριε, οὐ τῷ σῶ ὀνόματι προσεφητεύσαμεν καί τῷ σῶ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλλομεν καί τῷ σῶ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν;». Τό ἀλάνθαστο ὅμως βλέμμα τοῦ Χριστοῦ βλέπει κάτω ἀπό τήν προδιά καί τὴ μάσκα, πού φοροῦν, τήν ἀρπακτικότητα τοῦ λύκου καί ἀποφαίνεται: «Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς»⁴ καί «τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι οὐδέποτε ἔγνων

ὑμᾶς ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν»⁵.

Οἱ «καρποί», ἀπό τοὺς ὁποίους, σύμφωνα μέ τοὺς λόγους τοῦ Χριστοῦ, μποροῦμε νά διακρίνουμε τοὺς γνήσιους ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ ἀπό τοὺς ὑποκριτές, δέν εἶναι οὔτε οἱ ὑποκειμενικές «ἐμπειρίες» τους, οὔτε ἡ ἐπιφανειακὴ ἄσκηση τῶν ποικίλων ἀρετῶν, πού εἶναι γνώρισμα καί τῶν εὐσεβιστῶν καί τῶν ὀπαδῶν ἄλλων θρησκειῶν καί αἱρέσεων. Εἶναι ἡ μαρτυρημένη ἐφαρμογὴ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Ὅμως, τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ στήν καθολικὴ του ἄποψη εἶναι μυστηριό⁶ καί δέν ἐκφράζεται μέ τὴν ὑποκειμενικὴ ἐρμηνεία τῶν Γραφῶν καί τίς αὐθαίρετες προσωπικές ἐμπειρίες, ἀλλά μέ τὴν αὐθεντικὴ Διδαχὴ καί τὴ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅταν ὁμιλοῦμε γιά ἐκκλησιαστικό ἦθος ἐννοοῦμε τὸν τρόπο τῆς ζωῆς, πού εἶναι σύμφωνος μέ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Αὐτός ὁ τρόπος ζωῆς βιώνεται μόνον ἐάν συνδεθοῦμε ἀληθινὰ μέ τὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, ἐάν γίνουμε «θείας κοινωνοὶ φύσεως»⁷. Ὅποιος, ἐπομένως, ἀθετεῖ τὴ Διδαχὴ τῆς Ἐκκλησίας καί δέν συνδέεται μυστηριακά μέ τὴν ἱστορικὴ Ἐκκλησία δέν μπορεῖ νά ἔχη καί ἀληθινὴ ζωὴ, πού εἶναι ἡ πεμπτουσία τοῦ γνησίου ἐκκλησιαστικοῦ ἠθους. Ἐδῶ ἰσχύει αὐτὸ πού ἀριστοτεχνικά διατύπωσε ὁ ἅγιος Εἰρηναῖος: «Ἡμῶν σύμφωνος ἡ γνώμη τῇ Εὐχαριστίᾳ καί ἡ Εὐχαριστία βεβαιοῖ τὴν γνώμην»⁸.

Οἱ γνήσιες ἐμπειρίες τῶν ἁγίων δέν ἐρμηνεύονται οὔτε λογικά οὔτε ψυχολογικά. Ὑπερβαί-

1. Ματθ. 5, 8.

2. Ἰακ. 4, 6.

3. Ματθ. 7, 15

4. Ματθ. 7, 21.

5. Ματθ. 7, 23.

6. Βλ. Ἐφ. 1, 9, «γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καί τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν αὐτῷ».

7. 2 Πέτρ. 1, 4.

8. Ἁγίου Εἰρηναίου, Ἐλεγχος καί ἀνατροπὴ τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, 4, 18, 5.

νουν τόν λόγο, αλλά και τό συναίσθημα. Κινοῦνται στόν χώρο τοῦ μυστηρίου. Γι' αὐτό και ὅσοι γεύονται αὐτές τίς ἐμπειρίες, δέν ἐκφράζονται μέ ἐπιπόλαιους πανηγυρισμούς και θεατρικές λατρευτικές ἐπιδείξεις. Οὔτε ἐπιχειροῦν νά τίς μετατρέψουν σέ ἐπιχειρήματα, γιά νά πείσουν λογικά τούς ἄλλους ὅτι βρίσκονται στήν ἀλήθεια. Ἀντίθετα διώνουν μυσταγωγικά τήν ἐμπειρία πού τούς χάρισε ὁ πολυεύσπλαχνος Θεός, ἐκφράζονται μέ ἱεροπρέπεια και σιωποῦν. Ἔτσι μαρτυροῦν τήν ἀλήθεια.

Χαρακτηριστική εἶναι ἡ στάση τῶν τριῶν μαθητῶν, πού ἔζησαν ἀπό κοντά τήν ἐμπειρία τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς: «καί αὐτοί ἐσίγησαν και οὐδενί ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδέν ὧν ἐωράκασιν»⁹. Συνήθως δέ, κρύβουν μέ ἐπιμέλεια τίς πνευματικές τους ἐμπειρίες, και μόνον σέ σπάνιες περιπτώσεις τίς δημοσιοποιοῦν, Ἔτσι συνέβη μέ τή Παναγία, ἡ ὁποία, βλέποντας ἀπό κοντά τή θαυμαστή παιδική βιοτή τοῦ Χριστοῦ, «διετήρει πάντα τά ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς»¹⁰, ἡ μέ τόν ἀπόστολο Παῦλο, ὁ ὁποῖος κρατοῦσε γιά δεκατέσσερα ὁλόκληρα χρόνια μυστικές τίς ἐμπειρίες οὐρανίων ἀποκαλύψεων¹¹.

Οἱ νόθες ἐμπειρίες, ἀντίθετα, σχετίζονται μέ τήν ἔπαρση, τήν ὑποκρισία¹² και τό πνεῦμα τῆς πλάνης, πού εἶναι πνεῦμα δαιμονικό, ὅπως μαρτυρεῖται στό βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως: «Καί εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος και ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου και ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα τρία ἀκάθαρτα, ὡς βάρτραχοι· εἰσὶ γάρ πνεύματα δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα...»¹³. Ἡ ἐπιτέλεση τῶν σημείων φανερώνει ὅτι τά παραπάνω πρόσωπα διώνουν κάποιες «ἐμπειρίες». Ὅμως αὐτές σίγουρα δέν εἶναι ἐμπειρίες τοῦ Θεοῦ, ἀλλά τοῦ δαιμονικοῦ πνεύματος.

Τό πνεῦμα τῆς πλάνης εἶναι δυνατόν νά ὑποκρίνεται ἀκόμη και ὅτι ἀναγνωρίζει τούς ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' αὐτό τό κάνει μόνο και μό-

νο γιά νά ἐξυπηρετήσῃ τούς ἰδιοτελεῖς σκοπούς του. Κλασικό παράδειγμα ἀποτελεῖ ἡ περίπτωση τῆς παιδίσκης μέ τό πνεῦμα πύθωνος, πού συνέστηνε τούς ἀποστόλους, ὅταν πρωτοπῆγαν στούς Φιλίππους, και ἔκραξε: «Οὔτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλουσιν ἡμῖν ὁδόν σωτηρίας»¹⁴. Ὅμως οἱ ἀπόστολοι οὔτε ἀναγνώρισαν τήν «ἐμπειρία» τῆς, οὔτε ἀξιοποίησαν τή μαρτυρία τῆς, διότι εἶχαν πλήρη τήν συναίσθηση ὅτι δέν λαλεῖ τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ἀλλά τό δαιμονικό πνεῦμα τῆς πλάνης.

Γίνεται λοιπόν, φανερό ὅτι οἱ μέ γνήσιες ἐμπειρίες ὑπερβαίνουν τήν ἀνθρώπινη λογική και τό συναίσθημα και ἐμπνέονται μαρτυρημένα ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, ἐνῶ οἱ νόθες ἐγκλωβίζονται μέσα στό λογικό και συναισθηματικό πεδίο τοῦ ἀνθρώπου και εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἐπηρεῖας τοῦ πνεύματος τῆς πλάνης. Ἐπομένως και πάλι δέν εἶναι οἱ «ἐμπειρίες» αὐτές πού καθορίζουν τήν γνησιότητα τοῦ ἥθους, ἀλλά τό πραγματικό ἐκκλησιαστικό ἥθος εἶναι αὐτό πού μαρτυρεῖ γιά τή γνησιότητα τῶν ἐμπειριῶν, ὅπως μᾶς βεβαιώνει ἡ Διδαχή τῶν ἀποστόλων: «Οὐ πᾶς δέ ὁ λαλῶν ἐν πνεύματι προφήτης ἐστίν, ἀλλ' ἐάν ἔχη τούς τρόπους τοῦ Κυρίου. Ἀπό οὗν τῶν τρόπων γνωσθήσεται ὁ ψευδοπροφήτης και ὁ προφήτης»¹⁵.

Οἱ «ἐμπειρίες» τῶν Πεντηκοστιανῶν και τό ἐκκλησιαστικό ἥθος

Διαβάζοντας κανεῖς τίς συχνές ὁμολογίες τῶν νέων προσηλύτων στίς Ὄργανώσεις τῶν Πεντηκοστιανῶν, μέσα στίς ὁποῖες (ὁμολογίες) περιγράφονται στερεότυπα οἱ προσωπικές τους ἐμπειρίες, ἐντυπωσιάζεται στήν ἀρχή γιά τήν θαυμαστή ἀλλαγὴ τῆς ζωῆς τους, πού συνίσταται σέ ἀπαλλαγὴ ἀπό διάφορες κακές συνήθειες (ἀδικίες, μίση, κλοπές, κάπνισμα, ἀλκοόλ, πορνεία, ὀργή και ἄλλα). Αὐτή ἡ ἀλλαγὴ χρησιμοποιεῖται ὡς ἀκαταμάχητο ἐπιχείρημα τόσο γιά τήν γνησιότητα τῶν «ἐμπειριῶν» τους, ὅσο και γιά τήν ἐγκυροτητα και μοναδικότητα τῆς Ὁμολογίας τους¹⁶. Ὅποιος ὅμως γωρίζει σέ βάθος

9. Λουκ. 9, 36.

10. Λουκ. 2, 51.

11. 2 Κορ. 12, 1-10.

12. Ματθ. 7, 15, «Προσέχετε δέ ἀπό τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσι λύκοι ἄρπαγες».

13. Ἄπ. 16, 13-14.

14. Πράξ. 16, 17.

15. Διδαχή 11, 8.

16. Σέ κάθε φύλλο τῆς ἐφημερίδας τους, Χριστιανισμός, ὑπάρχει εἰδικός χώρος γιά τήν καταχώρηση ὁμολογιῶν και ἐμπει-

τήν ἀληθινή πνευματικότητα καί τό γνήσιο ἐκκλησιαστικό ἦθος, διαπιστώνει πολύ εὐκολα μία ἐξωφρενική μονομέρεια στήν ἀπλοποιητική αὐτή ἠθική τῶν Πεντηκοστιανῶν, πού ταυτίζεται μέ τόν προτεσταντικό εὐσεβισμό.

Ὅπως σημειώνει ὁ μεταστραφεὶς στήν Ὁρθόδοξία πρῶην εὐαγγελικός Frank Schaeffer, γιά τίς περιπτώσεις αὐτές, «*Ἡ πνευματικότητα εἶναι ἀποκομμένη ἀπό τήν ἐξωτερική, τή χειροπιαστή, τήν πραγματική μυστηριακή ζωή τῆς Ἐκκλησίας καί τώρα ὑπάρχει μόνο στόν δικό της ἐσωτερικοποιημένο κόσμο τῶν συναισθημάτων. Μέσα στο κλίμα τοῦ ἰδιωτικοῦ εὐσεβισμοῦ... οἱ ἀρχαῖες πνευματικές ἀλήθειες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖες κάποτε περιέκλειαν τίς ἐσωτερικές καί ἐξωτερικές ἐκδηλώσεις τῆς πνευματικῆς ἀνάπτυξης, ἔχουν πλέον μαρανθεῖ*»¹⁷.

Ἡ μεταστροφή ἀπό τήν ἀμαρτωλή ζωή στήν ἀναγεννημένη ζωή καί οἱ γνωστές «ἐμπειρίες», πού περιγράφονται μ' ἕναν κουραστικά πανομοιότυπο τρόπο σέ ὅλες τίς ὁμολογίες, εἶναι τελείως ἀποκομμένη ἀπό τήν πραγματικότητα τοῦ μυστηρίου. Οἱ «ἐμπειρίες» τους δέν συνδέονται μέ τό Μυστήριο τοῦ Βαπτίσματος, οὔτε μέ τό Μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἀλλά μέ τήν αὐθαίρετη καί ὑποκειμενική «ἀναγέννηση» καί μέ τό κατά μαγικό τρόπο γεγόμενο «βάπτισμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Ἀπουσιάζουν προκλητικά ἀπό τήν «πνευματικότητα» τῶν Πεντηκοστιανῶν ἡ θέωση ὡς στόχος τῆς ὑπάρξεως τοῦ πιστοῦ, ἡ ἄσκηση ὡς πορεία πρὸς τή σωτηρία καί ἡ αὐθεντική μυστηριακή ζωή. «*Αὐτοὶ θέλουν ἀνάσταση καί χαρίσματα πνευματικά, χωρίς νά σταυρώσουν τόν ἑαυτό τους διά τῆς μετανοίας, τῆς ἀσκήσεως, τῆς νηστείας, τῆς ὑπακοῆς στήν Ἐκκλησία*»¹⁸. «*Ἐκεῖνο πού ὑπῆρξε πάντοτε ἡ κοινή κληρονομία ὄλων τῶν χριστιανῶν, ὁ ἐορτασμός δηλαδή τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ἡ ἀναίμακτη θυσία... δέν εἶναι γιά αὐτούς (τούς Πεντηκοστιανούς) παρά μία ἐλάχιστη ἐνδιαφέρουσα ἀνάμνηση*»¹⁹ μέ τήν ψυχολογική ἔννοια τοῦ ὄρου.

ριῶν τῶν προσηλύτων, πού ἔχουν προφανῆ σκοπό νά ἀποδείξουν τήν ἐγκυρότητα τῆς Ὄργανώσεώς τους.

17. Frank Schaeffer, "Χορεύοντας Μόνος", σ. 248.

18. Ἀρχιμ. Γεωργίου Καψάνη, Ἐμπειρίες τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, σ. 30.

19. Frank Schaeffer, "Χορεύοντας Μόνος", σ. 457.

Ἡ εὐσεβιστική αὐτή ζωή, ὅσο κι ἄν φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως θαυμαστή καί ὑποδειγματική, στήν πραγματικότητα δέν ἔχει καμμιά σχέση μέ τήν ἀληθινή ζωή, πού χαρίζει ἡ πραγματική παρουσία τοῦ ἁγίου Πνεύματος καί ἡ ἔνωσή μας μέ τόν Θεάνθρωπο, ὅπως μᾶς τό θεβαιώνει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός: «*Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἐάν μὴ φάγητε τήν σάρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου καί πίνετε αὐτοῦ τό αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς*»²⁰.

Ἡ ἔλλειψη γνησίου ἱστορικοῦ πλαισίου καί ἐγκυρης ἐκκλησιαστικῆς δομῆς, ἡ ἀλλοίωση τῆς αὐθεντικῆς Ἀποστολικῆς Διδασχῆς, μαζί μέ τήν ἀπουσία τῆς παραδεδομένης λατρευτικῆς ζωῆς στόν χῶρο τῶν Πεντηκοστιανῶν, ὀδηγοῦν σέ ἀπεγνωσμένες προσπάθειες νά καλυφθῆ τό κενό ἀπό τό ψυχολογικό κλίμα, μέσα στό ὁποῖο ἐνεργοῦνται οἱ λεγόμενες «ἐμπειρίες» τους. Αὐτό μποροῦμε εὐκολα νά τό διαπιστώσουμε ἐξετάζοντας μέ προσοχή τά ὅσα λέγονται καί πράττονται στίς συναθροίσεις τους καί ἐπαναλαμβάνονται κάθε φορά στερεότυπα. Παραθέτω ἐδῶ αὐτούσιο ἕνα ἀπόσπασμα ἀπό ὁμιλία πεντηκοστιανοῦ ποιμένος μέ προτροπές γιά ἀναγέννηση:

«*Ἄν καμμιά ψυχὴ θέλει νά δώσει τήν καρδιά της στόν Χριστό, μπορεῖ ν᾿αὐθι ἐδῶ μπροστά νά γονατίσει καί νά πεῖ: Χριστέ μου, σῶσε με καί ἐλέησέ με, σφράγισέ με καί ἐμένα μέ τό Πνεῦμα σου τό ἅγιο... (ὕμνος)... Ἐάν ἐσύ θέλεις νά παραδοθεῖς στόν Χριστό, νά πεῖς: Κύριε, θέλω νά ἐγώ... Πάρε μαξιλλαράκι, γονάτισε καί θά σέ σώσει... (ὕμνος)...*»²¹. «*Νά πεῖς ; Κύριε, ἀναγέννησέ με. Μπορεῖς νά τό πεῖς. Πές το σήμερα τό πρωί Κύριε, σήμερα νά μέ ἀναγεννήσεις... Σήμερα τό πρωί ἔχω νά πῶ σ' αὐτούς πού δέν ἀναγεννήθηκαν ὅτι ὁ ἄνεμος εἶναι ἔτοιμος νά πνεύσει στήν καρδιά τους... Θά ψάλουμε τόν ὕμνο "Πρέπει νά γεννηθεῖς" καί θέλω σήμερα τό πρωί, ἐάν κανένας δέν ἀναγεννήθηκε νά ἀναγεννηθεῖ. Εἶναι καμμιά ψυχὴ πού δέν ἔχει ἀναγεννηθεῖ; νά σηκώσει τό χέρι του! Μάλιστα! Ἐάν δέν ἔχεις ἀναγεννηθεῖ, σήμερα τό πρωί πρέπει ν' ἀναγεννηθεῖς... ἔλα πάρε ἕνα μαξιλλαράκι, γονάτισε καί πές: Κύριε, ἀναγέννησέ με*»²².

20. Ἰω. 6, 53.

21. Ὁμιλία κ. Λ. Φέγγου, 1-6-1982.

22. Ὁμιλία κ. Λ. Φέγγου, 2-3-1980. Πρὸβλ. Frank Schaeffer, "Χορεύοντας Μόνος", σ. 219, «Ἡ Χριστιανοσύνη ὑποθαμιστήρ»

Ἐναφέρω, επίσης, τή μαρτυρία κάποιας κυρίας, ἡ ὁποία εἶχε παρασυρθῆ γιά ἓνα χρονικό διάστημα ἀπό τή ἐξαδέλφη της. Σήμερα ἐνθυμεῖται καί ὁμολογεῖ: «Γονατίζαμε καί προσευχόμεσταν ὁ καθένας μέ τά δικά του λόγια φωνάζοντας δυνατά. Ἄς φωνάξουμε ὅλοι, ἔλεγε ἡ ἐξαδέλφη μου, Ἄγιο Πνεῦμα ἔλα. Ἐλα, Ἄγιο Πνεῦμα». Γινόταν πανδαιμόνιο. Ἐφωνάξτε πιά πολύ, μᾶς ἔλεγε ἡ ἐξαδέλφη μου, ἔρχεται τό Ἄγιο Πνεῦμα». Καί ξαφνικά ἄρχισα νά γλωσσολαλῶ. Ἐλεγα ἀκαταλαβίστικα πράγματα. Ἡ γλῶσσα μου γινόταν χονδρή καί θρῆσκονομῶν σέ ἄλλη κατάσταση, σέ μεγάλη σύγχυση»²³.

Ὅπως παρατηρεῖ ὁ μακαριστός π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος, «Ἡ ἀναγκαιότητα αὐτῶν τῶν ἐμπειριῶν προκαλεῖ ἀτμόσφαιρα ψυχολογικῆς πίεσεως, γιάτί κάποιος πού δέν ἔχει αὐτές τίς πνευματικές ἐμπειρίες τοῦτο ἀποδίδεται στό ὅτι δέν πιστεύει σωστά! Ἡ ψυχολογική αὐτή πίεση αὐξάνεται ἰδιαίτερα στίς ομάδες ἐκεῖνες πού φρονοῦν ὅτι χωρίς τό βάπτισμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δέν ὑπάρχει ἐμπειρία τῆς σωτηρίας.

Ὅμως μ' αὐτόν τόν τρόπο ἐξαφανίζονται τά σύνορα μεταξύ τῆς δράσης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού δημιουργεῖ γνήσιες πνευματικές ἐμπειρίες σάν ἐκείνη τοῦ ἀποστόλου Παύλου (Α' Κορ. 12, 1-3) καί ὑποκειμενικῶν ἢ δαιμονικῶν καταστάσεων, πού ὀδηγοῦν σέ (λεγόμενες) "ἐμπειρίες"²⁴.

Ἐνδιαφέρουσα στό σημεῖο αὐτό εἶναι καί ἡ μαρτυρία τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου Ἁγίου Ὁρους, ὁ ὁποῖος παλαιότερα ὡς ἐρευνητής στήν Ἀμερική παρακολούθησε μία συνάθροιση Πεντηκοστιανῶν. Γράφει: «Ἡ ἔκκλησία" τους ἦταν σάν μιά αἴθουσα σχολείου. Ἄρχισε πρῶτα ἓνα ὄργανο νά παίξει κάποια μουσική μέ ἀπαλούς καί σιγανούς ἤχους, πού ὅσο προχωροῦσε γινόταν πιά ἐντατική, πιά ἐκκωφαντική καί ἐξαλλη, ὥστε νά προκαλῆ ἔξαψι. Τέλειωσε ἡ μουσική καί ἄρχισε ὁ ἱεροκήρυκας. Ἄρχισε καί αὐτός ἀπαλά καί, ὅσο προχωροῦσε, φώναζε δυνατώτερα. Στό τέλος δημιούργησε καί αὐτός μία κατάστασι ἐξάψεως. Καί τό-

τε, ὅταν ὅλοι αὐτοί οἱ ἄνθρωποι εἶχαν πάθει ὁμαδική ὑποβολή καί ὑστερία, ἄρχισαν νά φωνάζουν, νά σηκώνουν καί νά κινοῦν τά χέρια, νά βγάλουν ἀναρθρες κραυγές. Ἐνοιωσα τότε ὅτι δέν ἦταν ἐκεῖ τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, τό ὁποῖο εἶναι Πνεῦμα εἰρήνης καί ὄχι ταραχῆς καί ἐξάψεως. Τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ δέν ἔρχεται μέ Τεχνητούς καί ψυχολογικούς τρόπους»²⁵.

Εἶναι ὀλοφάνερο ὅτι τό πνεῦμα τῆς ἐξάψεως καί τῆς θορυβώδους ἐκστάσεως δέν ἔχει καμμία σχέση μέ τό Ἄγιο Πνεῦμα, πού μᾶς πληρώνει μέ ἐκείνη τήν εἰρήνη «τήν ὑπερεχουσαν πάντα νοῦν»²⁶, ὅταν ἐνσυνείδητα συμμετέχουμε στήν μυστηριακή λατρεία τῆς Ἐκκλησίας²⁷.

Ἐμεῖς μπορούμε νά συγκρίνουμε τίς νευρωτικές καί μίξερές προτροπές γιά «ἀναγέννηση», τίς ἐκβιαστικές ἐπικλήσεις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τίς ἀτακτες κινήσεις τοῦ σώματος, τίς ἀναρθρες κραυγές καί τίς θεατρνίστικες συσπάσεις τοῦ προσώπου, ὅσων λαμβάνουν μέρος στίς συναθροίσεις τῶν Πεντηκοστιανῶν καί ἰσχυρίζονται ὅτι ἔχουν ἐμπειρίες, μέ τήν σοβαρότητα καί τήν ἀρχοντιά τῶν διαλόγων στήν κατήχηση γιά τό Ὁρθόδοξο Βάπτισμα (« - Ἀποτάση τῶ σατανᾶ; - Ἀποτάσσομαι. - Συντάση τῶ Χριστῶ; - Συντάσσομαι»)· μέ τήν ἱεροπρέπεια τῶν διαλόγων μεταξύ λειτουργοῦ ἱερέως καί πιστῶν στή Θεία Λειτουργία («ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. - Κύριε, ἐλέησον. - Ἄνω σχῶμεν τās καρδίας. - ἔχομεν πρός τόν Κύριον»)· μέ τό εὐλαβικό σταυροκόπημα τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μέ τό ἱλαρό πρόσωπο αὐτῶν πού παρακολουθοῦν τήν ἀναστάσιμη Θεία Λειτουργία, καθώς φωτίζονται ἀπ' τ' ἁγιοκέρι, εὐωδιάζουν ἀπό τό λιβάνι, προσέρχονται προετοιμασμένοι στό Μυστήριον τῆς Θείας Κοινωνίας καί ὁμολογοῦν: «Εἶδομεν τό φῶς τό ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γάρ ἡμᾶς ἔσωσεν»²⁸.

25. Ἄρχιμ. Γεωργίου, Ἐμπειρίες τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ, σ. 22.

26. Φιλ. 4, 7.

27. Ἀλεξάνδρου Σμέμαν, Ἡ Εὐχαριστία, σ. 256-257, «Ἡ θεία Λειτουργία τελέστηκε... καί τό Ποτήριον μεταφέρεται στήν Ἄγια Τράπεζα. Ἡ μικρή συναπτή, ἡ μικρή εὐχαριστία... Καί μετά ἀπό αὐτό, "ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν". Πόσο φανερά, ἀλλά καί φωτεινά εἶναι ὅλα. Πόσο ἀπόλυτα ἐκπληρωμένα. Μέ τή χαρά διαποτισμένα. Ἐμεῖς θρῆσκονομασε πάλι στήν ἀρχή, ἐκεῖ ὅπου ἄρχισε ἡ ἀνύψωσή μας στήν Τράπεζα τοῦ Χριστοῦ στή Βασιλεία του... "Κύριε, καλόν ἐστίν ἡμᾶς ὡδε εἶναι"».

28. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἡ Θεία Λειτουργία.

κε στό ἐπίπεδο ἐκεῖνων πού ἐνεργοποιοῦν τό ἀκροατήριον μέ τήν δύναμη τῆς θετικῆς σκέψης».

23. Μαρτυρία κ. Ἀ. Π., Κοζάνη.

24. Βλ. π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, Ἐγχειρίδιον αἰρέσεων..., σ. 174.

ΝΕΟΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ

Ἀρχιμ. Γεωργίου Καψάνη,
Καθηγουμένου τῆς Ἱεραῶς Μονῆς Ὁσ. Γρηγορίου Ἁγίου Ὁρους

(Τό κείμενο πού ἀκολουθεῖ εἶναι ὁ πρόλογος τοῦ π. Γεωργίου στό βιβλίό πού ἐξέδωσε ἡ Ἱερά Μονή μέ τίτλο «Νεοειδωλολατρικές Περιπλανήσεις καί ἡ ἀληθής ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας μας»).

Δίπλα στόν Μητροπολιτικό Ναό Ἀθηνῶν, πού εἶναι κτίσμα τοῦ ἔτους 1862 καί ἔργο ξένων καί Ἑλλήνων ἀρχιτεκτόνων μέ ἐμφανεῖς τίς δυτικές ἐπιδράσεις, σώζεται τό Ναῦδριον, ὁ Ἅγιος Ἐλευθέριος (παλαιότερα τιμώμενο στή μνήμη τῆς Παναγίας τῆς Γοργοῦπηκόου), μνημεῖο τοῦ ἰδ' αἰῶνος, ἐκφραστικό τῆς Παραδόσεώς μας.

Εἶναι ἀξιοπρόσεκτο ὅτι στήν τοιχοποιΐα τοῦ χαρίεντος αὐτοῦ Ναῦδρίου ἔχουν ἐνσωματωθῆ γλυπτά ἀπό ἀρχαίους Ναούς.

Αὐτό ἔκανε ἡ Ἐκκλησία: Ἀπεκάθηρε τήν Ἀρχαία Ἑλλάδα ἀπό τόν παγανισμό καί τήν προσέλαβε στό Σῶμα της, τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ θεηγόρος Ἀπόστολος Παῦλος (πού χρησιμοποιοῦσε τόν ἐξελληνισμένο τύπο τοῦ ὀνόματός του ἀντί τοῦ ἐβραϊκοῦ Σαούλ) ἐκήρυξε τόν ἄγνωστο Θεό, πού ἐσέβοντο οἱ Ἀθηναῖοι χωρίς νά Τόν γνωρίζουν.

Ὁ Παρθενώνας ἔγινε ναός τῆς Παναγίας τῆς Ἀθηνιώτισσας.

Τά πολλά ὠραιότατα βυζαντινά Ἐκκλησάκια τῆς Μεσαιωνικῆς Ἀθήνας, ὑπό τήν σκιάν τοῦ Παρθενῶνος, μαρτυροῦσαν τόν ἑλληνικό καί χριστιανικό χαρακτήρα τοῦ ἰσοτεφοῦς ἄστεως.

Πολλά ἀπό τά ἐκκλησάκια αὐτά (περίπου 75) δυστυχῶς κατηδαφίσθησαν, γιά νά γίνῃ ἡ ρυμοτομία τῆς νέας πόλεως. Εὐτυχῶς πού σώθηκαν ἔστω καί δέκα πέντε ἀπό αὐτά.

Οἱ βυζαντινοί καί μεταβυζαντινοί Ἕλληνες δέν εἶχαν τό δίλημμα νά διαλέξουν μεταξύ ἀρχαίου ἑλληνισμοῦ καί Χριστιανισμοῦ. Οὔτε ἔπασχαν ἀπό κάποια σχιζοφρένεια λόγω τῆς ἑλληνικῆς καί χριστιανικῆς τους ιδιότητος.

Οἱ ξένοι "προστάται" μας πρῶτοι, θέλησαν τό νέο ἑλληνικό κράτος ὄχι συνέχεια τοῦ βυζαντι-

νοῦ ἑλληνικοῦ ἀλλά μικρό εὐρωπαϊκό κράτος ἀποκομμένο ἀπό τό ἐνδοξο βυζαντινό του παρελθόν, γιά νά ἐξυπηρετήσουν τίς ἰμπεριαλιστικές τους βλέψεις. Τό ὄραμα τῆς Ρωμηοσύνης ἀντικατέστησε τό μικρόπνοο σχῆμα τῆς Μικρᾶς Ἑλλάδος.

Δυστυχῶς τήν νοστροπία αὐτή υἰοθέτησαν καί μερικοί Νεοέλληνες ὅπως ὁ Κοραῆς σπουδασμένος στή Γαλλία.

Γνήσιοι ὅμως Ἕλληνες καί ἀγωνισταί, ὅπως ὁ Μακρυγιάννης, ζοῦσαν τήν ἐνότητα τῶν δύο κόσμων καί σ' αὐτήν εὗρισκαν τήν ταυτότητά τους. Ἔτσι ἐνοιώθαν οἱ ἀγωνισταί τοῦ 1821 καί ὅλος ὁ ὑπό τούς Τούρκους ὑπόδουλος σωματικά ἀλλά ἐλεύθερος πνευματικά ὀρθόδοξος ἑλληνικός λαός.

Τελευταῖα ἄνθρωποι ἀνιστόρητοι καλοῦν τοῦς Ἕλληνες νά ἀποτινάξουν τόν Χριστιανισμό καί νά ἐπανέλθουν στήν Ἀρχαία Ἑλλάδα ἀκόμη καί στήν εἰδωλολατρία, διότι δήθεν ὁ Χριστιανισμός ὡς Ἰουδαϊκῆς προελεύσεως κατέστρεψε τήν ἑλληνική παράδοσι καί τόν ἑλληνικό πολιτισμό.

Κάνουν ὅ,τι μποροῦν γιά νά μᾶς πείσουν ὅτι ὁ Ἕλληνας δέν μπορεῖ νά εἶναι καί Χριστιανός. Ὅτι οἱ Βυζαντινοί τῶν χιλίων χρόνων τῆς ἐνδόξου βυζαντινῆς ἱστορίας μας δέν μπορεῖ νά εἶναι Ἕλληνες. Εἰσάγουν μιά τεχνητή πόλωσι πού ποτέ δέν ἐδῶσαμε οἱ Ἕλληνες στήν μακρά ἱστορία μας.

Θέλουν μάλιστα νά μᾶς ἐπιβάλουν τήν πόλωσι αὐτή. Γιατί; Γιά νά πλήξουν τήν Ἐκκλησία. Νά ἀποχριστιανίσουν τοῦς Ἕλληνες.

Σέ παρόμοια περίπτωσι ὁ Παῦλος εἶχε φωνάξει στοῦς Γαλάτας: «ᾧ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐδάσκανε τῇ ἀληθείᾳ μή πείθεσθαι, οἷς κατ' ὀφθαλμούς Ἰησοῦς Χριστός προεγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος;» (Γαλ. γ', 1).

Σήμερα θά ἔλεγε «ᾧ ἀνόητοι Νεοέλληνες...». «Ἀλλά τότε μέν οὐκ εἰδότες Θεόν ἐδουλεύσατε τοῖς μή φύσει οὔσι θεοῖς· νῦν δέ γνόντες Θε-

Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

του κ. Κωνσταντίνου Σ. Γρηγοριάδη,
Δ. Άν. Καθηγ. Πανεπιστημίου Πατρών

Ἡ «ἐν Χριστῶ» μόρφωση σημαίνει πῶς ὁ ἄνθρωπος ἀποδέχεται στήν ὑπαρξή του τήν μορφή τοῦ Χριστοῦ, σέ ὅλη της τήν πραγματικότητα καί πληρότητα, πού διαποτίζει τήν «ἄνωθεν γεννήσιν» κατά τρόπο προσωπικό.

Ὁ ἄνθρωπος ἐν Χριστῶ ἀρχίζει νά υφίσταται (=ὑποστῆναι-ὑπόσταση) ὡς πρόσωπο, προσωπικότητα, γιατί:

α) παύει νά εἶναι ἕνα ἀπλό βιολογικό ἐπεισόδιο, πού ὑπόκειται στούς ἀναγκαστικούς νόμους τῆς φύσεως, καί

β) γίνεται ὁ τόπος τῆς παρουσίας (Θεοφανείας) τοῦ Θεοῦ. Πρόκειται γιά τόν ἔσχατο προορισμό τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν φανερώνει τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ μέσα ἀπό τήν προσωπική του ὑπαρξη.

Ἡ ἀποτύπωση τῆς μορφῆς τοῦ Χριστοῦ στόν ἄνθρωπο εἶναι ἔκφραση τῆς «ἄνωθεν γεννήσεως» του. Γι' αὐτό καί ὁ Ἅπ. Παῦλος συνδέει καί τά δύο αὐτά σημεία: «τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις οὗ μορφωθῆ Χριστός ἐν ὑμῖν» (Γαλ. δ' 19). Ἡ μορφή τοῦ Χριστοῦ ἀποτυπῶνται στόν ἄνθρωπο μέ τό Ἅγιο Βάπτισμα καί αὐτό πραγματοποιεῖται στό μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας, στό Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, «τό πλήρωμα τοῦ τά πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου» (Ἐφεσ. α' 23).

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος δεχθεῖ στήν ὑπαρξή του, στήν καρδιά του κατοικοῦντα τόν Ἰησοῦ Χριστό, τότε διοχετεύεται ἡ θεανθρώπινη ζωή τοῦ Κυρίου καί ἔτσι ὁ ἄνθρωπος γίνεται ἀληθινός καί σωστός. Ὁ ἐν Χριστῶ ἄνθρωπος εἶναι ριζωμένος καί θεμελιωμένος στήν υπερβάλλουσα τήν γνώ-

όν, μᾶλλον δέ γνωσθέντες ὑπό Θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπί τά ἀσθενῆ καί πτωχά στοιχεία, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε;» (Γαλ. δ', 8-9).

Αὐτοί οἱ κατά τό φαινόμενο ὑπερασπισταί τῆς ἑλληνικότητός μας εἶναι στήν πραγματικότητα ἐπίβουλοι, γιατί εὐνουχίζουσαν τόν ἑλληνισμό. Ἀφαιροῦν ἀπό τόν ἀρχαῖο ἑλληνισμό ὅ,τι πνευματικώτερο καί ὑψηλότερο εἶχε καί κρατοῦν τήν χονδροειδή εἰδωλολατρία του. Ἀφαιροῦν ἀπό τόν ἑλληνικό πολιτισμό μία μεγάλη καί ἀνεπανάληπτη περίοδό του, ὅπως εἶναι τό Βυζάντιο. Ὑπερυψώνουν τόν Παρθενῶνα ἀλλά δέν μποροῦν νά ἰδοῦν τό πλήρωμά του στήν Ἁγία-Σοφία. Ἄγνοοῦν τήν ἑλληνοχριστιανική βυζαντινή ἀρχιτεκτονική, ζωγραφική, γλυπτική. Παίζουν τό παιχνίδι τῶν ξένων πού μᾶς συρρίκνωσαν σάν ἔθνος καί θέλουν περαιτέρω νά μᾶς συρρικνώσουν. Συμφωνοῦν μέ τόν Gibbon πού ἐπέγραψε τήν ἱστορία τῶν χιλίων χρόνων τοῦ Βυζαντίου ὡς ἱστορία τῆς πτώσεως τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτο-

κρατορίας (The fall of the Roman Empire). Ὡ τοῦ παραλογισμοῦ! Καμμία αὐτοκρατορία δέν ὑπέστη τόσες ἐπιθέσεις καί δέν ἄντεξε τόσα χρόνια ὅσο ἡ Βυζαντινή. Χίλια χρόνια, κατά τόν Πῆδωνα, κράτησε ἡ πτώσις τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας!

Σάν Ἕλληνες καί Χριστιανοί Ὁρθόδοξοι γιά ὅλα αὐτά πονᾶμε καί διαμαρτυρόμεθα.

Δέν θά ἀφήσωμε τούς Νεοπαγανιστάς νά μᾶς περάσουν τά σχέδιά τους, τά ὅποια ἐξυπηρετοῦν τό κίνημα τῆς νεᾶς ἐποχῆς καί τῆς παγκοσμιοποιήσεως, καί πού τελικά γι' αὐτό δέν εἶναι μόνο ἀντιχριστιανικά ἀλλά καί ἀνθελληνικά.

Μέ αὐτό τό πνεῦμα εἶναι γραμμένο καί τό πόνημα τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Μονῆς μας Ἱερομονάχου Φιλοθέου.

Ὁ φωτιστής μας Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος μᾶς παραγγέλει:

- Ἕλληνες, «τῇ ἐλευθερίᾳ ἧ Χριστός ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καί μή πάλιν ζυγῶ δουλείας ἐνέχεσθε» (Γαλ. ε', 11).

ση αγάπη του Χριστού και έτσι «πληροῦται εἰς πᾶν τό πλήρωμα τοῦ Θεοῦ».

Ὅταν ἐπίσης ὁ Ἄπ. Παῦλος ἀναφωνεῖ: «ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δέ ἐν ἐμοί Χριστός» (Γαλ. 6' 20) δέν σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὑποχωρεῖ ἀπό τήν παρουσία τοῦ Χριστοῦ. Ἀντίθετα, ζωοποιεῖται μέ τήν παρουσία τοῦ Κυρίου και δέν χρειάζεται νά στηρίζεται στίς αὐτόνομες δυνάμεις του, ὥστε νά ἐπιβιώνει βιολογικά και νά πορεύεται πρὸς τόν θάνατο.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀποδεχθεῖ τήν μετά τοῦ Χριστοῦ κοινωνία του, τότε ἡ ὑπαρξή του λειτουργεῖ κατά τό ὑπόδειγμα και τόν ὑπογραμμό τοῦ Χριστοῦ. «Εἰς τοῦτο γάρ ἐκλήθητε, ὅτι ὁ Χριστός ἔπαθεν ὑπέρ ἡμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ» (Α' Πέτρ. 6' 21).

Τό ὑπόδειγμα τοῦ Χριστοῦ γιά τήν ἀποκατάσταση και τήν διάσωση τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὅτι: «ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἀρπαγμόν ἠγήσατο τό εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἐαυτόν ἐκένωσεν μορφῇ δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, και σχήματι εὔρεθεις ὡς ἄνθρωπος, ἐταπεινώσεν ἐαυτόν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ. Διό και ὁ Θεός αὐτόν ὑπερύψωσε και ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τό ὑπέρ πᾶν ὄνομα..... ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστός εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός» (Φιλιπ. 6' 6-11).

Ἐξαγόμενες ἀνθρωπολογικές και ὑπαρξιακές ἀλήθειες:

Ὁ Χριστός, Θεός ὢν ἀληθινός, ὡς Δεύτερο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος δέν θέλησε ἐξ ὑφαρπαγῆς νά διεκδικήσει τήν Θεότητά Του σέ ἴσα δικαιώματα ἐναντι τοῦ Θεοῦ-Πατρός. Εἶναι μιά βασική ἀλήθεια, πού ὑπενθυμίζει και ἀνακαλεῖ τήν ἀνταρσία τῆς ἀμαρτίας τοῦ ἀνθρώπου ἐναντι τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος θέλησε «ἐξ ὑφαρπαγῆς» νά θεοποιήσει τόν ἐαυτό του ἔξω ἀπό τήν κοινωνία τῆς αγάπης τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἐγωισμός και ἡ ὑπερηφάνεια ὁδήγησαν τόν ἄνθρωπο στό νά ἀρνηθεῖ τήν ἀνθρωπιά του γιά νά θεοποιήσει τόν ἐαυτό του. Αὐτή ἦταν μιά «παρά φύσιν» κίνηση τοῦ ἀνθρώπου, πού τελικά τόν ὑποδούλωσε στά στοιχεῖα τῆς φύσεως (=εἰδωλολατρία) και τόν καταδίκασε στή φθορά και τόν θάνατο, πού συνοδεύουν τά βιολογικά στοιχεῖα τῆς φύσεως του (=ὕλη).

Ὁ Χριστός ἀποκαθιστᾶ στόν Ἐαυτό Του τόν ἀληθινό ἄνθρωπο και τόν ὑπερυψώνει σέ τέτοιο σημεῖο, ὥστε νά μήν διεκδικεῖ τήν Θεότητά Του προτιμώντας τήν φανέρωση τῆς ὑπερτάτης ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Χριστός, Θεός ὢν ἀληθινός, ἔχει ἐν Ἐαυτῷ τό πλήρωμα τῶν πάντων, γι' αὐτό και δέν διεκδικεῖ τίποτε γιά τόν Ἐαυτό Του. Ἀντίθετα «ἐκένωσεν ἐαυτόν μορφῇ δούλου λαβών... και σχήματι εὔρεθεις ὡς ἄνθρωπος».

Ἡ παρουσία τῆς μορφῆς τοῦ Θεοῦ και τοῦ ἀνθρώπου (Θεάνθρωπος) φανερόνεται και προσφέρεται σ' ὄλο τόν κόσμο:

α) Μέ τήν ταπείνωση, «ἥτις στολή ἐστίν τῆς θεότητος». Μέ τήν ταπείνωση ὁ Χριστός ἀνατρέπει ἐκ τῶν ἔσω τήν ἀνταρσία τοῦ ἐγωισμοῦ στόν ἄνθρωπο, πού τελικά ἀδειάζει τήν πραγματική ἀξία τοῦ ἀνθρώπου και τόν φυλακίζει στά ὄρια τῆς φύσεως του.

Στήν πραγματικότητα ὁ ἄνθρωπος διαθέτει στήν ὑπαρξή του τέτοιες δυνάμεις, πού μποροῦν νά ξεπερνούν τήν φύση του. Ὁ ἐγωισμός ὑποβαθμίζει τήν ἀνθρώπινη ἀξία, γιατί ἀπομονώνει τόν ἄνθρωπο και τόν καθιστᾶ ἀνίκανο νά προσφέρει τήν κοινωνία τῆς αγάπης του στούς ἄλλους και διά μέσου τῶν ἄλλων στόν Θεό-Δημιουργό.

Ἀντίθετα ἡ ταπείνωση, πού παραιτεῖται ἀθε δικαιώματος και διεκδικήσεως φανερόνεται ὅτι ἡ ὑπαρξή εἶναι πλήρης(=πλήρωμα) και τό ἐκχύλισμα τῆς πληρότητος προσφέρεται χωρίς καμιά διάκριση σέ ὄλους ἀνεξαιρέτως.

β) Μέ τήν ὑπακοή ἐναντι τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ-Πατρός. Τό θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ πληρομονή τῆς αγάπης Του, πού «ἐκ τοῦ μή ὄντος παράγει εἰς τό εἶναι» νέες ὑπάρξεις και ἐπιζητεῖ τήν μετοχή τους στήν ἀφθαρτή ζωή Του. Ἡ μετοχή αὐτή πραγματοποιεῖται μέ τήν ἀνταπόκριση στήν προσφερόμενη αγάπη τοῦ Θεοῦ. Μέ τήν ἀμαρτία ὅμως ὁ ἄνθρωπος ἀπέρριψε αὐτό τό σωτηριῶδες θέλημα τοῦ Θεοῦ και προέταξε τό δικό του, τό «παρά φύσιν». Δηλ. ἀπέρριψε τήν κοινωνία τῆς αγάπης, γιά τήν ὁποία και ἔχει δημιουργηθεῖ ἀπό τόν Θεό και ἀπομονώθηκε στόν ἐαυτό του. Ἡ ἀνυπακοή τοῦ ἀνθρώπου (ἐγωισμός) ἀνατρέπεται μέ τήν ὑπακοή τοῦ Χριστοῦ (ταπείνωση).

γ) Ἀποδέχεται τόν ἐκούσιο θάνατο «ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς και σωτηρίας». Εἶναι τό ὑψη-

Η «ΗΔΟΝΗ» ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Ἐπιφανίου Νεοφωτίστου,
τ. ἐπ/τοῦ Δ.Ε., Προέδρου τῆς Π.Ε.Γ.

Πανάρχαιο τό φαινόμενο τῆς ἐμμονῆς καί ἐμπλοκῆς ἑνός ὀρισμένου εἶδους ἀνθρώπων στή σαγήνη τῆς ἐξουσίας. Ἀρχαιότεροι ποιητές καί διανοητές εἶχαν ἀποδώσει τόν ἀδυσώπητο ἐφιάλτη, νά ἐπιδιώκει κάποιος τήν ἐξόντωση τοῦ ἄλλου καί τήν ἀπόλυτη κυριαρχία του σ' αὐτόν, στά δύο «δαμονικά κακά»: τό χρῆμα καί τή δόξα.

Ὁ Γεώργιος Χορτάτζης θά ἐκφράσει ποιητικά στήν Ἐρωφίλη του (Γ' Πράξη σκηνή Ε') τήν ὀλέθρια παντοδυναμία τῶν δύο αὐτῶν κακῶν, πού κατά τόν ποιητή ἔρχονται ἀπό τόν Ἄδη, μέ τούς ἐξῆς ἀνεπανάληπτους στίχους: «Τοῦ πλούτου ἀχορταγιά τή δόξας πείνα - τοῦ χρυσαφιοῦ ἀκριδιά καταραμένη - πόσα γιά σᾶς κορμιά νεκρ' ἀπομείνα! ». Καί θά συνεχίσει μέ τίς τρομερές συνέπειες τῶν δύο αὐτῶν παθῶν: «Τή λύπη ση μισεῖτε καί κρατεῖτε - μακρά τή δικαιοσύνη ξορισμένη - κι οὐδέ πρεπό, μηδ' ὄμορφο θεωρεῖτε».

Δέν ἔχει λοιπόν κανένα ἠθικό «πρεπό», κανένα δηλ. ἠθικό φραγμό καί δέν δείχνει ἔλεος καί συμπόνια, ὅποιος κυριαρχεῖται ἀπό τά δύο αὐτά πάθη. Ἔχει καί τή δικαιοσύνη ξορισμένη ὁ ἄνθρωπος αὐτός, γι' αὐτό καταντάει σκληρός, ἀδικος, ἀπάνθρωπος.

Ὅμως σύγχρονοι μελετητές τοῦ φαινομένου τῆς «ἀφθονῆς» δραστηριότητας νεοφανῶν αἰρέ-

σεων καί ψυχολατρειῶν, ἀποδίδουν τήν ἔξαρση αὐτοῦ τοῦ φαινομένου, χωρίς νά ἀποκλείουν καί τά δύο παραπάνω «δαμονικά» κακά, στή «δαμονική» ἐπίσης ἡδονή τῆς ἐπιβολῆς, τῆς κυριαρχίας, τῆς ἐξουσίας τῶν αὐτοαποκαλούμενων «ἀρχηγῶν», «ἡγετῶν», «διδασκάλων» «γκουρου» κ.λ.π. τῶν διαφόρων σεκτῶν καί παραθρησκευτικῶν ὁμάδων παλαιῶν καί νέων, ἐπί τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

Σέ συζητήσεις μέ θύματα αὐτῶν τῶν ὁργανώσεων καί κοσμοθεωριῶν διαπιστώνει κανεῖς τή στάση ζωῆς πού ἔχουν τά θύματα πρὸς τούς «ἡγέτες» τῆς ὁμάδας στήν ὁποία ἀνήκουν. Τούς θεωροῦν ὡς κάτι τό ἐξωπραγματικό, ὡς νά ἔχουν ἔλθει ἀπό τό «ὑπερέραν» καί νά ἔχουν ὑπεράνθρωπες ἰδίως διανοητικές ικανότητες. Διαπιστώνει ἀκόμη κανεῖς ὅτι τά θύματα πέραν ἀπό τήν τυφλή ὑποταγή τους στή γοητεία τοῦ «ἡγέτη» τῆς ὁμάδας, διακατέχονται καί ἀπό ἕνα δέος πού δέν ἔχει καμμία σχέση μέ κάποια πνευματική κατάσταση, ἀλλά ἔχει σχέση περισσότερο μέ τό συναίσθημα τοῦ τρόμου.

Τά θύματα αὐτά δέν εἶναι πάντοτε κάποια τυχαῖα ἄτομα, ἀλλά εἶναι καί καταξιωμένες προσωπικότητες πού διαθέτουν μεγάλη εὐφυΐα καί ὀξυδέρκεια κι ὅμως ὑπηρετοῦν τυφλά «ἀρχηγούς» πού διαφέρουν ποιοτικά ἀπ' αὐτούς σέ πολύ μεγάλο βαθμό. Σέ ἀνθρώπους δηλ. κενούς

λότερο σημεῖο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ-Πατρός καί τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. «Οὕτω γάρ ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κόσμον, ὥστε τόν υἱόν αὐτοῦ τόν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεῦων εἰς αὐτόν μή ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον» (Ἰω. γ' 16-17). Καί «μεῖζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τήν ψυχὴν αὐτοῦ θῆ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ» (Ἰω. ιε' 13).

Ἡ προσφορά τῆς θεϊκῆς ἀγάπης μέσα ἀπό

τήν θυσία φανερώνει τό πλήρωμα τῆς ζωῆς, πού τελικά διασώζει τόν κόσμο καί τόν ἄνθρωπο.

δ) Ἡ ὑπερύψωση τοῦ Χριστοῦ ἀπό τόν Θεό πραγματοποιεῖται μέ τήν Ἀνάστασή Του. Ἀνέστησε «παγενῆ τόν Ἀδάμ», δηλ. ὀλόκληρο τό ἀνθρώπινο γένος. Ἡ κυριότητα, κυριαρχία τοῦ Θεοανθρώπου ἐπικρατεῖ μέ τήν Θυσία καί τήν ἀγάπη Του. Ἔτσι φανερώνεται ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἡ διά τῆς ἀγάπης σωτηρία τοῦ κόσμου.

καί ἀγροίκους, ἀδίστακτους δημαγωγούς, ἀρρωστημένους ψυχικά, μικρόψυχους καί ἀτάλαντους.

Θά μιλήσουμε ἴσως σέ ἄλλο ἄρθρο γιά ὅλα τά «προσόντα» πού «κοσμοῦν» τούς «ἡγέτες» τῶν πάσης φύσεως αἰρέσεων καί ομάδων τῆς παραθρησκείας ἐγχώριων καί διεθνῶν.

Εἶπαμε παραπάνω ὅτι κύριο στοιχεῖο τῆς «ἐμφάνισης» ἐνός «ἀρχηγοῦ» εἶναι ἡ σαγήνη τῆς ἐξουσίας καί τῆς ἡδονοθηρίας στήν ἄσκησις δύναμης ἐπί τῶν ἄλλων. Χαρακτηριστική εἶναι ἐπί τοῦ προκειμένου μία διαλογική συζήτηση μετά τοῦ «ἀνθρώπου» τοῦ κόμματος Ο' Μπράϊεν στό ἐφιαλτικό βιβλίο τοῦ Τζώρτζ Ὁργουελ «1984» καί τοῦ ἄτυχου προλετάρου Οὐίνστον. Ἐρωτᾷ ὁ κομματικός ἀνακριτής καί ἡγετικό στέλεχος, τόν Οὐίνστον:

«Ξέρεις γατί θέλουμε τήν ἐξουσία; Ἔλα λοιπόν μίλησε».

«Μᾶς κυβερνᾶτε γιά τό καλό μας» εἶπε ἀδύναμα ὁ Οὐίνστον.

«Αὐτό (πού λές) εἶναι ἡλίθιο, Οὐίνστον, ἡλίθιο... Δέν ἐνδιαφερόμαστε γιά τό καλό τῶν ἄλλων. Μᾶς ἐνδιαφέρει μόνο ἡ ἐξουσία, ἀποκλειστικά καί μόνο γιά δικό μας ὄφελος. Δέν μᾶς ἐνδιαφέρουν οὔτε πλούτη, οὔτε πολυτέλεια, οὔτε ἡ μακροδιότιση, οὔτε ἡ εὐτυχία. Δέν μᾶς ἐνδιαφέρει παρά μόνο ἡ ἐξουσία, ἡ καθαρῆ ἐξουσία... Τό ἀντικείμενο τῆς ἐξουσίας εἶναι ἡ ἐξουσία, ὅπως τῆς καταδίωξης ἡ καταδίωξη, τῶν βασανιστηρίων τά βασανιστήρια... Εἶμαστε οἱ ἱερεῖς τῆς δύναμης... Τό ἄτομο δέν ἔχει δύναμη **παρά μόνο ὅταν παύει νά εἶναι ἄτομο...** Δύναμη εἶναι ὁ ἔλεγχος τοῦ σώματος καί κυρίως τοῦ μυαλοῦ...» (σημ. αὐτό πού λέγουν οἱ ξένοι διανοητικό χειρισμό). Καί συνεχίζει παρακάτω ὁ Ο' Μπράϊεν τήν ἐφιαλτική συζήτηση. «Ἡ πραγματική δύναμη, ἡ δύναμη πού γι' αὐτήν πρέπει ν' ἀγωνιζόμαστε μέρα καί νύχτα, δέν εἶναι ἡ ἐξουσία πάνω στά πράγματα, ἀλλά πάνω στους ἀνθρώπους». Καί ἐρωτᾷ τό ἡγετικό στέλεχος: «Πῶς βεβαιώνεται κάποιος γιά τή δύναμή του πάνω σ' ἕναν ἄλλον, Οὐίνστον;». «Κάνοντάς τόν νά ὑποφέρει», σκέφτηκε ὁ βασανιζόμενος «πολίτης». Καί ἡ ἀπάνθρωπη ἀπάντηση: «Ἀκριβῶς κάνοντάς τον νά ὑποφέρει. Ἡ ὑπακοή δέν ἀρκεῖ. Ἄν δέν ὑποφέρει, πῶς μπορεῖ νά εἶναι βέβαιος πῶς ὑπακούει στή δική σου θέληση καί ὄχι στή

δική του; Δύναμη εἶναι νά ἐπιβάλλεις πόνο καί ταπείνωση. Δύναμη εἶναι νά κομματιάσεις τό ἀνθρώπινο μυαλό καί νά τό συναρμολογήσεις πάλι, δίνοντάς του **τό σχῆμα πού θέλεις ἐσύ**. Ἀρχίζεις νά καταλαβαίνεις τί κόσμο δημιουργοῦμε; Εἶναι ἀκριβῶς τό ἀντίθετο ἀπό τίς ἀνόητες ἡδονιστικές οὐτοπίες πού εἶχαν ὀραματιστεῖ οἱ παλιοί μεταρρυθμιστές. Εἶναι ἕνας κόσμος φόβου καί προδοσίας καί βασανιστηρίων. Ἕνας κόσμος **καταπιεστῶν καί καταπιεζομένων**, ἕνας κόσμος πού ὅσο τελειοποιεῖται θά γίνεται ὅλο καί πιό ἀνελέητος. Ἡ πρόοδος στό δικό μας κόσμο θά σημαίνει πρόοδο σέ περισσότερο πόνο. Οἱ παλιοί πολιτισμοί ἰσχυρίζονταν πῶς βασίζονται πάνω στήν ἀγάπη καί τή δικαιοσύνη. Ὁ δικός μας βασίζεται στό μῖσος. Στό δικό μας κόσμο δέν θά ὑπάρχουν ἄλλα συναισθήματα ἐκτός ἀπό τό φόβο, τήν ὀργή, τή θριαμβολογία καί τήν ταπείνωση (διάβαζε ἐξουθένωση). Ὅλα τά ἄλλα θά τά καταπιεζοῦμε, ὅλα» («1984» σελ. 260-264).

Αὐτός ὁ παραλογισμός στήν «ἐξύμνηση» τοῦ μίσους μᾶς θυμίζει τά σκληρά λόγια τῶν «μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά» γιά τό «θεοσεβές μῖσος». «Πέπει νά μισοῦμε μέ τήν πιό ἀληθινή ἔννοια τοῦ μίσους τά ἐρίφια (τούς ἀνθρώπους ἐκτός τῆς Σκοπιᾶς). Πρέπει νά δείχνουμε ἄκρα κι ἐνεργό ἀποστροφή πρὸς αὐτά, νά τά θεωροῦμε κάτι ἀηδές, ἀπεχθές, ρυπαρό, νά τά βδελυσσοῦμε... Δέν ὑπάρχει λύπη ὅταν ὁ Ἰεχωβά καταστρέφει τούς κακοποιούς. Μᾶλλον θά πρέπει νά ὑπάρχει χαρά, διότι ἔφυγαν ἀπό τή μέση».

Παρέθεσα, ἀγαπητοί ἀναγνώστες, ἐκτεταμένα ἀποσπάσματα, ἀπό τό «προφητικό» σέ κοσμική ὀρολογία, βιβλίο τοῦ Ὁργουελ, γιὰτί μέσα ἀπό αὐτά τά ἀποσπάσματα ἐρμηνεύονται πολλά ἀπό τά συμβαίνοντα στό «ἐσωτερικό» τῶν ομάδων πού λυμαίνονται τή χώρα μας. Εἶμαστε τά τελευταῖα χρόνια «θεατές» ἐνός παράλογου φαινομένου. Ξεπετάγονται καθημερινά «ἡγέτες» καί δημιουργοῦν ομάδες καί ὀμαδοῦλες καί ψάχνουν γιά ὀπαδούς σέ ὅλους τούς χώρους καί μέ ὅλα τά μέσα. Πολλοί ἀπ' αὐτούς τούς «ἀρχηγούς» ἀποκαλοῦν τήν ὀμάδα τους «θρησκεία» καί μεθοδεύουν ἴδρυση «Ἐκκλησιῶν» καί «εὐκτήριων οἰκῶν». «Οἱ αἰρέσεις - εἶπε σέ διάλεξή του ὁ Rabindranath Tagor - σάν ἕνα ἀδηφάγο παράσιτο, τρέφονται ἀπό τή θρησκεία, φοροῦν τό

ένδυμα τῆς θρησκείας καί μετά τήν κατατρόγουν τόσο καλά πού δέν μπορεῖ κανεῖς ν' ἀντιληφθεῖ, ὅτι αὐτή ἔχει πιά πεθάνει. Διαμένουν μέσα στό ἀποστεωμένο κουφάρι της καί τό κάνουν φρούριό τους».

Καί στό περιοδικό τῆς Γαλλικῆς Πρωτοβουλίας Γονέων «Bulles» Νο 32, ὑπάρχει ἕνα σκίτσο μέ τήν ἐξῆς λεζάντα «Ἐξυπακούεται ὅτι ἡ δημοκρατία πρέπει νά μᾶς ἀνέχεται, διαφορετικά δέν θά κατορθώσουμε ποτέ νά τήν καταστρέψουμε». Ὁ Νίτσε ἐκφράζεται διορατικώτατα ὅταν λέγει: «Ξέρει καλά ἡ σκύλα ἡ ἡδυπάθεια νά ζητιανεύει ἕνα κομμάτι πνεῦμα, ὅταν τῆς ἀρνοῦνται ἕνα κομμάτι κρέας».

Ἡ ἐπιδίωξη λοιπόν τῆς ἐξουσίας, ἡ ἀνάγκη τῆς αὐτοεπιβεβαίωσης, ἡ αὐτοειδωλοποίηση καί ἄλλα τέτοια συναφῆ παρακινοῦν, ὠθοῦν, πιό σωστά, ἄτομα ἀνεπάγγελτα καί ἀτάλαντα στήν καταδυνάστευση, στή σκλαβιά ἄλλων ἀνθρώπων. Καί ἐπιδίδονται στήν ἀντίστροφη ἠθική καί τήν ἀντιστροφή τῶν ὄρων. «Ἡ ἐλευθερία εἶναι σκλαβιά» λέγει ὁ Ὁ Μπράϊεν καί κατ' ἀντιστροφήν «ἡ Σκλαβιά εἶναι ἐλευθερία».

Ὅπως γιά μιά σέκτα τῆς χώρας μας ἡ ἐξουδετέρωση τῶν ἀντιπάλων καί μέ τή θανάτωσή τους ἀκόμη θεωρεῖται ὁ ὑπέρτατος ἠθικός νόμος. Σέ μιά ἔξοχη ἀνάλυση τοῦ καθηγητοῦ κ. Χρήστου Γιανναρά σέ ἄρθρο του ἀποτυπώνεται θαυμάσια ἡ «προσωπικότητα» τῶν ἐραστῶν τῆς

ἐξουσίας. Τούς ἀποκαλεῖ μειονεκτικά ἀνθρωπάκια, ἀτάλαντους, συμπλεγματοικούς, «πού ἐκκρίνουν μικροψυχία καί προσωπική ἐκδίκηση ἂν δεχθοῦν κριτική ἔστω καί στενοτάτων συνεργατῶν τους».

Στό κλίμα τῆς σαγήνης τῆς ἐξουσίας ὅλα ἐπιτρέπονται. Οἱ ὁπαδοί ὑφίστανται ὅλες τίς συνέπειες τῶν ἀπωθημένων τοῦ «ἡγέτου», ὁ ὁποῖος αὐτοεπιβεβαιώνεται ὅταν οἱ σκλάβοι του ὑποφέρουν, ταπεινώνονται, πονοῦν. Γι' αὐτό ἐπικαλούμενοι οἱ «ἀρχηγοί» «σωτηριολογικούς» λόγους ἐπιβάλλουν πλῆθος ἀπαγορεύσεων, δοκιμασιῶν καί ποινῶν. Ἡ στέρηση τοῦ ὕπνου, ἡ συνεχῆς ἐργασία, ἡ ἀπομόνωση καί ἡ πλήρης ἐξουθένωση εἶναι τά «σύνεργα» τῆς «σωτηρίας» τῶν ὁπαδῶν. «Φαντάσου» -ἔγραφε ὁ John Atack σέ ἄρθρο του τό 1995 στό περιοδικό «Berliner Dialog» ἀναφερόμενος στήν πιό γνωστή διεθνή σέκτα -«ἕνα κόσμο κάτω ἀπό μιά ὀλοκληρωτική ὀργάνωση, ὅπου τίποτε δέν θά γίνεται ἂν δέν συμφωνεῖ μέ τή νέα τάξη πραγμάτων ὑπό τήν ὀργάνωση».

Ὅσο ὑπάρχει ἀκόμη καιρός πρέπει ὅλοι μας ν' ἀγρυπνοῦμε. Ἡ ἀδιαφορία μας ἴσως καταστήσει τά πράγματα μὴ ἀναστρέψιμα. Τότε ἡ ἀντίστροφη ἠθική θά ἐπιβληθεῖ καί ἡ ἐφιαλτική «προφητεία» τοῦ Ὁργουελ θά γίνῃ πραγματικότητα. Ἄς φροντίσουμε ὅλοι - ὅλοι μικροί καί μεγάλοι νά μὴ συμβοῦν αὐτά «ὅσο ὑπάρχει χρόνος».

Ὁ καλός ποιμένας, πού ἄφησε τά ἐνεήντα ἐννέα πρόβατα -τούς ἀγγέλους- στά οὐράνια ὄρη καί ἀφοῦ σήκωσε τό ἀπολωλός στούς φιλόθροπους ὤμους του, τό ἔφερε στό οὐράνιο λιμάνι καί προσφέροντάς το σάν δῶρο στόν οὐράνιο Πατέρα τοῦ λέγει: «Βρῆκα, Πάτερ, τό πλανεμένο πρόβατο, ἐκεῖνο πού ὁ ἀπατεώνας ὄφις μέ δόλιους τρόπους καί τεχνάσματα ἐξαπάτησε καί στούς δρόμους τῆς κακίας τό παρέσυρε καί μέ τή λάσπη τῆς πολυθεΐας μόλυνε τήν καθαρότητα τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ. Βλέποντάς το, λοιπόν, νά πνίγεται μέσα στό δοῦρκο τῆς μαλθακῆς ζωῆς μέ τό θεϊκό μου χέρι τό ἄρπαξα γρήγορα καί εὐσπλαχνικά τό ἔπλυνα στά νερά τοῦ Ἰορδάνη καί ἀφοῦ τό ἄλλειψα μέ τό μῦρο τῆς εὐωδίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος -μέ τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως- τώρα ἔρχομαι φέρνοντας ὡς δῶρο ἀντάξιο τῆς θεότητός σου τό λογικό πρόβατο».

Ἐπιφανίου Κύπρου, Ἐκ τοῦ λόγου εἰς τήν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου

«ΥΠΕΡΕΧΟΥΣΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑΙ» (Ρωμαίους ιγ', 1)

της κ. Άννας Μπουρδάκου,
Άντιπροέδρου του Δ. Σ. της Π.Ε.Γ.

Η εταιρεία «Σκοπιά» με τις πολλές δογματικές αστάθειες που παρουσιάζει κατά διαστήματα, αποκαλύπτει μόνη της την πραγματικότητα: ότι δηλαδή άσεβει προς τον Θεόν. Διότι τον καθιστά υπεύθυνο για όλες τις κακοδοξίες που από την άρχή της ιδρύσεώς της έως τώρα έχει κηρύξει, αφού ισχυρίζεται ότι είναι ο «άγωγός» του Θεού επί της γης και μέσω αυτού ρέουν οι αλήθειες του Ίεχωβά. Τό θέμα που θά μās απασχολήσει σήμερα είναι σοβαρότατο μιά και η εταιρεία «Σκοπιά» άπαιτεί από τις «υπερέχουσες εξουσίες» του Ρωμ. ιγ', 1, νά της αναγνωρίζουν τον τίτλο της «γνωστής θρησκείας». Και στό θέμα αυτό θά έχουμε σάν οδηγό μας τά ίδια τά κείμενα του «άγωγού». Ο Κάρολος Ρώσσελ εκήρυττε, όπως διαβάζουμε στό βιβλίο του «Τό Σχέδιον τών Αιώνων», ότι «οί υπερέχουσες εξουσίες» είναι «καί του παρόντος κόσμου κυβερνήσεις» (Γραφικές Μελέτες τομ. Α' σελ. 302). Μετά τον θάνατο του Κ. Ρώσσελ τό 1916 και επί προεδρίας Ίωσήφ Ρόδερχορντ άρχισαν σαρωτικές αλλαγές στην όργάνωση οί όποίες συνεχίσθηκαν και άργότερα από τούς άλλους προέδρους της εταιρείας. Τό 1943 λοιπόν, επανέρχεται η εταιρεία στην έρμηνεία του Ρωμ. ιγ', 1 στό βιβλίο «Η αλήθεια έλευθερώσει ύμās» σελ. 288: «Άφού ο Κύριος ήλθεν εις τον ναόν και ήλευθέρωσε τό πιστόν υπόλοιπον τών πνευματικών Ισραηλιτών εκ της αιχμαλωσίας εις την σημερινή Βαβυλώνα, ήρχισε ν' ανοίγη τούς όφθαλμούς των βαθμηδόν εις την αλήθεια. Έν έτει 1929 τό καθαρόν φώς έλαμψε. Τό έτος εκείνο η Σκοπιά έδημοσίευσε την Γραφική έκθεσι του ιγ' κεφαλαίου προς Ρωμ. Έδειξεν ότι ο Ίεχωβά Θεός και ο Χριστός Ίησους μάλλον η οί κοσμικοί άρχοντες και ήγεμόνες είναι αί Υπερέχουσαι Έξουσίαι».

Όστε οί Υπερέχουσες Έξουσίες είναι, μέ βάση τό καθαρό πλέον φώς, ο Ίεχωβά και ο Ίησους Χριστός και όχι οί κοσμικοί άρχοντες. Έτσι έλαμψε η «αλήθεια» και μάλιστα μετά τον καθα-

ρισμό του ναού δηλαδή της όργανώσεως από τον Ίησού Χριστό, τό 1918. Βέβαια ύπάρχει και ένα μάλλον στό κείμενο αυτό όπως τό συνηθίζει η «Σκοπιά». Λίγο άργότερα όμως ο «πιστός και φρόνιμος δούλος» της «γνωστής θρησκείας» μέ άνευθυνότητα, ασυνέπεια και άσέβεια προς τις ανθρώπινες ύπαρξεις στίς όποίες άπευθύνεται, ξαναγυρίζει στίς βαβυλωνιακές άκαθαρσίες που κηρύττει εκήρυττε πριν από τον ύποτιθέμενο καθαρισμό. Στό βιβλίο «Η Χιλιετής Βασιλεία...» σελ. 80, διαβάζουμε: «Υπακούουν στή συμβουλή του Άποστόλου Παύλου στα έδάφ. Ρωμ. ιγ', 1-7 και ένσυνείδητα ύποτάσσονται στίς υπερέχουσες έξουσίες αυτού του κόσμου, πληρώνοντας φόρους και άλλα όφειλόμενα πράγματα. Άλλά αυτή η ύποταγή δέν είναι ολοκληρωτική. Είναι μόνο σχετική».

Τό νέο «φώς» που «λάμπει», πάλι πληροφορεί τούς όπαδούς ότι δέν είναι ο Ίησους Χριστός και ο Ίεχωβά οί «υπερέχουσες έξουσίες», αλλά οί έξουσίες αυτού του κόσμου, τό «θηρίο» και πρέπει νά πληρώνουν φόρους σ' αυτές αλλά η ύποταγή τους νά είναι σχετική. Τό αυτό επαναλαμβάνει στό «βιβλίο του έτους» 1983 σελ. 244: «Στόν κατάλληλο καιρό τό 1962... λάβαμε την τροφή έν καιρῶ. Τονίστηκε καθαρά η σχετική ύποταγή και έτσι διαφυλάχθηκε η θέση μας ένώπιον του Ίεχωβά και τών πολιτικῶν έξουσιῶν που Έκείνος επιτρέπει νά ύπάρχουν μέχρις ότου η έξουσία της βασιλείας του Ίησού Χριστού τις εξαλείψει». Φυσικά η Άγία Γραφή δέν όμιλεί για σχετική ύποταγή ούτε άντιφάσκει μέ νέο και παλαιό φώς, αλλά είναι σαφής όταν κηρύττει στό Ρωμ. ιγ': «Πάσα ψυχή άς ύποτάσσεται εις τάς άνωτέρας έξουσίας, διότι δέν ύπάρχει έξουσία ειμή από του Θεού τεταγμένη... Διότι οί άρχοντες δέν είναι φόβος τών αγαθῶν έργων αλλά τών κακῶν... Έπειδή ο άρχων είναι του Θεού ύπηρετης εις σέ προς τό καλόν...».

Η εταιρεία όμως έχει τό δικό της «ευαγγέλιο». Έτσι ο όπαδός, ο όποίος έχει χάσει πλέ-

ον τήν κρίση του και ακολουθεῖ πιστά ὅλα τά προστάγματα τῆς εταιρείας - ἐκπροσώπου τοῦ Θεοῦ, διαβάζοντας ὅλα αὐτά δέν εἶναι σέ θέση νά κατανοήσῃ ποιό εἶναι τό «θεϊκό» καί ποιό τό διαβολικό, ἀπό τήν «τροφή» τοῦ «δούλου». Το χειρότερο δέ εἶναι ὅτι μέ ὅλα αὐτά πού τοῦ ὑποβάλλει καταλλήλως καί ἐντέχνως ἡ ὀργάνωση δέν μπορεῖ ὁ ὁπαδός νά διακρίνει ὅτι τόν ὀδηγεῖ ἔτσι ὥστε νά εἶναι μέ τό ἕνα πόδι στόν Ἰεχωβά καί μέ τό ἄλλο στόν διάβολο, νά ὑπηρετεῖ «*δύο κυρίους*» καί μάλιστα μέ «*διαφυλαγμένη τήν θέση του*» πρός τόν Ἰεχωβά.

Ἀργότερα, ἀνάλογα πῶς διευκολύνεται ἡ εταιρεία, ἡ συνεργασία μέ τίς κυβερνήσεις γίνεται πύο στενή. Αὐτό φαίνεται στήν **«Σκοπιά» 1998, σελ. 18 τῆς 15-3-98:** «*Οἱ ἴμαρτυρες τοῦ Ἰεχωβά*» δείχνουν τόν ὀφειλόμενο σεβασμό γιά τόν ρόλο πού παίζουν οἱ κυβερνητικές ἰνώτερες ἐξουσίες» καί χρησιμοποιοῦν κατάλληλα διάφορα **νομικά μέσα** καί διατάξεις». Πάλι ξεφεύγει ἀπό τό πνεῦμα τῆς Γραφῆς ἡ ὀποία ὀμιλεῖ γιά ὑποταγή καί σεβασμό. Ἡ εταιρεία ὄμως προτρέπει τούς ὀπαδούς της, ἀφοῦ δέχεται πλέον συνεργασία μέ τίς κυβερνήσεις βάσει τοῦ «νέου φωτός», νά χρησιμοποιοῦν νομικά μέσα. Τρέξετε τούς παροτρύνει στά δικαστήρια μέ **σεβασμό**, ἔτσι τό θέλει τώρα, αὐτό εἶναι τό συμφέρον τῆς εταιρείας στήν παροῦσα κατάσταση.

Οἱ ἐκλάμψεις τοῦ «φωτός» δέν τελειώνουν ὄμως. Ἐχομε μία καινούργια ἐρμηνεία, στό βιβλίο τοῦ **1999 «Ἐῶστε προσοχή στήν προφητεία τοῦ Δανιήλ» σελ. 205:** «*Μολοντί ὁ Ἰεχωβά ἐπιτρέπει νά ὑπάρχουν ἰοἱ ἰνώτερες ἐξουσίες...*» δέν διορίζει ἀγγέλους του νά εἶναι ὑπεύθυνοι γι' αὐτές, θά μπορούσαν νά ἔχουν τοποθετηθεῖ σέ αὐτή τήν θέση μόνο ἀπό τόν **ἄρχοντα τοῦ κόσμου**» τόν **Σατανά** τόν **διάβολο**. Δέν μπορεῖ παρά νά εἶναι **δαιμονικοί ἄρχοντες** καί ὄχι φύλακες ἀγγελοι». Τώρα λοιπόν ἡ εταιρεία ἀποφασίζει ὅτι μέ αὐτούς τούς δαιμονικούς ἄρχοντες, ἐφόσον ἐξυπηρετοῦνται τά συμφέροντά της, ἡ συνεργασία ἐπιτρέπεται. Ἀγκαλιάζει ἡ ὀργάνωση τούς ἐκπροσώπους τοῦ Σατανᾶ καί πορεύεται μέ ἀναπαυμένη συνείδηση... συντροφιά μέ τό «θηρίο». Ἐχομε μία περίεργη σχέση διαβολικῶν κυβερνήσεων καί «ἀγίων» τῆς «Σκοπιᾶς».

Προσφεύγει μάλιστα στις κρατικές ὑπηρεσίες τοῦ διαβόλου, ὅπως ἡ ἴδια τίς ἀποκαλεῖ, ἀπό τίς ὀποῖες ἀποσπᾶ ἀποφάσεις πού, ὅταν τήν εὐνο-

οῦν, ἐπαινεῖ τίς ἀρχές, ὅπως μέ τήν ἀναγνώριση τῆς εταιρείας ὡς «γνωστῆς θρησκείας». Ἄλλωστε ὀλίγον ἰμαρτία δέν ζημιώνει τήν «Σκοπιά». Εἶναι ὄμως ἀπαράδεκτο γιά μᾶς τούς Ἴλλητες, μέ τήν πολιτιστική κληρονομιά χιλιάδων χρόνων, μέ τούς δημοκρατικούς θεσμούς καί ἔντονη τήν θρησκευτική συνείδηση νά προσπαθεῖ μία εταιρεία νά ἀλλοιώσει τό ἔθnikό καί θρησκευτικό φρόνημά μας, τολμώντας πολλές φορές νά δυσφημεῖ τήν χώρα μας διεθνῶς, γράφοντας στά ἔντυπά της ὅτι ἡ θρησκευτική ἐλευθερία διώκεται στήν Ἰλλάδα. Ὅταν κάτι δέν τήν ἰκανοποιεῖ διασύρει τήν χώρα μας καταφεύγοντας στά Εὐρωπαϊκά δικαστήρια, ζητώντας καί ἀποζημιώσεις. Φυσικά τό ἴδιο γίνεται καί σέ ἄλλα κράτη διότι ἡ προσπάθεια τῆς εταιρείας εἶναι γιά ἐπικράτητη σέ παγκόσμια κλίμακα. Διαλύει οἰκογένειες καί δημιουργεῖ ἐξαρτημένα ἄτομα, φανατισμένα, μέ πλήρη ὑποταγή στήν «τροφή ἐν καιρῷ», μέ σχέδιο νά ἀλλοτριώσει κάθε προσωπική πεποίθηση καί τό φρόνημα τοῦ ἀτόμου καί νά ἀφανίσει τίς οἰκογενειακές, κοινωνικές καί ἔθnikές ἀξίες. Κι αὐτό γίνεται ἀπό μία ὀμάδα ἀνθρώπων, μετόχων μῖας ξένης εταιρείας, οἱ ὀποῖοι ντύνουν τά διάφορα διδάγματά τους μέ «*νεώτερο φῶς*», μέ στόχο μοναδικό τήν ἀπόλυτη ἐξουσία ἐπάνω σέ ἀνθρώπινες ὑπάρξεις. Ἐκδίδοντας πληθῶρα βιβλίων, βιβλιαρίων, περιοδικῶν κ.λ.π. πού τό ἕνα διαψεύδει τό ἄλλο, δίχως νά ἔχει συναίσθηση τῆς εὐθύνης της ἔναντι τῶν ὀπαδῶν της καί γενικότερα τοῦ ὑπόλοιπου κόσμου τοῦ ὀποῖου κτυπᾶ ἀδιάκριτα τίς πόρτες γιά νά τοῦ παρουσιάσει τήν δῆθεν ἀποκεκαλυμμένη «ἀλήθεια».

Οὔτε λόγος βέβαια νά γίνεται γιά ἀπόσυρση ἀπό τήν κυκλοφορία ὄ,τι κατά διαστήματα ἔχει ἡ ἴδια χαρακτηρίσει ὡς λανθασμένες διδασκαλίες ἡ βαβυλωνιακές ἀκαθαρσίες.

Ἦχι μόνον, ἀλλά ὄλα αὐτά τά διοχετεύει, τά διακινεῖ, τά ἐμπορεύεται καί τά προτείνει γιά μελέτη. Βέβαια τήν «Σκοπιά» δέν τήν ἐνδιαφέρει αὐτή ἡ πραγματικότητα, οὔτε νοιάζεται ἂν ὄλες αὐτές οἱ διδαχές εἶναι ὄχι μόνον λογικά ἀπαράδεκτες ἀλλά καί ἐκτός τοῦ πνεύματος τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Καί τοῦτο διότι ὁ ἀποκλειστικός σκοπός της εἶναι τό ὀικονομικό πολιτικό ὄφελος ἀφοῦ πρόκειται γιά μία καλά δομημένη εταιρεία, πού καλύπτεται μέ τόν θεοκρατικό μανδῦα.

ΙΕΡΑΡΧΗΣΗ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΩΝ. ΤΕΛΙΚΑ... ΝΑΙ Ή ΟΧΙ ΣΤΟ ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ;

*Ιωάννη Μηλιώνη, Δ/του τῆς Σχολῆς "Ἅγιος Ἰωάννης"
καί μέλους τοῦ Δ.Σ. τῆς Π.Ε.Γ*

Καλοκαίρι 2002. Περί τὰ τέλη Μαΐου, μέ τίτλο «Ναί ἢ ΟΧΙ στό Χάρι Πότερ», ἐξέδωσε ἡ Π.Ε.Γ. τό βιβλίον πού παρουσιάζει τό πρόβλημα τοῦ μαζικοῦ προσηλυτισμοῦ τῶν παιδιῶν στή μαγεία καί τόν ἀποκρυφισμό καί προτείνει τίς, ἀπό Ὁρθόδοξη, κοινωνική καί παιδαγωγική πλευρά, λύσεις.

Βιβλίον σύντομο, κείμενο ἀπλά διατυπωμένο, γράφτηκε εἰδικά γιά νά γίνεται κατανοητό ἀπό τοὺς γονεῖς, χωρὶς ἐξειδικευμένη ὀρολογία ἢ περιγραφές καί σέ βάθος ἀναλύσεις τῆς ἀποκρυφιστικῆς θεματολογίας, τῆς τόσο πλούσιας στά 4 βιβλία τῆς Τζόαν Ρόουλιγκ.

Τό βιβλίον ἀντιμετωπίσθηκε ἀπό τόν συγγραφέα ὄχι σάν προσωπική του δημιουργία, ἀλλά, ὅπως καί στόν πρόλογο ἀναφέρεται, σάν συλλογική ἐργασία ἀτόμων καί φορέων –στή χώρα μας καί στό ἐξωτερικό–, πού ἐρεῦνησαν καί μελέτησαν τό πρόβλημα Χάρι Πότερ καί τὰ ἐπακόλουθά του γιά τό παιδί, τήν οἰκογένεια καί τό κοινωνικό σύνολο.

Εὐχή τῆς Π.Ε.Γ. καί τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἰρέσεων, πού συνέδραμε τό ἔργο μέ κάθε μέσον, ὑπῆρξε: Νά μπορέσει τό μικρό αὐτό «Ἐγκόλπιο Αὐτοπροστασίας» **νά μπεῖ στό κάθε Ὁρθόδοξο σπίτι καί νά ἐνημερώσει τόν κάθε γονέα**, γιά τόν σοβαρό καί ἄμεσο κίνδυνον, πού διατρέχουν οἱ τρυφερές παιδικές ψυχές ἀπό τήν βίαιη καί ἀπροκάλυπτη πλέον διδασκαλία τῶν μαγικῶν πρακτικῶν καί ἐπικλήσεων τῶν Wicca, τῆς ἐξειδικευμένης αὐτῆς ἀποκρυφιστικῆς τάσης καί ὀργάνωσης, στίς ὁποῖες μυοῦνται μέ τήν ἀνάγνωση τῶν βιβλίων καί τήν ἐν γένει ἐνασχόληση μέ: R.P.G.¹ κάρτες, κούκλες, ἐπιτραπέζια, Lego κ.ἄ. Χάρι Πότερ θέματα. Αὐτός ἦταν ὁ λόγος πού ἡ Π.Ε.Γ. διατήρησε τήν τιμή τοῦ βιβλίου στά 3 € καί ἐνημέωσε τό κοινό ὅσο τῆς ἐπέτρεπαν οἱ δυνατότητές της.

Σάν ἀποτέλεσμα τῆς προσπάθειας αὐτῆς, ἡ κυκλοφορία τοῦ βιβλίου ὑπῆρξε ἐντυπωσιακή. Σέ δύο μόλις μῆνες ἡ πρώτη ἔκδοση τοῦ βιβλίου (2.000 ἀντίτυπα) ἐξαντλήθηκε καί ἡ Π.Ε.Γ. προχώρησε σέ ἀνατύπωση.

Τόν ἴδιο καιρό, ὁ «ἀντίπαλος χῶρος» δέν ἔμεινε ἄπρακτος. Μέσα στόν Ἰούνιο, ἡ Audio Visual, ἡ ἐταιρεία πού ἀνέλαβε τήν ἐμπορία τῆς βιντεοταινίας καί τοῦ D.V.D. τοῦ Χάρι Πότερ, κατέκλεισε τή χώρα μέ γιγαντοαφίσες, ἀπανωτά διαφημιστικά σπότ στήν τηλεόραση, διαμόρφωση αὐτοκινήτων Smart καλυμμένων ὀλοσχερῶς μέ φωτογραφίες Χάρι Πότερ, σωρούς ἀπό διαφημιστικό ὑλικό ὄλων τῶν εἰδῶν, παιχνίδια καί σχολικά εἶδη στά Σούπερ Μάρκετ.

Ἡ μάχη τῶν ἐντυπώσεων εἶναι σίγουρα ἄνιση. Ἔχουμε νά ἀντιπαλαίσουμε μέ τέσσερις διαφορετικές κατηγορίες ἀνθρώπων:

α) Τή συντριπτική πλειοψηφία. Αὐτοὺς πού ἐπιτρέπουν τή διακίνηση ὑλικοῦ Χάρι Πότερ, γιατί θεωροῦν ὅτι τὰ βιβλία τῆς Τζόαν Ρόουλιγκ καί οἱ ταινίες ἀποτελοῦν ἀπλῶς παιδικά παραμύθια καί φαντασίες καί ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀκίνδυνα γιά τὰ παιδιά. Πρὸς αὐτή τήν μερίδα ἀνθρώπων ρίχνουν τό βάρος τους οἱ ἐνδιαφερόμενοι νά προβάλλουν τόν Χάρι Πότερ, σέ μιὰ προσπάθεια νά ἐπιβεβαιώσουν τή δῆθεν μὴ ὑπαρξή κινδύνου. «Δέν ὑπάρχει θέμα» λένε σέ κάθε εὐκαιρία. «Εἶναι ἀπλῶς ἓνα παραμῦθι. Αὐτοὶ πού λέγουν τό ἀντίθετο εἶναι κάποιοι ἰδιορρυθμοί, φαντασιόπληκτοι». Συγχρόνως προσπαθοῦν νά παρουσιάσουν ὅτι ἡ Ἐκκλησία δῆθεν διαβολοποιεῖ τὰ πάντα.

Στά πλαίσια αὐτά κινήθηκε καί σχετική τηλεοπτική ἐκπομπή (Best Seller, Star Channel, μέσα Ἰουνίου), μέ «προσκεκλημένους» γνωστὲς φυσιογνωμίες, πού συχνά ἐμφανίζονται στά «παράθυρα» καί ἐκφέρουν, ἂν καί ἀναρμόδιοι, γνώμη ἐπὶ παντός ἐπιστητοῦ. Ἀπὸ τοὺς παρευρισκομέ-

1. Βιβλίον «Ναί ἢ ΟΧΙ στό Χάρι Πότερ», σελ. 8.

νους στην έκπομπή, ή μόνη που υπογράμμισε την επικινδυνότητα του Χάρι Πότερ ήταν η πανεπιστημιακός, και αρμόδια σε θέματα παιδαγωγικής, κ. Τζάνη. Η έκπομπή κινήθηκε, ως συνήθως σε πλαίσια «άκροαματικότητας» με πλήρη απουσία εξειδικευμένων εκπροσώπων της Εκκλησίας, αλλά αντιθέτως με πλήρη εκπροσώπηση –κάτι σύνθητες στά Μ.Μ.Ε.– του άποκρυφισμού στο πρόσωπο του γνωστού Πήτ Παπαδάκου. Το μήνυμα που πέρασε ή θλιβερή αυτή έκπομπή, ήταν ότι: «Δέν υπάρχει πρόβλημα. Ό Χάρι Πότερ είναι παραμύθι».

β) Η δεύτερη κατηγορία περιλαμβάνει αυτούς που έχουν οικονομικό όφελος από τό σύνδρομο Χάρι Πότερ. Στην κατηγορία αυτή εντάσσονται όσοι εκδίδουν, πωλούν και γενικώς διακινούν τό σχετικό υλικό.

γ) Μία ακόμη κατηγορία μπορούν να αποτελέσουν όσοι δέν έχουν σχέση με τό πρόβλημα Χάρι Πότερ, αλλά επειδή γενικά αντιπαράτιθενται στον λόγο της Εκκλησίας, συμμαχούν με τό καθετί που ή Εκκλησία καταδικάζει και

δ) Τέλος, να αναφερθοῦμε σε όσους κινούνται στο χώρο του Άποκρυφισμού και της Παραθρησκείας, που έχουν «θρησκευτικό» συμφέρον να προωθείται τό σύνδρομο Χάρι Πότερ.

Θά πρέπει φυσικά να διευκρινίσουμε ότι οι τέσσερις αυτές περιπτώσεις δέν εμφανίζονται μεμονωμένα αλλά οι άνθρωποι που τίς απαρτίζουν εντάσσονται συχνά σε περισσότερες από μία κατηγορίες.

Ό αντίπαλος, λοιπόν, αυτός χώρος δείχνει ιδιαίτερα έναρμονισμένος σε σημείο να πείθει για την ύπαρξη κάποιου γενικού συντονιστή, που φροντίζει για τή προώθηση των διαφόρων προϊόντων Χάρι Πότερ. Έτσι βλέπουμε π.χ. σε διαφημιστική καταχώρηση για τή προβολή της πρώτης ταινίας Χάρι Πότερ αναφορά ότι «τό βιβλίο κυκλοφορεί από τίς εκδόσεις Ψυχογιός»² ή σε διαφήμιση του video game, αναφορά στην κινηματογραφική εταιρία που γύρισε τή ταινία³.

Έκεί όμως που τά πράγματα εξελίσσονται πολύ επικίνδυνα είναι όταν τράστ συμφερόντων

εξαπολύουν συντονισμένες επιθέσεις εις βάρος της διαμόρφωσης ύγιους ήθους και της ψυχικής υγείας των παιδιών μας.

Ένα πρώτο φαινόμενο που θρίσκεται σε ευρύτατη χρήση ειδικά τά τελευταία χρόνια είναι ή δημιουργία «λεσχών όπαδών» (fun clubs) στίς όποιες καλούνται έναντι κάποιων προσφορών να ένταχθούν τά άνυποψίαστα παιδιά μας. Τά «clubs» αυτά δρομολογούνται από φορείς, που έχουν πρόσβαση σε κάποιον κοινό, συχνά από περιοδικά ποικίλης ύλης ή ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς. Τό κοινό καλείται να έγγραφεί στα «clubs» αυτά, δήθεν «χωρίς καμία υποχρέωση» ή να λάβει μέρος σε έναν «διαγωνισμό» –συνήθως με ευκολότερες άπαντήσεις– όπου θα γίνει κλήρωση μεταξύ των επιτυχόντων για τά έπαθλα. Τά παιδικά περιοδικά είναι γεμάτα από τέτοιες προσφορές, που αποτελούν συνήθη μέθοδο της προβολής των διαφόρων προϊόντων από τούς διαφημιστικούς φορείς. Τό θέμα αυτό είναι άκρως ένδιαφέρον και έδω ίσως θά έπρεπε να ένδιαφερθεί τό Κράτος –εφόσον υπάρχει σχετική νομολογία, που να άπαγορεύει τήν ίδρυση «λεσχών», που στρατολογούν άνήλικα παιδιά– ή οι Όργανώσεις Προστασίας Καταναλωτών.

Άπό τή στιγμή που τό άνυποψίαστο παιδί δεχθεί να άπαντήσει στην πρόσκληση μιάς τέτοιας «λέσχης» ή ενός τέτοιου «διαγωνισμού» έχει πλέον έγγραφεί (φακελωθεί) στον κατάλογο του ένδιαφερομένου και μπορεί να χειραγωγηθεί περαιτέρω.

Έχει ιδιαίτερο ένδιαφέρον τό γεγονός ότι ή πρόωση των βιβλίων Χάρι Πότερ βασίστηκε σε μεγάλο μέρος, στο έξωτερικό και στην Ελλάδα στην δημιουργία τέτοιων «clubs» όπου ένθαρύνθηκαν να έγγραφοῦν τά παιδιά μας. Χαρακτηριστικά, στην χώρα μας, τά παιδιά προσκαλούνται, ήδη από τό 1998, να ένταχθούν στο «Χάρι Πότερ Fan Club» όπου μεταξύ άλλων εμφανίζονταν σαν δωροεόδotes στίς σχετικές διαφημίσεις, πέραν του εκδότου Ψυχογιού, οι εταιρίες Matter, Paxos⁴ κ.ά.

Παράλληλα με τή δημιουργία αυτών των «λεσχών» διαμορφώθηκαν και αντίστοιχοι δικτυα-

2. Βιβλίο «Ναί ή ΟΧΙ στο Χάρι Πότερ», 2η έκδοση, Άθήνα 2002, σελ. 15.

3. Βιβλίο «Ναί ή ΟΧΙ στο Χάρι Πότερ», 2η έκδοση, Άθήνα 2002, σελ. 10.

4. Βιβλίο «Ναί ή ΟΧΙ στο Χάρι Πότερ», 2η έκδοση, Άθήνα 2002, σελ. 4.

κοί τόποι (internet sites) στό διαδίκτυο όπου ένθαρρύνονται τά παιδιά νά επικοινωνοῦν μεταξύ τους μέ ηλεκτρονικό ταχυδρομεῖο (Email) καί νά ασχολοῦνται μέ θέματα Χάρι Πότερ στό internet.

Συγχρόνως, μέ τήν εμφάνιση τῆς ταινίας σέ home video δρομολογήθηκε καί ὁ «**Μεγάλος Διαγωνισμός. Συμμαθητές μέ τόν Χάρι Πότερ**», πού δημοσιεύθηκε σέ ὀλοσέλιδες ἔγχρωμες καταχωρήσεις στό ἔνθετο **Ἐρευνητές τῆς Καθημερινῆς τοῦ Σαββάτου** (22-6-2002). Θέμα τοῦ διαγωνισμοῦ: Νά γραφεῖ κείμενο - ἔκθεση 1-3 σελίδες, ὅπου τό κάθε παιδί συμμετέχει σέ μιά φανταστική περιπέτεια μέ τόν Χάρι Πότερ συμπρωταγωνιστή. Ἐννοεῖται ὅτι γιά νά γραφοῦν τέτοια σενάρια θά ἔπρεπε οἱ πιτσιρίκοι - συγγραφεῖς νά διαβάσουν τά βιβλία καί νά δοῦν τήν ταινία. Ἐπαθλα: Ἀκριβό Home Cinema τῆς Sony, Ταξίδι στό Λονδίνο, Παιχνιδομηχανή Playstation, Ἐγκυκλοπαιδείες (Ἰδρία) καί δίντε-ο γκέιμ Χάρι Πότερ. Τά κείμενα τῶν παιδιῶν στέλνονται γιά ἔγκριση στά γραφεῖα τῆς **Καθημερινῆς**, ἐνῶ τά δῶρα προσφέρονται ἀπό τούς λοιπούς διοργανωτές.

Τήν εὐθύνη τῆς διοργάνωσης μέ ἀθλοθέτρια τήν **Audio Visual**, μοιράζονται οἱ ἑταιρίες: **Βιβλιοσυνεργατική - Ἐρευνητές** (ἔνθετο τῆς **Καθημερινῆς τοῦ Σαββάτου**) καί ἡ ἐφημερίδα **Καθημερινή** πού μαζί μέ τίς **Ἐκδόσεις Ψυχογιός** καί τήν πρωταγωνίστρια τῶν R.P.G. **Κάσσια** κλείνουν τόν κύκλο γύρω ἀπό τά ἀπονήρευτα νιάτα μας.

Ἀλλά καί οἱ τηλεοπτικοί σταθμοί, μέ πρωταγωνιστές τά κρατικά κανάλια, δείχνουν νά ἐνισχύουν τό ἔργο τῆς προβολῆς τοῦ Χάρι Πότερ στή χώρα μας. Θά ἀναφερθοῦμε σέ δύο μόνο περιπτώσεις, ὅπου ἡ κρατική NET φρόντισε νά μᾶς ἐπιμορφώσει σχετικά μέ τήν ἴδια τήν **Τζόαν Ρόουλιγκ**, συγγραφέα τοῦ μικροῦ μάγου, παρουσιάζοντάς μας βιογραφικά της στοιχεῖα, συνεντεύξεις της καί παραθέτοντας δηλώσεις της γιά τήν ἐξαγγελία τοῦ 5ου βιβλίου της: α) Τήν Κυριακή, 5-5-2002 καί β) τήν Πέμπτη, 15-8-2002. Τό γεγονός ὅτι οἱ ἡμερομηνίες αὐτές συμπίπτουν μέ τίς κορυφαῖες ἑορτές τῆς Ὁρθοδόξιας: τήν ἡμέρα τοῦ **Πάσχα** καί τήν ἡμέρα τῆς **Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου**, ἀφήνουν πολλά περιθώρια προβληματισμοῦ.

Ἀκόμη, στή παιδική ζώνη τῶν τηλεοπτικῶν σταθμῶν ἡ προβολή τοῦ Χάρι Πότερ ὑπῆρξε σημαντική. Θά ἀναφερθοῦμε δειγματοληπτικά στή συνεργασία τοῦ Star Channel μέ τή Mediatel Κυριακή 4-7-2002, 13.45'), ὅπου οἱ μικροί τηλεθεατές ἔπρεπε νά ἀπαντήσουν τηλεφωνικά σέ ἐρωτήσεις σχετικές μέ τό πειρεχόμενο τῶν βιβλίων καί τῆς ταινίας Χάρι Πότερ γιά νά κερδίσουν τά 2 DVD τῆς ταινίας.

Ἄλλη περίπτωση ὅπου τό ἐπίσημο Κράτος προώθησε, προφανῶς ἐν ἀγνοία του, τό σύνδρομο Χάρι Πότερ, μέσω **πίνακα ἐγκεκριμένων κινηματογραφικῶν ἔργων**, ἤδη ἀναφέρθηκε στό προηγούμενο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ⁵. Ἡ ἄποψή μας ἐπ' αὐτοῦ εἶναι ὅτι τό Ὑπουργεῖο Παιδείας ἢ θά πρέπει νά ἐνημερώνεται ἀπό τούς ἀρμοδίους ἢ **δέν** θά πρέπει νά ἀναμειγνύεται σίς ἐξωσχολικές δραστηριότητες τῶν μαθητῶν τή στιγμή, πού χρειάζεται ὅλες τίς δυνάμεις του στήν ἀνόρθωση τῆς παιδείας μας.

Καί τό ἐρώτημα ἐγείρεται κολοσσιαῖο:

Τί κάνουμε ἐμεῖς; Τό πλήρωμα τῶν «συνειδητῶν» Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας, πού συμμετέχουμε στά μυστήρια, πού προσευχομαστε, πού ἔχουμε πνευματικό, πού ἐπισκεπτόμαστε τά μοναστήρια, τά προσκυνήματα, πού κάνουμε τέλος πάντων κάποιον ἀγώνα; Τῶν Χριστιανῶν ἐκείνων, πού εἴμαστε ἔτοιμοι -ὅπως ἔλεγε κι ὁ μακαριστός π. Ἀντώνιος- νά ψωμίσομε κάποιους γέροντες, πού στεροῦνται ἢ κάποια ὀρφανά, πού δέν στερήθηκαν τό δάκρυ, ἀλλά δειλιάζουμε στή σκέψη κάποιων ἀδελφῶν χαμένων στόν ἀποκρυφισμό καί στήν παραθρησκεία; Πόσο συνειδητοποιοῦμε ἐμεῖς οἱ «συνειδοτοποιημένοι» ὅτι ἡ χειρότερη παγίδα γιά τόν ἄνθρωπο εἶναι νά στερηθεῖ τήν Ἀλήθεια; Εἶναι νά βρεθεῖ στήν Αἵρεση, στήν ψεύτικη ἐκείνη πίστη, πού θά νομιμοποιήσει μέ θρησκευτικό ἐπίχρισμα κάθε του πλάνη, κάθε του ἁμαρτία καί κάθε του διαστροφή; Κι αὐτό εἶναι ἡ ἐμπλοκή μέ τή Μαγεία, αὐτό τόν βασικό κλάδο τοῦ Ἀποκρυφισμοῦ.

Καί γιά νά τό θέσομε πιό ἄμεσα: Στήν Ἐκκλησία καλοῦμαστε σέ διάφορα διακονήματα, κατά τά χαρίσματα πού ὁ Κύριος μᾶς ἐξόπλισε.

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΚΑΙ «ΝΕΑ» ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

τῆς κ. Δάφνης Βαρθιτσιώτη

«Βουλευέσθαι καί λογίζεσθαι ταυτόν»¹ Ἀριστοτέλης

Α΄ Μέρος

Σήμερα ὁ μέσος πολίτης βρίσκεται, ἐν ἀγνοία του, ἔρμαιο ἑνός φαινομένου τό ὁποῖο ἐπιδρᾷ τόσο καθοριστικά στήν ζωή του, ὥστε ἔχει τήν δυνατότητα νά ἐπηρεάζει τό παρόν του καί νά καθορίσει τό μέλλον του.

Πρόκειται γιά τό φαινόμενο τῆς τηλεόρασης, καί πιό συγκεκριμένα, τῆς «νέας» τηλεόρασης. Πράγματι, μιά ἀνασκόπηση τοῦ τρόπου λειτουργίας τῆς τηλεόρασης στήν χώρα μας κατά τίς τελευταῖες δεκαετίες, καταδεικνύει ὅτι αὐτή ἐγκατέλειψε, βαθμιαίως, τήν ἀρχική της λειτουργία: ἔπαψε, δηλαδή νά εἶναι ἐργαλεῖο ἐνημέρωσης, ἐπιμόρφωσης, στήριξης ἀξιῶν καί ψυχαγωγίας, καί - μέ τήν βοήθεια ἐιδικῶν μεθοδεύσεων καί ἐιδικῶν συντελεστῶν - ἔλαβε νέα μορφή: Μετα-

βλήθηκε σέ ἐργαλεῖο καθοδήγησης τῆς σκέψης τοῦ ἀνυποψίαστου τηλεθεατῆ.

Σήμερα, ἡ «νέα» τηλεόραση, μέ τά καταϊγιστικά μηνύματά της, βομβαρδίζει ἀνηλεῶς καί ἀκατάπαυστα τά θύματά της, τοῦς ἀνυποψίαστους τηλεθεατές. Κυρίως τοῦς βομβαρδίζει μέ βαρεῖές μορφές καί κατηγορίες ἐναντίον ὅλων ὅσων ἀποτελοῦσαν μέχρι πρότινος τά ἐρείσματα τοῦ σύγχρονου Ἑλληνα: Τόν γάμο καί τήν οἰκογένεια, ἐπειδή βασίζονται στήν τυραννία τοῦ «πατέρα ἀφέντη», στήν «σεξουαλική καί οικονομική καταπίεση» τῆς «ἄμισθης ἐργασίας» τῆς γυναίκας καί στήν «ἔλλειψη κατανόησης» πρός τίς σωματικές καί ψυχολογικές ἀνάγκες τῶν παιδιῶν: τήν μητρότητα, ἐπειδή παρεμποδίζει τήν «ἐλευθερία», τήν «ὀλοκλήρωση τῆς προσωπικό-

1. «Τό νά λαμβάνη κανεῖς μίαν ἀπόφασιν ἰσοδυναμεῖ μέ τό νά κρίνη διά τοῦ λογισμοῦ», Ἀριστοτέλους, Ἡθ. Νικ. 1113 α' 12.

Ἔτσι, κατά τήν κλίση μας νοιώθουμε ἀναπαυμένοι ὅταν συνεισφέρουμε τό κατά δύναμιν. Πόσο ἀναπαυμένοι ὅμως θά μπορούμε νά νοιώθουμε στή σκέψη ὅτι στίς μέρες μας καί στή χώρα μας προετοιμάζεται ἡ νέα γενεά σατανιστῶν ὄχι κατά μερικές ἑκατοντάδες κατ' ἔτος, ἀλλά κατά πολλές χιλιάδες πρόσωπα, πού σήμερα ἐκστασιάζονται, σάν μικρά παιδιά, ἀπό τό σύνδρομο Χάρι Πότερ, ὅμως, αὔριο, σάν ἐφηβοί καί ἐνήλικες θά διαπιστώσουν ὅτι τά μαθήματα ἀποκρυφισμοῦ, πού διδάχθηκαν –παίζοντας– μέ τόση σαφήνεια καί μέ τόση λεπτομέρεια ἔχουν ἐφαρμογή στίς **συνάξεις**, στίς **στοές** στοῦς **μαύρους ναούς** τῶν ἀνά τήν χώρα καί ἀνά τήν ὑψηλο ἀποκρυφιστῶν;

Μιά πρώτη, μαζική, σοβαρή καί ἐπιστημονικά τεκμηριωμένη ἀπάντηση δόθηκε ἀπό τήν Ἐκκλησία στίς 25-6-2002 στό Δημοτικό Ὁδεῖο Λα-

ρίσης, ὀργανωμένη ἀπό τό Γραφεῖο Νεότητος τῆς Ἱ. Μ. Λαρίσης & Τυρνάβου. Ἡ ἐκδήλωση χαρακτηρίστηκε γιά τήν σοβαρότητα καί τήν οὐσιαστικότητά της ἀκόμα καί ἀπό τά ἐπιφυλακτικά συνήθως καί παλινδρομούντα Μ.Μ.Ε. Ἔγιναν καί ἄλλες μικρότερης ἴσως ἐμβέλειας προσπάθειες ἐνημέρωσης καί ἀρκετές δημοσιεύσεις. Ὅμως ὑπάρχει ἀκόμη μεγάλη ἀνάγκη.

Ἄς ὀριοθετήσουμε, λοιπόν, τίς προτεραιότητές μας καί ἄς βοηθήσουμε, ὅσο ὁ καθένας μπορεῖ, ὅλες τίς προσπάθειες τῆς Ἐκκλησίας, γιά τήν προστασία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, στήν καταπολέμηση καί αὐτῆς τῆς νέας μάλιστα. Ἄς εὐχηθοῦμε νά ἐνημερωθεῖ σωστά **κάθε ἑλληνική οἰκογένεια** γιά τόν τρομερό κίνδυνο. Ἄς ἐργαστοῦμε ὅλοι δραστήρια. Ἄκόμη καί ὅσοι ἀπό μᾶς δέν νοιώθουμε ἄνετα σέ θέματα αἰρέσεως καί παραθηρηκείας. Ὑπάρχει ἄμεση ἀνάγκη στράτευσης!

τητας» και τό «δικαίωμα στήν ἐργασία και στόν ἔρωτα» τῆς γυναίκας, τήν Ἱστορία, ἐπειδή εἶναι φορέας «σωδινισμοῦ», «ἐθνικισμοῦ», «προκαταλήψεων» και «μίσους» τόν πατριωτισμό, ἐπειδή εἶναι «ρατσισμός» και «φασισμός» τόν Χριστιανισμό, εἴτε διότι εἶναι ἀπαρχαιωμένος, εἴτε διότι εἶναι ἐβραιογενής, εἴτε διότι διαπνέεται ἀπό ἀντιφεμινισμό, εἴτε διότι ἡ Ἠθική του «καταπιέζει» τίς «φυσικές» σεξουαλικές τάσεις τοῦ ἀνθρώπου, στρέφεται κατά τῆς «ἐλευθερίας» του και κατά τοῦ «δικαιώματός» του στήν ὁμοφυλοφιλία ἢ στόν «ἀπελευθερωτικό» πανηδονισμό, τόν δυτικό τρόπο σκέψης και ζωῆς, ἐπειδή «καταστρέφει τήν φύση», «μολύνει τό περιβάλλον», «ἀφανίζει τόν πλανήτη», κ.ο.κ....

Πρόκειται γιά πραγματικό πόλεμο ἰδεῶν, πού, ἀκόμα και ἂν ἐκτυλίσσει στόν χῶρο τῆς σκέψης -και μάλιστα, πίσω ἀπό βαθυστόχαστες και ἱερές προσωπίδες τῶν ὑψηλότερων ἐννοιῶν και ἰδεωδῶν- δέν παύει νά εἶναι πόλεμος. Τά ὄπλα του: Ὁ «ἀνθρωπισμός», τά «ἀνθρώπινα δικαιώματα», ἡ «ἀγάπη πρὸς τόν ἀνθρωπο», ἡ «ἀπελευθέρωση» και ἡ «ἀξιοπρέπεια» τοῦ ἀνθρώπου, ἡ «βελτίωση τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς τῆς ἀνθρωπότητας», ὁ «πλουραλισμός» και ἡ «ἐλεύθερη διακίνηση τῶν ἰδεῶν», ἡ «ἐλευθερία τοῦ λόγου», ἡ «μή-βία», τό «δικαίωμα αὐτοπροσδιορισμοῦ», ἡ «ἀνοχή», ἡ «ἀποκατάσταση τῆς πραγματικῆς ἱστορίας», ὁ «σεβασμός στήν ἑτερότητα», τό «δικαίωμα στήν διαφορετικότητα», ἡ «ἐξέλιξη, ἡ αὐτοβελτίωση και ἡ αὐτογνωσία» τοῦ ἀνθρώπου, ἡ «διεύρυνση τῆς σκέψης» του, ἡ «ἀλλαγὴ νοοτροπίας» του, ἡ «διεύρυνση τῆς συνείδησής» του, ἡ «ἰσορροπία στόν ἀνθρωπο και στήν φύση», ἡ «σωτηρία τοῦ πλανήτη», ἡ «σωτηρία τοῦ Τρίτου Κόσμου», ὁ «δίκαιος καταμερισμός τῶν πηγῶν ἐνεργείας τοῦ Πλανήτη» κ.λ.π.

Ὁ «ἀόρατος» αὐτός πόλεμος ἐπιτυγχάνει, σιωπηρά, ἀναίμακτα και ἀθέατα, αὐτό πού - παρὰ τίς σφαγές, τίς ἀγριότητες και τίς βαρβαρότητές του - κανέναν «συμβατικό» πόλεμο δέ κατόρθωσε νά ἐπιτύχει στήν Ἱστορία τῆς Ἀνθρωπότητας: Μεταβάλλει ἐκ δάθρων τόν τρόπο σκέψης τεράστιων τμημάτων πληθυσμοῦ, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας, και ταυτόχρονα τούς προσηλυτίζει σέ μιὰ νέα περί ἀνθρώπου και περί κόσμου

ἀντίληψη, και τοῦτο, χωρίς νά συναντᾶ ἀντιδράσεις, προσκόμματα ἢ ἀντιστάσεις.

Παρ' ὅλον ὅτι, κυριολεκτικῶς, μαίνεται στήν χώρα μας, ὁ πόλεμος αὐτός δέν ἀποτελεῖ περιορισμένο τοπικό φαινόμενο, οὔτε διεξάγεται ἀποκλειστικῶς μέσω τῆς τηλεόρασης. Πρόκειται γιά πολύπλευρο φαινόμενο πλανητικῆς ἐμβέλειας, πίσω ἀπό τό ὁποῖο κρύβεται μιὰ νέα περί ἀνθρώπου και περί κόσμου ἀντίληψη, ὁ ἀποκαλούμενος «Νέος Διαφωτισμός». Γιά τήν ἐπικρατησή του, ὁ «Νέος Διαφωτισμός» ἔχει κηρύξει μονομερῶς τόν πόλεμο κατά τῆς «παλαιᾶς» σκέψης και τῆς «παλαιᾶς» πραγματικότητας, μέ ὄραμα μιὰ Νέα Ἐποχή. Τόν πόλεμο αὐτόν, οἱ θεωρητικοί τοῦ «Νέου Διαφωτισμοῦ» ἀποκαλοῦν εὐφημιστικά «ἀποδόμηση». Τόν ἀποκαλοῦν, ἐπίσης - ἐπὶ τό εὐφημιστικότερον - και «δημιουργική καταστροφή», μέ τό σκεπτικό ὅτι, ἐνῶ ἡ ὅλη διαδικασία συντελεῖ στήν καταστροφή τῆς «παλαιᾶς» σκέψης και τοῦ «παλαιοῦ κόσμου, συμβάλλει, συγχρόνως, στήν δημιουργία μιᾶς «νέας σκέψης», ἡ ὁποία θά συντελέσει στήν ἐδραίωση τῆς Νέας Ἐποχῆς γιά τό σύνολο τοῦ Πλανήτη. Πράγματι, ὅπως ἐπιβεβαιώνει και ὁ πολὺς Ἐ. Μορέν, διανοητής τῆς Νέας Ἐποχῆς, ὁ πόλεμος τοῦ «Νέου Διαφωτισμοῦ» κατά τῆς «παλαιᾶς» σκέψης εἶναι γενικευμένος: «*Ἡ ἴδια μάχη, ἂν και ἔχει ἀποσυνθετική φύση, εἶναι μέρος τῆς ἀγωνιώδους γέννησης. Ἡ μάχη διεξάγεται σήμερα παντοῦ, μέσα σέ κάθε αὐτοκρατορία, ἔθνος, τάξη, ἐθνότητα, ομάδα, ἄτομα, ἀνάμεσα σέ δύο τρόπους, σκέψης, συμπεριφορᾶς, δράσης...*»².

Αὐτοπροβαλλόμενος ὡς ἀνθρωποκεντρικός, ὁ «Ν. Διαφωτισμός» καλεῖ τόν ἀνθρωπο νά «ἀπελευθερωθεῖ ἀπό τά δεσμά τοῦ παρελθόντος», ὥστε νά ἀποδεχθεῖ τά «πολιτικῶς ὀρθά» ὀρθολογιστικά - πλήρως ἀπογυμνωμένα ἀπό κάθε ἠθικό ἢ θρησκευτικό νόημα - «ἰδανικά» του, πού εἶναι: Τά «ἴσα δικαιώματα τῶν φύλων, οἱ «μονογονεϊκές» οἰκογένειες, τό χαπάκι «αὐτο-ἔκτρωσης» RU - 486, ἡ «ἐνοικίαση» ξένης μήτρας, ὁ πειραματισμός ἐπὶ τῶν ἐμβρυῶν, ἡ λήψη ἰστῶν και ἡ ἐμποροποίησή τους, τά δικαιώματα τῶν

2. Ἀπό τήν Κρίση στήν Πίστη, Ἀποσπάσματα ἀπό τό ἔργο τοῦ Ἐντγκαρ Μορέν «Ἀφήνοντας τόν εἰκοστό αἰῶνα», μεταφρ. Ἀ. Φιλίππατος, Ἐκδ. POES, microMEGA, 1998, σελ. 93.

όμοφυλοφίλων, ό "άξιοπρεπής θάνατος", ή εύθανασία, ή νομιμοποίηση τής αυτοκτονίας και ή θανατική ποινή...»³. Είναι προφανές ότι, εφαρμοζόμενα, τά «ιδανικά» αυτά θά ανατρέψουν εκ βάθρων όλα τά δεδομένα του δυτικού τρόπου ζωής, και θά διαμορφώσουν μιά νέα παραγματικότητα, έναν νέο πολιτισμό, μιά Νέα Έποχή. Άνησυχητικά ώστόσο, είναι και τά έξης παράδοξα και αντιφατικά: Παρά τον «άνθρωποκεντρισμό» του, ό «Νέος Διαφωτισμός» δέν δίστασε νά κηρύξει αυτόν τον πόλεμο, μονομερώς και έν άγνοία του ίδιου του ανθρώπου, και μάλιστα, κατά τής ίδιας του τής σκέψης ένώ συγχρόνως, αναλυόμενα, τά μεγαλόστομα, ύψιπετή και ανθρωπολάγνα «ιδανικά» του στρέφονται εύθέως κατά τής ίδιας τής ύπαρξης του ανθρώπου, άφοϋ, είτε αποκλείουν τήν γέννησή του, είτε τήν διακόπτουν, είτε έμπορεύονται τά σπαράγματα του -άφανίζοντάς τον- πριν γεννηθεϊ, είτε τον απογυμνώνουν συναισθηματικά, είτε τον καθιστούν έρμαιο των πίο σκοτεινών παθών του, είτε έπισπεύδουν τον θάνατό του, είτε, πάλι, έξαντλούν τον «άνθρωπισμό», τήν «άνοχή» και τήν «άγάπη» τους επί των δολοφόνων του!

Στήν χώρα μας, ό «Νέος Διαφωτισμός» προσάρμοσε τά "ιδανικά" του στην έλληνική πραγματικότητα, προσθέτοντας στά προαναφερθέντα, τον διαχωρισμό Έκκλησίας - Κράτους, τήν άπάλειψη τής αναγραφής του θρησκευματος (και τής έθνικότητας); στίς ταυτότητες, τήν κατάργηση του Άδάτου του Άγίου Όρους και τήν καύση των νεκρών, ένώ βαθμιαίως πληθαίνουν και οι ψίθυροί του κατά του νηπιοδαπτισμού, περί άλλαγής τής Σημιαίας και περί άντικατάστασης του Έθνικού Ύμνου, κ.ά. Στίς τάξεις του έντάσσονται και πολλοί ιδεαλιστές πού, έπηρεασμένοι από τήν «άποδόμηση» - και χωρίς νά γνωρίζουν

τίς τελικές της επιδιώξεις - συμπορεύονται μ' αυτήν, έπενδύοντας σ' αυτήν τά προσωπικά τους πιστεύω, μέ άποτέλεσμα νά έπηρεάζουν και αυτοί μέ τήν σειρά τους τήν κοινή γνώμη: «*Η Νέα Έποχή, διαμορφώνοντας ένα άποδομητικό πλαίσιο στίς σχέσεις των ανθρώπων, ίκανό νά στηρίξει τίς ιστορικές της έπιλογές, όχι μόνον δέν χρειάζεται πλέον τον Γάμο, τό πολυκαινίο αυτό Συμβόλαιο-Έφεύρεση του Άνδρικού Φύλου, αλλά μπήκε κιόλας στή διαδρομή νά τον άποθηκεύσει στά άχρηστα τής Παγκόσμιας Ιστορίας...*»⁴.

Στήν «άποδόμηση», στην «ιστορική έπιλογή... άποθήκευσης» τής "παλαιάς" πραγματικότητας στα «άχρηστα τής Παγκόσμιας Ιστορίας», συμμετέχουν τά περισσότερα Μ.Μ.Ε. -ήλεκτρονικά και έντυπα- αλλά και όλόκληρες κινηματογραφικές, φιλολογικές, έκδοτικές, φιλοσοφικές και λοιπές «βιομηχανίες», παγκοσμίως: συμμετέχουν επίσης - σύμφωνα μέ όλες τίς ένδείξεις - και οι περισσότερες σέκτες, καινοφανείς θρησκείες και οι γνωστές ως "καταστροφικές λατρείες". Όστόσο, ή τηλεόραση πρωτοστατεί, διότι ή άποτελεσματικότητά της στην μαζική και συντονισμένη χειραγώγηση τής σκέψης όλόκληρων πληθυσμών άποτελούμενων από άτομα κάθε ηλικίας, άποδεικνύεται καταλυτική. Σ' αυτό συντελούν:

α) Η όπτικο-άκουστική της άμεσότητα,

β) Η έμβέλειά της, δηλαδή, ή έπιρροή τής έπί τεράστιου αριθμού πάσης ηλικίας άτομων,

γ) Η μονομέρειά της, δηλαδή, ή δημιουργία τετελεσμένων διά του αποκλεισμού τής ίσηγορίας⁵ (άδυναμία άμεσης παρέμβασης ή άντίδρασης), και,

δ) Η άγνοια του άνυποψίαστου τηλεθεατού για τήν χειραγώγηση πού ύφίσταται.

4. «Γάμε, Άντίο!», στήλη ΚΑΘΕΤΩΣ, Δημ. Ίατροπούλου, έφημ. ΕΘΝΟΣ, 16.12.1998.

5. Βλ. σχετικά στον έκφωνηθέντα Λόγο του άκαδημαϊκού και καθηγητού Πανεπιστημίου κ. Κ. Δεσποτόπουλου επί τη αναλήψει των καθηκόντων του ως Προέδρου τής Ακαδημίας Άθηνών.

3. The Keys of This Blood, (Τά Κλειδιά Αυτόϋ του Αϊματος), Μ. Malachi, έκδ. Touchstone, 1990, σελ. 339-340.

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΑΣ (Ὁ παιδαγωγικός πειθαναγκασμός παιδικῶν ψυχῶν)

*Βησσαρίωνα Νικ. Μπακόλα,
Ἐκπαιδευτικοῦ, ψυχολόγου*

1. Ἡ εὐθύνη μας

Ἐμεῖς οἱ γονεῖς εἴμαστε οἱ φυσικοὶ ἀρμόδιοι καὶ οἱ φυσικοὶ ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν ὁποιαδήποτε ΤΡΟΦΗ τῶν παιδιῶν μας.

Ἄν ἓνα ἔντομο πέσει στό πιάτο τοῦ παιδιοῦ μας τώρα τό καλοκαίρι σέ μία ταβέρνα, ἀναστατώνουμε τόν κόσμο καί καλά κάνουμε.

Αὐτό τό φυσικό Δικαίωμα καί Καθῆκον, πού εἶναι σύμφωνο μέ τὴν θέληση τοῦ Θεοῦ, ὡς συνδημιουργοί, κατοχυρώνεται καί κοσμικά μέ τὰ Συντάγματα καί τούς Νόμους ὅλων τῶν κρατῶν, μέ Διεθνεῖς συνθήκες καί μέ παγκόσμια κατεύθυνση σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 26 § 3 τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τοῦ Ο.Η.Ε.

Τί συμβαίνει ὅμως μέ τὴν πνευματική τροφή τῶν παιδιῶν μας; Ἔχουμε συναίσθηση ὅτι ἂν ἀδιαφοροῦμε, παραβαίνουμε θεῖους καί κοσμικούς νόμους; Ἔχουμε συναίσθηση ὅτι μέ τίς δικές μας παραβάσεις καί ἁμαρτίες παιδεύουμε τὰ παιδιά μας; Ἔχουμε συναίσθηση ὅτι ἀπό Δημιουργοί κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωση γινόμαστε σκάνδαλα καταστροφῆς;

2. Ἕνας Πατέρας

Ὁ κ. Γιάννης Μάργαρη ἀπό τὴν Ζάκυνθο μέ συγκλόνισε καί μέ ἐξαναγκάζει νά ἔλθω σέ δημόσια ἐξομολόγηση, ὅτι ἔκανα ἐλάχιστα ὡς πατέρας γιὰ τὰ παιδιά μου καί γιὰ τὴν κοινωνία. Τοῦ χρωστῶ εὐγνωμοσύνη καί τόν εὐχαριστῶ θερμά.

Μοῦ κοινοποίησε «καταγγελία - Ἄναφορά - μετά διαμαρτυρίας» πρὸς κάθε ὑπεύθυνο καί ἀρμόδιο. Ἡ Ἄναφορά - καταγγελία ἀφορᾷ τὴν μετατροπὴ τῆς Παιδαγωγούσης πνευματικῆς τροφῆς σέ σκουπίδια, πού προσφέρουν, ἄφοβοι καί ἀναιδεῖς διαφθορεῖς τῆς Ἑλληνικῆς Νεότη-
τας. Ὁ εἰσαγγελεύς τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Διο-

νύσιος Κατσιρέας μέ τό ὑπ' ἀριθμ., 904/8.4.2002 ἔγγραφο διαβίβασε τὴν ἀναφορὰ καταγγελία τοῦ Ἰωάννη Μάργαρη, δικηγόρου τ. Βουλευτῆ πρὸς τόν κ. Διευθύνοντα τὴν Εἰσαγγελία Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν. Ὁ κ. Γιάννης Μάργαρη ἦταν κατὰ τὴν συζήτηση στό ἔθνικό μας Κοινοβούλιο εἰσηγητῆς ἐκ τῆς πλειοψηφίας τοῦ Συντάγματος τοῦ 1975.

Ὡς Πατέρας ἀγωνιᾷ καί ἀγωνίζεται ἐκδίδοντας, διευθύνοντας καί συγγράφοντας τό περιοδικό "ΕΘΝΙΚΗ καί ΛΑΪΚΗ ΑΥΤΟΑΜΥΝΑ γιὰ τὴν περιφρούρηση τῆς Ἐθνικῆς καί Πολιτιστικῆς Ταυτότητάς μας".

Ἡ «Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γιὰ τὴν Προστασία τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πολιτισμοῦ, τῆς οἰκογενείας καί τοῦ Ἀτόμου» (Π.Ε.Γ.) ἀνακαλύπτει ἓναν ἀγωνιστὴ Πατέρα στό πρόσωπο τοῦ κ. Γιάννη Μάργαρη καί τοῦ εὐχεται ἐπιτυχία στοὺς ἄξιους ἀγῶνες του.

3. Ἡ πιό κρίσιμη ἡλικία (4-8 ἐτῶν)

Ἡ σπουδαιότερη ἡλικία στή ζωὴ μας εἶναι ἡ τρυφερὴ περίοδος τῶν 4 μέχρι 8 ἐτῶν. Ἱστορικά, σύμφωνα μέ τὴν ἐπιστῆμη τῆς Συγκροτικῆς Ἐκπαίδευσης, αὐτὴ ἡ χρονικὴ ἀναπτυξιακὴ ἡλικία εὐρίσκεται στό κέντρο τοῦ Παγκοσμίου ἐνδιαφέροντος.

Κατὰ γενικὲς γραμμὲς ἡ ἔμφαση γιὰ τὴν ἐξέλιξη τῆς ὀργανωμένης ἐκπαίδευσης πρῶτα ἐκδηλώθηκε στήν Βασικὴ μέ διάφορες ὀνομασίες: Δημοτικὴ Ἐκπαίδευση, Πρωτοβάθμια Ἐκπαίδευση, Στοιχιώδης Ἐκπαίδευση. Μετὰ ἡ ἔμφαση γιὰ ἀνάπτυξη δόθηκε στήν Μέση Ἐκπαίδευση, στήν Δευτεροβάθμια κ.λ.π. Πρὶν ἀπὸ λίγες δεκαετίες εἴχαμε τὴν ἔκρηξη Ἀνάπτυξης τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαίδευσης. Στὰ τωρινὰ χρόνια ἡ ἔμφαση Ἀνάπτυξης μετατοπίζεται πρὸς τὰ ἄκρα μέ διπλῆ

μορφή, ή μιά άφορᾶ τίς μικρές ήλικίες 4-8 ἐτῶν καί ή ἄλλη άφορᾶ τίς μεταπτυχιακές σπουδές. Ἐμεῖς οἱ Ἑλληνες γονεῖς, κληρονόμοι τῆς βασικῆς Παιδαγωγικῆς Παιδείας, δείξαμε κάποια άδιαφορία στίς συνεχεῖς εκπαιδευτικές αλλαγές πού γίνονται ἐρήμην μας καί τήν πάθαμε.

Αὐτή ή σπουδαιότερη ήλικία τῶν 4 μέχρι 8 ἐτῶν, πολύ σωστά, παρομοιάζεται μέ τά λουλούδια τῆς Ἐνοιξης. Ἡ καλή άνθοφορία εἶναι μιά βασική ἐγγύηση γιά καλή καρποφορία.

Καλύπτει τό σημαντικότερο τμήμα τοῦ πληθυσμοῦ, πράγμα πού ἐπισημαίνεται από τά ἀρχαία χρόνια, καί ή Ἄγωγή ὡς ἐπέμβαση στόν Παιδαγωγούμενο, άφορᾶ τήν Σωματική Ἀνάπτυξη, τήν Ψυχική Ἀνάπτυξη καί τήν Πνευματική του Ἀνάπτυξη. Ἡ Ἀνάπτυξη άπαιτεῖ τροφή πού τήν προσφέρουμε ἐμεῖς ὡς γονεῖς καί κοινωνία.

Μιά από τίς τροφές αὐτές εἶναι ή Διδακτέα Ὑψη πού προσφέρεται ὡς πνευματικό ἀγαθό στά Νηπιαγωγεία καί στά Δημοτικά Σχολεία. Σύμφωνα μέ τό φυσικό Δίκαιο τῶν Γονέων πού κατοχυρώνεται Συνταγματικά ἀλλά καί μέ Διεθνείς Κανόνες, αὐτά τά πνευματικά ἀγαθά πού ὑποχρεωτικά προσφέρει τό κράτος μέ τά Σχολεία, πρέπει νά βρίσκονται σέ άρμονία καί μέ ὅλα τά ἄλλα δημόσια ἀγαθά πού ὑπάρχουν ἐκτός τῶν Νηπιαγωγείων καί τῶν Δημοτικῶν Σχολείων. Αὐτά τά συμπληρώματα τῆς Διδακτέας Ὑψη, ὡς ἐξωσχολικά μέσα Δημόσιας Ἀγωγῆς εἶναι τά παιδικά ἀναγνώσματα, τά παιδικά βιβλία, οἱ παιδικές ἐκπομπές τοῦ Ραδιοφώνου οἱ παιδικές ζῶνες τῆς τηλεοράσεως, τά κατηχητικά σχολεία τῆς Ἐκκλησίας ή οἱ ἀνάλογες δραστηριότητες τῶν ἄλλων δογμάτων κ.λ.π. Αὐτή ή Τροφή Ἀνάπτυξης ἀλλά καί οἱ Μέθοδοι Ἀγωγῆς στηρίζονται σέ πάρα πολλές σύγχρονες ἐπιστήμες πού ἔχουν σχέση μέ τήν Ἀγωγή τῶν παιδιῶν αὐτῆς τῆς ήλικίας τῶν 4-8 ἐτῶν.

4. Οἱ Ἑλληνες γονεῖς ὡς προνομιούχοι κληρονόμοι

Ὁ Πλάτων στήν «Πολιτεία» του ἀναπτύσσει τίς ιδέες του γιά τήν Παιδεία ἀρχίζοντας από αὐτή τήν τρυφερή ήλικία. Μᾶς λέγει λοιπόν μέ λίγα ἀπλά λόγια: Οἱ διηγῆσεις τῶν μεγάλων πρὸς τά παιδιά θέλουν μεγάλη ὑπευθυνότητα καί

προσοχή ἐπειδή εἰσχωροῦν βαθειά στήν ἄπλαστη ψυχή τοῦ παιδιοῦ καί ἐγχαράσσονται. Ὑπάρχει ὁ φόβος ή ὁ κίνδυνος νά σχηματίσουν τά παιδιά μόνιμες ἐντυπώσεις, διαφορετικές από ἐκεῖνες πού θά ἔπρεπε νά ἔχουν, ὅταν γίνουν ἐνήλικα πρόσωπα. Ἐπομένως ὅλοι οἱ «μυθοποιοί», μητέρες καί τροφοί νά ἔχουν μέλημα τους τήν προσφορά ἀφηγημάτων πού ὀδηγοῦν στήν Ἀρετή... Τά παιδιά ἔχουν άδιαμόρφωτη ήθική κρίση, θέλγονται από τόν μυθικό κόσμο καί τήν ποιητική χάρη, ἀλλά εὐκόλα ή γοητεία αὐτή θολώνει τό μυαλό τους. Γι' αὐτό ἔχουν ἀνάγκη σωστῆς καθοδήγησής καί Παιδαγωγίας.

Ὁ Ἀριστοτέλης μέ τό ἔργο του «Πολιτικά» προσθέτει στά προηγούμενα τοῦ Πλάτωνα: Οἱ ἀφηγήσεις καί οἱ μῦθοι πού προορίζονται γιά τήν παιδική ήλικία, πρέπει νά εἶναι ἀπηλλαγμένοι από κάθε ταπεινότητα, από κάθε μοχθηρία καί ἔχθρα. Τά ἴδια ἐπαναλαμβάνει κι ὁ Πλούταρχος στό «Περί Παίδων Ἀγωγῆς».

Κορύφωση ὅμως τῆς πορείας γιά τήν εὔρεση καλύτερης Μεθόδου Ἀγωγῆς εἶναι οἱ «παραβολές» τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ διδακτικός Μῦθος τοῦ Πλάτωνα καί τοῦ Ἀριστοτέλη γίνεται Ὑπέρβαση διδασκαλίας Ὑψηλῶν καί δυσονήτων Ἐννοιῶν μέ ἀπλό τρόπο: μέ τήν Παραβολή εἰσάγεται ή παράθεση ὁμοίων γεγονότων γιά Σύγκριση καί Μάθηση. Μᾶς παρέδωσε αὐτήν τήν Μέθοδο Ἀγωγῆς ὁ ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος ὡς ὁ Μέγιστος Παιδαγωγός. Ὁ Κύριος ἔβλεπε ὅτι ή διδασκαλία Του μέ τά πολύ ὑψηλά νοήματά της δέν εἶναι εὐκόλα κατανοητή ὅταν γίνεται μέ τρόπο θεωρητικῆς ἀνάπτυξης. Ἡ Ὑπέρβαση τῆς νοητικῆς ικανότητας τῶν ἀκροατῶν Του γίνεται μέ εἰκόνες καί παρομοιώσεις από τόν γύρω φυσικό κόσμο, μέ ἔργα καί σκηνές καθημερινῆς ζωῆς, μέ ιστορικά γεγονότα. Δέν προσφεύγει ὁ Χριστός στήν Μυθολογία, στό ἔξω από τήν πραγματικότητα κατασκεύσμα τῆς ἀνθρώπινης φαντασιώσεως. Χρησιμοποιεῖ πραγματικά γεγονότα, ὥστε ή ἀναπτυσσόμενη ιδέα, ή εἰκόνα, ή παρομοίωση, ή παραβολή νά φανερώνουν Ἀλήθειες.

Αὐτόν τόν θησαυρό τῆς δικῆς μας Παιδαγωγικῆς Παράδοσης, τόν ἀξιοποίησαν σχεδόν ὅλα τά Ἐκπαιδευτικά Συστήματα τοῦ κόσμου μέ ἀνάλογες προσαρμογές στίς δικές τους παραδό-

σεις και στίς σύγχρονες απαιτήσεις τῶν ἐπιστημῶν τῆς Ἀγωγῆς. Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες Γονεῖς εἴμαστε οἱ Προνομιούχοι Κληρονόμοι. Ὁ Παγκόσμιος θαυμασμός εὐκολα μετατρέπεται σέ ζήλεια. Οἱ ἐχθροί μας τήν ἐπεκτείνουν σέ μῖσος. Ἐμεῖς τί κάνουμε; Ὑπάρχει φόβος; Ἀγνοοῦμε; Παρασυρόμεθα; Λησμονοῦμε; Ἀποποιοῦμεθα τήν κληρονομιά; Ἀδιαφοροῦμε ἀπό ἀποχάυνωση; Ἀδιαφοροῦμε ἀπό καιροσκοπισμό; Μέ τό «ἐδῶ και τῶρα» βολευτήκαμε;

5. Φοβερό Κενό και Ὑποπτη Σιωπή.

Εἴχαμε τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοση κατοχωμένη Συνταγματικά, Νομοθετικά και ἐπιβεβαιωνούμενη πρακτικά, ὡς βάση τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ μας Συστήματος. Ὑπῆρχαν ἀτέλειες και μικροκενά, πού καλύπτονταν εὐκολα ἀπό τόν Συγκεντρωτικό Χαρακτήρα τοῦ Συστήματος. Εἴχαμε ἐγγυημένη Διδακτέα Ὑψη γιά τά δύο χρόνια τοῦ Νηπιαγωγείου και τά τρία πρῶτα χρόνια τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. Ὁ Συγκεντρωτικός χαρακτήρας εἶχε παγιώσει μεγάλη ἐμπιστοσύνη στό Κρατικό Σύστημα Ἐκπαιδευσεως πού ἤλεγχε και τόν τομέα τῆς Ἰδιωτικῆς Ἐκπαιδευσεως.

Στήν δεκαετία τοῦ 1980 ἔγιναν βαθεῖς ἀλλαγές στό Ἐκπαιδευτικό μας Σύστημα, ἀλλαγές πού εἶχαν σκοπό τήν κατάργηση τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Προσανατολισμοῦ τῆς Παιδείας μας. Αὐτός ὁ Ἑλληνορθόδοξος Προσανατολισμός, μέ δημοκρατικές κυρίαρχες ιδέες τήν Ἀγάπη και τήν Ἐλευθερία, εἶχε ὑπαγορευθεῖ ἀπό τήν ἱστορία τῆς Ἐθνογένεσης τοῦ Νεότερου Ἑλληνικοῦ Κράτους, εἶχε ἀποτυπωθεῖ σέ ὅλα τά Συντάγματα, παρά τίς πιέσεις πού προήρχοντο ἀπό Δυνάμεις Ρωμαιοκαθολικές ἢ Προτεστάντικες και τίς ἀναπόφευκτες πολιτιστικές διεισδύσεις ἀπό τήν Δύση.

Ὡς Ἕλληνες γονεῖς εἴχαμε τήν DE JURE κάλυψη ἰδεολογικοῦ δημοκρατικοῦ προσανατολισμοῦ. Αὐτό τό DE JURE και τό Φυσικό Δικαίωμα τοῦ Γονέα-Πατέρα ἦταν τά μεγάλα ἐμπόδια στίς ἀλλαγές πού ἄρχισαν δυναμικά μετά τό 1981. Ἐπινοήθηκε ἡ DE FACTO παράκαμψη, μέ διολίσθηση πρὸς κοσμικό ἐκπαιδευτικό Σύστημα. Ἡ διολίσθηση γίνεται σταδιακά, εἶναι ἐλάχιστα

διακριτή, διότι ὁ Συγκεντρωτικός Χαρακτήρας γίνεται συγκεντρωτικότερος και οἱ γονεῖς αὐτοπαγιδευτήκαμε μέ τήν παραδοσιακή ἐμπιστοσύνη. Ἡ DE FACTO διολίσθηση συσκοτίζεται μέ τήν εἰσαγωγή ὄρων ἀντίστροφης ἔννοιας, π.χ. στήν δεκαετία τοῦ '80 ἦταν παγκόσμιο αἴτημα ἡ πορεία Ἐκδημοκρατισμοῦ μέ Διαφάνεια.

«Οἱ ἀνοιχτές κοινωνίες εἶναι ἀνοιχτές στήν Ἐπιθεώρηση». Ἡ ἔννοια Ἐπιθεώρηση ἐδῶ ἀντεστράφη πρὸς ἀντίθετη κατεύθυνση και σήμερα κανένας δέν γνωρίζει πῶς λειτουργεῖ τό Ἑλληνικό Ἐκπαιδευτικό Σύστημα, κατά Παγκόσμια Πρωτοτυπία.

Οἱ ἴδιες δυνάμεις, σέ μικρό χρονικό διάστημα ἐπέβαλαν 7 Μεταρρυθμίσεις, βαθαίνοντας και πλαταίνοντας τήν Ἐκκοσμίκευση. Αὐτή ἡ Κρατική ἐπέμβαση - πού συνεχίζεται - δέν δικαιολογήθηκε ποτέ ἐπιστημονικά, δέν δημοσιεύτηκαν ποτέ Πρακτικά τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου, δέν εἶναι ὁρατά τά κέντρα ἀποφάσεων. Δυστυχῶς, αὐτά τά κέντρα χρησιμοποίησαν και τόν Ναό τῆς Δημοκρατίας, τό Ἑλληνικό Κοινοβούλιο. Δέν ἐντοπίσαμε ποτέ καμμιά βιβλιογραφία ἐπιστημονική πού νά δικαιολογεῖ τίς ἀλλαγές. Εἴχαμε ἀλλαγές πού ἀφοροῦν τήν πνευματική τροφή τῶν παιδιῶν μας. Εἴχαμε ἀλλαγή πού ἀφορᾶ τήν πύο τρυφερή ἡλικία τῶν 4 ἐτῶν μέχρι 8 ἐτῶν. Εἴχαμε ἀλλαγή πού ἀφορᾶ μεγάλο τμήμα, πολλῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων τοῦ πληθυσμοῦ. Ἀφοροῦν οἱ ἀλλαγές τά ἔτη φοιτήσεως στά Νηπιαγωγεῖα και στά Δημοτικά σχολεῖα, γιά τά ὅποια οἱ Ἀναπτυξιακοὶ Ψυχολόγοι, οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ Ψυχολόγοι και πολλοὶ ἄλλων κλάδων Ἐπιστήμονες ἔπρεπε νά ἔχουν λόγο. Ἀγνοήθηκαν. Ἀγνοήθηκαν ἑκατομμύρια Ὁρθόδοξοι γονεῖς, ἀγνοήθηκε γιά τίς ἀλλαγές αὐτές και ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Ἔτσι δημιουργήσαμε φοβερά και πολλά κενά, πολιτικά, πολιτιστικά, ψυχολογικά, κοινωνικά, θρησκευτικά, παιδαγωγικά, διδακτικά κ.λπ. κενά πού ἀφοροῦν τό καλύτερο τμήμα τοῦ μαθητικοῦ πληθυσμοῦ. Γιά τόν Ἑλληνορθόδοξο Προσανατολισμό τῆς Παιδείας ὁ ἀναγνώστης μπορεῖ νά βρεῖ περισσότερες ἀναλύσεις τῶν Μεταρρυθμίσεων τοῦ 1976, 1977 στό εἰδικό περιοδικό *Comperative Education*, Feb. 1978. Ἐπίσης πολλά ἀνησυχητικά φαινόμενα εἶναι καταγεγραμ-

Η ΔΙΑΠΛΟΚΗ ΤΩΝ ΕΞΤΡΕΜΙΣΤΙΚΩΝ ΛΑΤΡΕΙΩΝ ΜΕ ΤΙΣ ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Του Ἀντώνη Μποσνακούδη'
(ahtbos@eexi.gr)

Ἡ διείδουση τῆς Σαηεντολογίας στά κέντρα ἐξουσίας τῆς χώρας μας ἔχει δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα στήν ἑλληνική κοινωνία. Ἐκτός ἀπό τά οἰκογενειακά δράματα πού ἔχουν δημιουργηθεῖ ἀπό μέλη οἰκογενειῶν πού στρατολογήθηκαν σ' αὐτήν, ἡ Σαηεντολογία πρωτοστάτησε στή δημιουργία τοῦ διχασμοῦ πού ἐξαπολύθηκε ἐναντίον τῆς κοινωνίας μας καί ἔχει ὡς πρῶτο στόχο τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Τό ἐρώτημα πού συνεχῶς διατυπώνεται εἶναι «Τί κρύβεται ἀπό πίσω» καί «Ποιοί στηρίζουν» τέτοιες ὁργανώσεις τοῦ ὁργανωμένου ἐγκλήματος. Τά ἀκόλουθα στοιχεῖα πιστεύω ὅτι θά φωτίσουν τούς χώρους τούς ὁποίους ἐξυπηρετεῖ ἡ λειτουργία τέτοιων ὁργανώσεων καί θά σκιαγραφήσουν τό μέγεθος τοῦ νεοταξίτικου «παιχνιδιοῦ» εἰς βάρος τῶν κοινωνιῶν. Μέσα σ' αὐτό τό «παιχνίδι» ἐντάσσεται καί ἡ διαβρωτική δράση τῶν ἐν λόγῳ ὁμάδων.

Ἐέπλυμα Ἰσχύος

Εἶναι ἀρκετά γνωστό τό λεγόμενο "ἔέπλυμα χρημάτων", πού ἀποτελεῖ τή μετατροπή τῶν κερδῶν μίας ἐγκληματικῆς (καί γενικά παράνο-

1. Ὁ Ἀντώνης Μποσνακούδης εἶναι δημοσιογράφος τοῦ ἀμυντικοῦ Τύπου καί συγγραφέας τοῦ βιβλίου «ΜΙΣΘΟΦΟΡΟΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ», ἡ δράση τῶν ἐξτρεμιστικῶν παραθρησκείων καί τῆς Scientology» (Ἐκδόσεις ΠΕΛΑΣΓΟΣ) πού ἤδη βρίσκεται στή δεύτερη ἐκδόσή του.

μης) δραστηριότητας σέ χρήματα ἀπό φαινομενικά νόμιμη πηγή, μέσα ἀπό ἐταιρίες καί ὁμάδες πού χρησιμοποιοῦν τίς νόμιμες ἢ νομότυπες δραστηριότητές τους, γιά νά ντύσουν μέ νομιμότητα τό παράνομο καί βρώμικο χρῆμα καί ν' ἀποκρύψουν τήν πραγματική προέλευσή του.

Ὅμοιως, ἄν ἓνα Κράτος ἢ Ὑπηρεσία του ἢ μία ὁργάνωση κ.τ.λ. προσπαθήσει νά διοχετεύσει, ἀπροκάλυπτα, στρατηγική ἰσχύ ἢ παρέμβαση σέ ἓνα ἄλλο, αὐτή ὁπωσδήποτε θά θεωρηθεῖ ἀνεπιθύμητη ἢ βρώμικη καί ἡ προσπάθεια θ' ἀποτύχει. Ἔτσι, χρειάζεται κάποιον "ντύσιμο" τῆς ἰσχύος γιά νά ξεπλυθεῖ ἡ πραγματική προέλευσή της, ὑπό τήν μορφή ἑνός προγράμματος πού θά προέρχεται ἀπό φαινομενικά ἄσχετη πηγή. Τά προγράμματα πρακτόρων NOC ἀποτελοῦν μία τέτοια μορφή. Αὐτά ἀποτελοῦν μία συγκαλυμένη ("ἔεπλυμένη") λειτουργία κατασκοπείας μέ πράκτορες (HYMINT), ὅπου ἡ ιδιότητα τοῦ πράκτορα ξεπλένεται ἀπό τήν ιδιότητα τοῦ στελέχους τῆς ἐπιχείρησης ἢ τοῦ μέλους ὁργανισμοῦ, κ.τ.λ.

Μία ἐξτρεμιστική ὁργάνωση, ὅπως ἡ Σαηεντόλοτζυ μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ γιά ἔέπλυμα ἰσχύος "φιλοξενώντας" καί ἐκτελώντας προγράμματα τρίτων ὡς δικά της. Δηλαδή, ἡ νόμιμη ἢ νομότυπη λειτουργία καί δραστηριότητά της ξεπλένει τήν παράνομη, ἀνεπιθύμητη ἢ βρώμικη δραστηριότητα τοῦ τρίτου, συγκαλύπτοντάς του αὐτή τή δραστηριότητα. Τό πρόγραμμα ἀλλαγῆς

μένα στό βιβλίο "Παιδεία καί Τρομοκράτες" τοῦ Χάρη Λαμπίδη, Ἀντίφωνον 1990.

Καταργήθηκε ἓνα βασικό ἐργαλεῖο Διαπαιδαγωγῆς, ὁ Παιδαγωγικός Μῦθος, τό Παραμῦθι ὡς μάθημα καί εἶχαμε μιά πλούσια Ἑλληνορθόδοξη παράδοση μέ τούς μῦθους τοῦ Αἰσώπου, μέ τόν Μάριμπα-Στάθη τοῦ Λέοντα Μελά, μέ τά

παιδικά τῆς Πηνελόπης Δέλτα, τῆς Ἀντιγόνης Μεταξά, τίς παιδικές ἐκδόσεις τῶν Ὁρθοδόξων Ὁργανώσεων κ.λ.π. Ἡ ἐπίσημη κρατική Ἐκπαιδευτική Πολιτική ἔθεσε ἐπίσημα στό περιθώριο αὐτό τό μάθημα μέ τόν ἀναπροσανατολισμό τῆς Παιδείας, δημιουργώντας ταυτόχρονα καί τεράστια ὑπαρξιακά κενά.
(Συνεχίζεται)

του Συντάγματος και ό περιβόητος "χωρισμός Έκκλησίας-Κράτους" έχει όλα τά χαρακτηριστικά ενός ξένου προγράμματος που αναλήφθηκε από τό Σαηεντολογικό ΚΕΦΕ και εκτελέστηκε "έκτός Σαηεντολογικού εδάφους" μέσα από τή "διαθρησκευτική ομάδα" που όργάνωσε ό «δεξιός» κ. Τάκισ Άλεξίου. Άκόμη, οι "θεραπείες" που λέγεται ότι πετυχαίνει σέ πρώην κομμουνιστικές χώρες, θά μπορούσαν άνετα νά είναι πειράματα τρίτων, που εκτελεί ή ίδια και τά παρουσιάζει ως "θρησκευτική θεραπεία".

Μία Μυστική Ύπηρεσία μπορεί νά χρησιμοποιήσει διάφορες όργανώσεις μέσω των όποιων διοχετεύει συγκαλυμένη ισχύ και παρέμβαση σέ μία χώρα. Δηλαδή διαιρεί τήν ισχύ της σέ αυτές τις όργανώσεις και ή συνισταμένη των προγραμμάτων της καθεμίας, άποτελεί τήν επίτευξη του στόχου της.

Αυτό έχει πλήρη αντίστοιχία στό ξέπλυμα χρημάτων. Ό ξεπλύνων διαιρεί τό χρηματικό ποσό σέ μικρότερα (smurfing), τά όποια τοποθετεί στό οικονομικό σύστημα, χωρίς νά προκαλέσει ύποψίες, αφού δέν είναι ιδιαίτερα μεγάλα ποσά, αλλά και για ασφάλεια, ώστε αν κάτι δέν πάει καλά, νά μήν χάσει τά πάντα. Στο δεύτερο στάδιο τά στρωματοποιεί, διοχετεύοντάς τα σέ ένα πολύπλοκο πλέγμα συναλλαγών, για νά δημιουργηθεί ένας λαβύρινθος των όδων μεταφοράς τους, που έμποδίζει τόν έντοπισμό της αρχικής πηγής. Στο τρίτο στάδιο ολοκληρώνει τό ξέπλυμα, παρουσιάζοντας μία νόμιμη δικαιολόγηση για τήν προέλευσή τους.

Στό ξέπλυμα ισχύος ή διαίρεση της ισχύος άποτελεί μία άποδομήσή της (όπως ένα μνημείο ή κτίριο που μεταφέρεται κομμάτι-κομμάτι σέ άλλη τοποθεσία) σέ διάφορες ομάδες, ώστε τό άποτέλεσμα των επιμέρους προγραμμάτων που ξεπλένουν, νά στρωματοποιηθεί κομμάτι-κομμάτι και νά επανοικοδομηθεί τό ολοκληρωμένο έπιθυμητό άποτέλεσμα.

"Ακολούθησε τό χρέμα και θρίσκεις άκρη". Αυτό άποτελεί τό θεμέλιο στό ξεπλύσιμο του λαβυρίνθου, στό ξέπλυμα χρημάτων. Για τό ξέπλυμα ισχύος ακολουθοϋμε τήν ισχύ για νά δοϋμε σέ ποιά ευρύτερα συμφέροντα έντάσσονται τά άποτέλεσματα της λειτουργίας των έξτρεμιστικών ομάδων, λατρείων, κ.τ.λ. Τά βασικότερα άποτελέ-

σματά τους είναι ή διάβρωση και διάρρηξη του κοινωνικού ιστού (κάτι σαν κοινωνικό και πνευματικό AIDS), ή ύπουλη διείσδυση στον κρατικό μηχανισμό, ή διάλυση της οικογένειας και ή ύποδούλωση πολιτών σέ άγνωστα ξένα κέντρα έλέγχου. Όλα αυτά είναι γνωρίσματα της Νέας Τάξης Πραγμάτων, αυτού του παγκόσμιου Προκρούστη που διαστρεβλώνει τήν πραγματικότητα και κόβει και ράβει τις κοινωνίες.

Ή ύποστήριξη και συνεργασία με λατρείες και «θρησκευτικές κινήσεις» που δημιουργήθηκαν στις ΗΠΑ, έχει επίσης στρατηγικές και πολιτισμικές αιτίες. Αυτοί οι κύκλοι ήγεσίας των ΗΠΑ προσπαθούν νά δημιουργήσουν τεχνητή ιστορία και βάθος πολιτισμού για τις ΗΠΑ. Άν και ό άμερικανικός λαός δέν έδειξε σημάδια ένόχλησης, που άποτελείται από πολλούς διαφορετικούς λαούς, ούτε επειδή ή ιστορία του είναι λίγων μόνο αίωνων, έν τούτοις αυτοί που άποφασίζουν για αυτόν, πίσω από τήν πλάτη του, δημιουργούν τεχνητή ιστορία με τρόπο που καταστρέφει τήν ιστορία των άλλων λαών.

Όμάδες όπως ή Σαηεντόλοτζυ, Μορμόνοι και γενικά όσες είτε ύποστηρίζουν τήν μετενσαρκωση είτε τις «προφητείες» έγχώριων «προφητών», δίνουν στις ΗΠΑ ιστορία χιλιετιών ή όδηγούν στό συμπέρασμα ότι είναι γελοίο νά μιλοϋμε για μακρόχρονη ιστορία ενός λαού, αφού, για παράδειγμα, οι κατασκευαστές του Παρθενώνα, της Άγίας Σοφίας, οι ήρωες του '21 και του '40, τώρα μπορεί νά είναι μετενσαρκωμένοι σέ βαποράκια ναρκωτικών, άλητες στις γειτονίες της Νέας Ύόρκης, μισθοφόροι στη Λεγεώνα των Ξένων ή άκόμη στελέχη της CIA και πιθανότατα κάποιος νά μετενσαρκώθηκε σέ πετεινό στά Μέγαρο. Έτσι, ή όποιαδήποτε παράδοση και ιστορικός δεσμός, με αυτό τό πρίσμα, φαίνεται ως τουλάχιστον γελοϊός.

Τά έγγραφα του ΚΕΦΕ που κατασχέθηκαν από τόν εισαγγελέα κ. Άγγελή τό 1995, άποκαλύπτουν μέχρι και παρέμβαση της CIA (πρός όφελος της Σαηεντόλοτζυ και άλλων λατρείων και σεκτών) που είχε ως άποτέλεσμα νά κλείσει τό τμήμα της Έθνικής Ύπηρεσίας Πληροφοριών (ΕΥΠ/ΚΥΠ), τό όποιο παρακολουθοϋσε τέτοιες όργανώσεις, προφανώς (μεταξύ άλλων) και για πιθανούς κατασκόπους ΝΟC.

ΣΑΤΑΝΙΣΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ (Β')

του μακαριστού π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου
(ἐπιμέλεια κ. Αἰκ. Βασιλάκη, μουσικοῦ)

Ἡ περίπτωση τῆς Janine

Ἡ ἀποκρυσταλλωμένη μουσική ὀδηγεῖ πολλούς νέους σταδιακά ὅλο καί πιό βαθειά στό χωρο τοῦ σατανισμοῦ. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ἀναφέρει ἡ Pat Pulling στό βιβλίο της «Τό δίχτυ τοῦ διαβόλου». Πρόκειται γιά τήν περίπτωση τῆς Janine

Ἡ Janine κατάγεται ἀπό χριστιανική οἰκογένεια. Παρουσίασε δυσκολίες στό σχολεῖο· ἔγραφε ποιήματα μοιρολατρικά γιά τό θάνατο καί τό Σατανᾶ καί ζωγράφιζε σκηνές ἀπό ἕνα δαιμονισμένο κορίτσι μέ ἀποκρυσταλλωμένα πλαίσια. Ἡ μητέρα της ἀνησύχησε καί τήν πῆγε στήν Pat Pulling (ἡ ὁποία εἶναι μέλος τῆς Ἐνώσεως Ἀμερικανῶν Γονέων) γιά συμβουλή.

Ἡ Pulling ἀναφέρει ὅτι ἡ Janine στήν ἀρχή ἦταν εὐγενική ὅταν ὁμως ὁ λόγος στράφηκε στίς ζωγραφιές, ἄναψε. Παρ' ὅλα αὐτά, ὕστερα ἀπό μερικές συναντήσεις, ἔγινε φιλική. Τή ρώτησα ἂν παίρνει ναρκωτικά, γράφει ἡ Pulling, καί μοῦ ἀπάντησε πώς παίρνει μερικές φορές μαριχουάνα.

Δέν ἤθελε νά ἀναφέρει γιά τούς φίλους της τίποτα καί δημιουργοῦσε τήν ἐντύπωση πώς τῆς λείπει ἡ αὐτοπεποίθηση νομίζει πώς εἶναι ἄσχημη καί κουτή...

Ὅταν τή ρώτησα γιατί ἔχει αὐτή τήν ἐντύπωση, ἔβαλε τά κλάματα. Μοῦ διηγήθηκε πώς ὅταν ἦταν 13 χρονῶν, ἔκανε ἔκτρωση, ἐπειδή ὁ φίλος της δέν τήν ἤθελε ἢ δέν ἐπιθυμοῦσε τό μωρό. Οἱ γονεῖς της δέν γνώριζαν τίποτε.

Τῆς εἶπα πώς εἶναι πολύ βασικό νά μιλήσει στούς γονεῖς της γι' αὐτό τό θέμα καί προσφέρθηκα νά φέρω στή συζήτηση καί ἕνα θεραπευτή, ἂν βέβαια ἦταν πρόθυμη νά μιλήσει στούς γονεῖς της. Ἐπέμεινε ὅτι δέν θά ἄνοιγε ποτέ μά ποτέ τό στόμα της νά πεῖ κάτι τέτοιο στούς γονεῖς της, ἐπειδή θά μποροῦσαν νά ἔλθουν στό φῶς περισσότερα πράγματα.

Ὑστερα ἀπό μακρά ἐπιμονή μου, μοῦ ἀποκάλυψε ὅτι ἕνα μέλος τῆς οἰκογένειάς της εἶχε μαζί της σεξουαλική ἐπαφή, ὅταν ἦταν 12 ἐτῶν. Πιά νά μή μιλήσει τήν ἀπειλήσε. Φοβόταν πώς δέν θά γίνει πιστευτή καί πώς αὐτό θά μποροῦσε νά δημιουργήσει σοβαρότατα οἰκογενειακά προβλήματα.

Μετά τήν πρώτη σεξουαλική ἐμπειρία, ἡ Janine δέν ἔδωσε μεγάλη σημασία στήν ἐπιλογή τῶν γνωριμιῶν της μέ ἄνδρες καί ἄρχισε νά παίρνει ναρκωτικά. Κατέληξε σέ «λάθος ἀνθρώπους» καί ἄρχισε νά ἐπισκέπτεται συναυλίες Rock καί Heavy Metal. Οἱ φίλιες της στίς συναυλίες τήν ὀδήγησαν στή μουσική Black Metal καί στίς ἀποκρυσταλλωμένες ἀντιλήψεις πού προωθοῦνται σ' αὐτές τίς συναυλίες. Ὑστερα ἀπό ὅλα αὐτά ἔνοιωσε πώς εἶχε προχωρήσει τόσο πολύ, ὥστε νά μή μπορεῖ νά γυρίσει πίσω!

Μέ τίς φίλες της, ἐπισκέφθηκε μία συναυλία Rock ὅπου τίς πλησίασαν μερικοί ἐνήλικες καί τίς κάλεσαν σ' ἕνα πάρτυ, ὅπου μποροῦσαν νά ἔχουν μύζα, μαριχουάνα καί ἐκκωφαντική μουσική, ὅση ἐπιθυμοῦσε ἡ ψυχή τους. Πῆγαν. Στούς ἐπόμενους μῆνες προσκλήθηκαν καί σέ πολλά ἄλλα πάρτυ. Δέν ἔμαθαν τά ἐπώνυμα αὐτῶν τῶν ἐνηλίκων, ἀλλά καί ποτέ δέν ἐνδιαφέρθηκαν νά τά μάθουν, γιατί, ὅπως ἀνέφερε ἡ Janine, «διασκεδάσαμε πολύ καί ὅλα ἦταν δωρεάν!».

Φυσικά δέν εἶπαν τίποτε στούς γονεῖς της, ἐπειδή ἐκεῖ ἔπιναν ἀλκοόλ καί ἔπαιρναν ναρκωτικά. Γιά νά λάβουν μέρος στά πάρτυ, ἔφευγαν κρυφά καί μέ μεγάλες προφυλάξεις ἀπό τά σπίτια τους τά μεσάνυχτα. Μερικά τετράγωνα πιό πέρα τούς περίμεναν οἱ ἐνήλικες. Ἐμπαιναν στά αὐτοκίνητά τους καί μέσα ἐκεῖ τούς ἔκλειναν τά μάτια, γιά νά μήν ἀντιληφθοῦν πού τίς πηγαίνουν.

Ἡ κυρία Pulling ἀναφέρει στή συνέχεια: Τή ρώτησα, ἂν αὐτό δέν τή φόβισε καί μοῦ ἀπάντησε πώς οἱ μεγάλοι ἦσαν πάντοτε τόσο καλοί καί

έλεγαν στους έφηβους πώς αυτό γίνεται για την προστασία όλων για να μην έχουν οι ίδιοι δυσκολία από τους γονείς των παιδιών, λόγω του αλκοόλ και των ναρκωτικών, και για να μην έλθουν οι έφηβοι σε δυσκολία, αν ανακαλυφθούν αν πράγματι δεν ήξεραν πού βρίσκονταν, δεν θα μπορούσαν να «λαλήσουν» και κανένας έφηβος δεν θέλει να γίνει καταδότης. Όταν οι έφηβοι γνωρίστηκαν πιο στενά μ' αυτούς τους ενήλικες τά πάρτυ έλαβαν και σεξουαλική προέκταση. Στην αρχή οι έφηβοι είχαν σεξουαλική έπαφή με τους ενήλικες και μεταξύ τους. Αργότερα όμως αναμείχθηκαν σ' αυτές τις δραστηριότητες και μικρά παιδιά.

Η κ. Pulling ρώτησε την Janine αν ένοχληθηκε από την σεξουαλική έπαφή με μικρά παιδιά. Απάντησε ότι στην αρχή βέβαια ένοχλήθηκε, αλλά όταν έμαθε ότι οι παρευρισκόμενοι ενήλικες ήσαν οι γονείς αυτών των παιδιών, έπαυσε να άνησχει.

Όταν ή Janine άρχισε να διηγείται για ένα κοριτσάκι τεσσάρων ή πέντε ετών, πού παρευρέθηκε πολλές φορές, έβαλε τά κλάματα. Τό είχε πολύ λυπηθεί. Ξαφνικά τό κοριτσάκι δεν ξαναεμφανίστηκε στά πάρτυ. Η Janine δεν γνωρίζει τί συνέδη μ' αυτό τό μικρό κορίτσι και οι ύποψίες της την τυραννούσαν.

Η κ. Pulling τή ρώτησε αν μπορούσε να περιγράψει το κοριτσάκι και γιατί δεν είπε τίποτε σέ κανένα. Έδωσε μία άκριβή περιγραφή και είπε ότι δεν μίλησε σέ κανένα, γιατί τους έξεβίαζαν: τους είχαν φωτογραφήσει σέ άνώμαλες σεξουαλικές δραστηριότητες, όπου χρησιμοποιούντο και ζώα και τους άπειλούσαν πώς θά δείξουν τις φωτογραφίες στους γονείς, αν αναφέρουν τό παραμικρό για τά πάρτυ. Η Janine διηγήθηκε πώς εκείνη την έποχή έγινε έξηρημένη από τά ναρκωτικά πού τόσο μεγάλόψυχα μοιράζονταν εκεί, πώς φοδότηαν μήπως οι γονείς της ανακαλύψουν αυτές τις φωτογραφίες.

Άλλά και έδω δεν τελειώνει ή φρικτή έμπειρία του δεκαπεντάχρονου κοριτσιου. Αφου οι

έφηβοι αναμείχθηκαν σέ σεξουαλικά όργια και φοδόντουσαν τον έκδιασμό, σπρώχθηκαν στίς άποκρυφιστικές δραστηριότητες των ενήλικων.

Στή διάρκεια ενός πάρτυ, διηγείται ή Janine, οι έφηβοι όδηγήθηκαν σέ ένα χώρο. όπου ένας άντρας πού αυτοονομαζόταν ιερέας, άρχισε να διαβάξει από ένα μεγάλο χειρόγραφο βιβλίο, πού όνομαζόταν «Βίβλος του Σατανά» (Anton La Vey, Satanic Bible).

Ο χώρος ήταν στολισμένος με κόκκινα και μαύρα κεριά, πού βρίσκονταν πάνω σ' ένα βωμό. Υπήρχαν καθίσματα όπως στην Έκκλησία. Όταν ο ιερέας διάβαζε από τή Βίβλο, οι ενήλικες άρχιζαν έναν ύμνο. Οι έφηβοι πήραν την ύπόσχεση πώς ύστερα από μερικές συναθροίσεις θά ήσαν έτοιμοι για τή γιορτή της μνήσεώς τους. Ύστερα από αυτό δεν ύπάρχει πλέον πιωγύρισμα. Θά έπρεπε να άπαρηθουν τό θεό της δικής τους πίστεως και να αναγνωρίσουν τον Σατανά σαν Κύριο και Δάσκαλό τους.

Η Janine αναφέρθηκε σέ τελετουργικά στά όποια περιλαμβάνετο και φόνος και περιέγραψε τις τελετές με όλες τις λεπτομέρειες. Αυτό διήρκεσε πολλές ώρες και ή Janine διέκοπτε την διήγηση βάζοντας τά κλάματα.

Η κυρία Pulling της είπε πώς δεν ύπάρχει πλέον άλλη λύση από τό να ενημερώσουν τους γονείς της και την άστυνομία. Αυτό την αναστάτωσε, όμως στο τέλος τό δέχθηκε. Τότε ειδοποιήθηκε ή άστυνομία. Η κυρία Pulling καταλήγει:

«Τό τελευταίο πού έμαθα γι' αυτό τό ζήτημα ήταν ότι οι άστυνομικές έρευνες συνεχίζονται. Μερικοί ίσως σκεφθούν πώς πρόκειται για φαντασιοπληξίες της Janine. Οι ύπόλοιπες λεπτομέρειες της διηγέσεως της ήσαν άρκετές για να πείσουν τους ειδικούς ότι δεν έπρόκειτο για φαντασιώσεις. Εκτός τούτου οι λεπτομέρειες των τελετουργικών αυτών είναι γνωστές μόνο σέ λίγους ανθρώπους οι όποιοι έλαβαν βασική εκπαίδευση σέ άποκρυφιστικά θέματα. Στο οικογενειακό περιβάλλον της δεν υπήρχε τίποτε, πού να της πρόσφερε αυτές τις πληροφορίες.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

Η ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΤΖΥ... «ΞΑΝΑΧΤΥΠΑ»

Θά θυμούνται όσοι είχαν τήν άτυχία πρό όλίγων έτων, νά πάρουν στά χέρια τους τήν έφημερίδα τής έν λόγω όργάνωσης «Έλευθερία Έκφρασης» (! ! !) ένα άκρωσ βδελυρό δημοσίευμα κατά τοϋ άειμνήστου πατρός Άντωνίου Άλεδιζοπούλου και τοϋ τότε Καγκελαρίου τής Γερμανίας Χέλμουντ Κόλ. Τό δημοσίευμα εκείνο είχε ως προμετωπίδα, κατά τήν προσφιλή τακτική τής Σαηεντολογίας, μιά τεχνητή και κατάπτυστη φωτογραφική σύνθεση, νά είναι κάτω από τήν Άκρόπολη ό Χίτλερ, ό Χέλμουντ Κόλ και ό π. Άντώνιος Άλεδιζόπουλος. Άπέστειλε μάλιστα τό έντυπό του τό τότε Κ.Ε.Φ.Ε., (πού ήταν ή «φωνή» τής Σαηεντολογίας πριν διαλυθεί ως έγκληματική όργάνωση από τά έλληνικά δικαστήρια για νά μεταλλαχτεί ή ακριβέστερον νά παρουσιάσει τήν πραγματική προέλευση και ύπόστασή της τήν έπόμενη ήμέρα), σέ μεγάλο αριθμό αποδεκτών μεταξύ των όποιων οι Μητροπόλεις τής Ελλάδος και πολλοί ιεροί ναοί.

Είναι γνωστόν ότι παγία τακτική τής Σαηεντολότζυ και όλων των ομάδων ολοκληρωτικής δομής και νοοτροπίας είναι ή πολεμική κατά των επικριτών τους μέ σκοπό τήν έξουθένωσή τους και τόν διασυσμό τους. Στρέφονται μέ ιδιαίτερο μίσος έναντίον των έγχωρίων και διεθνών προσωπικοτήτων, γιατί μέ τά βιβλία τους, τά δημοσιεύματά τους και τίς καταγγελίες τους στά Μ.Μ.Ε. αποκαλύπτουν οι διάφοροι έρευνητές τό φαινόμενον «Σαηεντολογία» και έμφανίζουν ένώπιον φορέων και πολιτειακών όργάνων τίς ένεργειές της και των άλλων ομάδων και προειδοποιούν για τούς κινδύνους από τίς δραστηριότητές τους στά άτομα και τίς κοινωνίες.

Άπό τήν «τακτική» αυτή δέν ήτο δυνατόν νά «διαφύγουν» τής πολεμικής τής Σαηεντολότζυ οι νεώτεροι κριτικοί και υπεύθυνοι έρευνητές των δραστηριοτήτων των αιρέσεων και τής παραθρησκείας, καθώς και οι φορείς τοϋ τομέα τής Άπολογητικής τής Έκκλησίας μας.

Έτσι σέ φύλλο της τοϋ έτους 2002 ή έν λόγω όργάνωση δημοσιεύει έκτενές άρθρο μέ τίτλο «Έρευνώντας τή μισαλλοδοξία» (! ! !), και επιτίθεται πρώτον έναντίον τής Έκκλησίας, αναδημοσιεύοντας αναπόδεικτα σχόλια μερικων Άθηναϊκων έφημερίδων περί σκανδάλων κ.λ.π. και δεύτερον έναντίον των κριτικων των ένεργειων της και των «κοσμοθεωριων» της. Δέν «παρέλειψε» δέ και στήν έκδοσή της αυτή ή Σαηεντολότζυ νά συνθέσει «φωτογραφική παρουσίαση» μέ τά σημαντικότερα πρόσωπα των έρευνητων των παράνομων δραστηριοτήτων της στήν Ελλάδα και στό έξωτερικό. Οι φωτογραφίες τοϋ εκπροσώπου τής Άπολογητικής τής Έκκλησίας μας π. Κυριακού Τσουρού, τοϋ Μητροπολίτου Άλεξανδρουπόλεως κ. Άνθίμου, τοϋ Συνταγματολόγου και διεθνους έρευνητοϋ κ. Γεωργίου Κρίππα και τοϋ δικηγόρου και διακεκριμένου νομικοϋ κ. Σταύρου Γεωργίου «φιγουράρουν» στό ήμισυ σχεδόν τής πρώτης σελίδας. Παρέλειψε όμως νά συμπεριλάβει τά πρόσωπα κάποιων εισαγγελεων και δικαστων ίσως γιατί «ό φόβος κρατάει τά ξερημα».

Παράπλευρα ή αυτοαποκαλούμενη Πρόεδρος τής Έκκλησίας τής Σαηεντολογίας χωρίς νά έχει εγκριθεί από τούς άρμοδίους φορείς τής Πολιτείας ή λειτουργία της ως Έκκλησία (άν συμβεί κάτι τέτοιο θά πρέπει νά αποκαλείται άρχιεπίσκοπος), δίνει τό «στίγμα» τής «έρευνας» γύρω από τό θέμα «μισαλλοδοξία» για νά μās πει τελικά «Εϊσαστε ευπρόσδεκτοι νά επικοινωνήσετε μαζί μου... νά επισκεφθείτε τήν Έκκλησία τής Σαηεντολογίας στήν Άθήνα. Οι πόρτες μας είναι πάντα άνοιχτές». Μόνο πού δέν μās λέγει ότι όποιος κάνει τό λάθος νά μπει στήν άνοιχτή πόρτα θά είναι πάντα κλειστή άν θελήσει νά διαφύγει.

ΟΙ «ΕΧΘΡΟΙ» ΤΗΣ ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΑΣ

Όλοι οι κριτικοί τοϋ έργου τής Σαηεντολότζυ είναι έχθροί της. Έπικρατεί στήν ομάδα

αυτή ή «γραμμή», ότι τό δίκαιο τής ομάδας κυριαρχεί. Οί άντιφρονούντες δέν έχουν δικαιώματα, θεωρούνται «άνέντιμοι». Η άποψη τών έρευνητών τών επιδιώξεών της, όταν διακηρύσσεται, μέ άποτέλεσμα νά άπειληθοῦν τά συμφέροντα τής ομάδας, τούς καθιστά έχθρους και άντιμετωπίζονται χωρίς οίκτο. Χαρακτηρίζονται όλοι οί παγκοσμίου φήμης θαθεῖς έρευνητές, «ναζιστές» και μέ διάφορες συκοφαντίες προσπαθει ή οργάνωση αυτή νά έμποδίσει τό έργο τους, γιατί γνωρίζει ότι οί έρευνές τους άποτελοῦν τήν κύρια πηγή για όλους τούς έρευνητές και ή γνώμη τους θαρύνει ακόμη και μεταξύ κυβερνήσεων και κοινοβουλίων, όπως π.χ. τοῦ κατασυκοφαντούμενου Γάλλου διεθνούς φήμης έρευνητοῦ Άλαιν Βιδιέν.

Στήν κατηγορία τών έχθρων τής Σαηεντολογίας συμπεριλαμβάνονται πολιτικοί, εκπρόσωποι Έκκλησιών, καθηγητές πανεπιστημίων, δικαστικοί, δημοσιογράφοι πού ασχολοῦνται μέ κριτικό πνεῦμα έναντίον της κ. ά. Ό καθένας πού θά ασκήσει κριτική έναντίον της, εἶναι κατ' αυτήν έγκληματίας. Τέτοιοι έρευνητές πού κατά καιρούς εἶχαν μπει στό στόχαστρο άνταρχικῶν οργάνωσεων ἦσαν ό Haack, ό Gandow, ό Abel, ό Dvorikin, ό Aagaard, ή Champolion και φυσικά ό μακαριστός π. Άντώνιος Άλεβιζόπουλος. Τήν τελευταία δεκαετία τής επί γης ζωής τοῦ άειμνήστου πατρός, ή Σαηεντόλοτζυ κήρυξε άνίερο πόλεμο έναντίον του και έναντίον τής Άπολογητικῆς τής Έκκλησίας μας.

Τόν άπεκάλεσαν οί νεοφανεῖς αἱρέσεις, πρωτοστατούσης τής Σαηεντόλοτζυ, «Τουρκοεμάδα», «άρχηγό τής Έκκλησιαστικῆς Κ.Υ.Π.», «έπικίνδυνο», «σκοτεινό». Στόχο εἶχε ή σφοδρή και άνέντιμη επίθεση κατά τοῦ Έντεταλμένου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος νά τόν τρομοκρατήσει και νά έξουδετερώσει τήν άμυνα τής Όρθόδοξης Έκκλησίας.

Τόν ίδιο στόχο επιδιώκει και ή σύγχρονη επίθεση κατά τών τεσσάρων Έλλήνων έρευνητῶν. Ένοχλεῖ τή Σαηεντολογία ή διαφορετική άποψη και ή διακονία τοῦ π. Κυριακοῦ Τσουροῦ στόν τομέα τής ενημέρωσης και τής περιφρούρησης τών πιστῶν τής Έκκλησίας από τήν πλάνη και τήν αἵρεση. Πρέπει κατ' αυτή ν' άφθεθῖ έλεύθερο τό πεδίο νά ένεργεῖ και νά προσηλυτίζει άνε-

μπόδιστα και νά θέτει σ' έφαρμογή τά έπικίνδυνα κατά τίς αποφάσεις τών δικαστηρίων σχέδια της. Νά μήν διαμαρτύρεται, νά μήν μιλάει κανείς κατά τή ρήση «χτύπα με Άγά μου ν' αγιάσω».

Ένοχλεῖ τή Σαηεντολογία ό Μητροπολίτης Άνθιμος έπειδή όμιλεῖ από άμβωνος για τή δραστηριότητά της και προσπαθει νά διαφυλάξει, ως όφείλει, τό ποιμνίό του από όλισθηρούς δρόμους πού δέν έχουν δυστυχῶς γυρισμό λόγω τοῦ διανοητικοῦ χειρισμοῦ για όσους τόν ύφίστανται. Ένοχλοῦν τήν Σαηεντολογία οί έρευνες τοῦ διεθνούς κύρους νομικοῦ κ. Γεωργίου Κρίππα, διότι άποκαλύπτουν μέ άδιάσειστα στοιχεῖα κάτι πού άμφισβητεῖ και προσπαθει ν' άποκρύψει, τίς καταδίκες της από δικαστήρια σέ πολλές χώρες τοῦ κόσμου. Ό κ. Κρίππας καλεῖται νά όμιλήσει σέ διεθνεῖς συναντήσεις όπου άναπτύσσει τή νομοθετική άντιμετώπιση τών αἱρέσεων στά Εὐρωπαϊκά Κράτη και αυτό ένοχλεῖ τή Σαηεντολογία, όπως και τό γεγονός ότι ό κ. Κρίππας προσκεκλημένος τής Γερμανικῆς Όμοσπονδιακῆς Βουλῆς μίλησε ένώπιον τών βουλευτῶν, και καθηγητῶν Πανεπιστημίου για τίς αἱρέσεις και τίς παραθηροκεῖες συμπεριλαμβανομένης τής Σαηεντολογίας στίς 22 Σεπτεμβρίου 1997. Η όμιλία του εκείνη βασίστηκε στήν ύφισταμένη νομική θεωρία και πράξη καθώς και στή νομολογία, επί τῶν όποιῶν έκανε έμπεριστατωμένη ανάλυση και θεμελίωση τῶν άπόψεών του. Η όμιλία τοῦ κ. Κρίππα ένώπιον τῶν Γερμανῶν Βουλευτῶν προκάλεσε ιδιαίτερο ένδιαφέρον μετά δέ τό τέλος της έπηκολούθησε συζήτηση πού διήρκεσε περί τίς τέσσερες ὥρες. Οί άπόψεις και θέσεις και άποκαλύψεις και νομοθετικές τοποθετήσεις τοῦ κ. Κρίππα έτυχαν ευρείας προβολῆς στή Γερμανία και σέ άλλες χώρες.

Ένοχλεῖ τή Σαηεντολογία ό κ. Σταῦρος Γεωργίου, γιατί μέ τίς έπιτυχεῖς άγορεύσεις, ύπερασπιζόμενος τραγικούς γονεῖς θυμάτων της, ξεσκέπασε τά συμβαίνοντα «μέσα» στήν οργάνωση.

Άς έχει όμως ὑπ' ὄψιν της ή Σαηεντόλοτζυ ότι οί έν λόγω έρευνητές και διάκονοι τής ενημέρωσης και τής προστασίας τῶν πολιτῶν δέν πτοοῦνται. Θεωροῦν τιμή τους ότι τά όνόματά τους παρατίθενται μεταξύ όνομάτων λαμπρῶν και σεμνῶν έπιστημόνων όλου τοῦ κόσμου.

Κι έχουν ως παρακαταθήκη τούς λόγους του μακαριστού π. Ἀντωνίου στο βιβλίο του «Ναζισμός μέ άλλο πρόσωπο» (συνιστούμε ἐνθέρμως τήν ἀνάγνωσή του): «Προσπαθήσαμε μέ ὅλες τίς δυνάμεις νά ὑπηρετήσουμε τούς ἀδελφούς μας στό ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Ὅ,τι ἐπιτελέσαμε, ὁ Κύριος τό ἐπετέλεσε, χρησιμοποιώντας ἐμᾶς καί τούς συνεργάτες μας ὡς ἀνάξια μέν, ἀλλά δικά Του ὄργανα... Ὁ Χριστός δέν ἀπαιτεῖ ἀπό ἐμᾶς νά δικαιώσουμε τούς ἐαυτούς μας ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων μέ κάθε μέσο. Ἡ Ἁγία Γραφή ὑπογραμμίζει ὅτι εἶναι μακάριος ἐκεῖνος πού διώκεται "ἐνεκεν δικαιοσύνης"». Καί στά τελευταῖα λόγια του πρῖν κοιμηθεῖ εἶπε τά ἑξῆς: «Ὁ ποιμένας ἔχει καθῆκον νά συμπαρασταθεῖ σέ ὅποιονδήποτε τοῦ τό ζητήσῃ κι ἔχει ἀνάγκη τῆς πνευματικῆς προσφορᾶς».

Αὐτό τό καθῆκον ὑπηρετοῦν ὁ π. Κυριακός Τσουρός καί οἱ ἄμεσοι συνεργάτες τους. Καί τό ὑπηρετοῦν μέ πολλή ἀγάπη καί ἄφθονο περισσεύμα καρδιάς.

ΟΙ ΠΡΩΗΝ ΟΠΑΔΟΙ

Ἄν οἱ κριτικοί τῶν ἐνεργειῶν τῆς Σαηεντόλοτς εἶναι πρῶην ὀπαδοί της τό μῖσος ἐναντίον τους εἶναι ἀσυγκράτητο, ἀβυσσαλέο, ἐξουθενωτικό. Θεωρεῖται ὁ πρῶην ὀπαδός, ὅταν μάλιστα ἀνακοινῶναι δημόσια τίς τρομερές ἐμπειρίες του κατά τή ζωή του στήν ὀργάνωση, ὁ ὑπ' ἀριθμόν ἓνα ἐχθρός της.

Θά ἀναφέρουμε γιά τοῦ λόγου τό ἀληθές, δύο περιπτώσεις πρῶην ὀπαδῶν τῆς Σαηεντολογίας πού ἀποδεικνύουν τό ἀδυσώπητο μένος της ἐναντίον διαφωνούντων ὀπαδῶν της.

«Ἡ συγγραφέας **Paulette Cooper** πέρασε ἓναν "ἐφιάλτη" μετά ἀπό 19 ἀγωγές πού ἔκανε ἡ Σαηεντολογία ἐναντίον της γιά ἓνα της βιβλίο "Τό Σκάνδαλο τῆς Σαηεντολογίας" πού ἔγραψε καί ἐξέδωσε τό 1971. Ἡ Κοῦπερ καί ὁ ἐκδότης της ἔλαβαν ξεχωριστές ἀγωγές, ἀλλά ταυτόχρονα σέ διάφορες πόλεις τῶν ΗΠΑ, Ἀγγλία, Καναδά καί Αὐστραλία.

Ὅπως ἔγραψαν 2 συγγραφεῖς: «Σύμφωνα μέ ἔγγραφα πού ἀνεκαλύφθησαν ἀργότερα στά ἀρχεῖα τῆς Σαηεντολογίας στή Νέα Ὑόρκη, ἡ ἐπιχείρηση "ξεκάντε την" (Operation Freak -

Out) εἶχε ὡς σκοπό νά βάλει τήν Πωλέτ Κοῦπερ στό ψυχιατρεῖο ἢ στή φυλακή ἢ νά τήν κτυπήσει τόσο σκληρά ὥστε νά σταματήσει τίς ἐπιθέσεις της». Μεταξύ τῶν σχεδίων ἦταν νά κάνουν ἐκφοβιστικά βομβιστικά τηλεφωνήματα σέ Ἀραβικά Προξενεῖα τῆς Νέας Ὑόρκης βάζοντας ἓνα ἄλλο μέλος τῆς Σαηεντολογίας πού εἶχε παρόμοια φωνή μέ τῆς Κοῦπερ νά μιλάει στό τηλέφωνο, καί νά γράφουν ἀπειλητικά γράμματα στά προσωπικά χαρτιά τῆς Κοῦπερ πού τῆς τά εἶχαν κλέψει καί εἶχαν τά δακτυλικά της ἀποτυπώματα.

Ἀποτέλεσμα αὐτῶν ἦταν ἡ καταδίκη τῆς Κοῦπερ ἀπό τό Ὁμοσπονδιακό Δικαστήριο Ἐνόρκων. Αὐτές οἱ κατηγορίες τελικά ἀπεσύρθησαν τό 1975, ὅταν ἡ Κοῦπερ δέχθηκε νά πάρει τό Τέστ τοῦ sodium pentothal (ὄρο τῆς ἀλήθειας) γιά νά βεβαιώσει τήν ἀθωότητά της. Τότε ὅμως ἡ Κοῦπερ εἶχε φθάσει νά ζυγίσει μόνο 83 λίβρες δηλαδή 38 κιλά !!» (π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, «Ναζισμός μέ άλλο πρόσωπο», σελ. 95-96).

«Στούς Κυριακάτικους Τάιμς (Sunday Times 3.4.1994) ἀναφέρθηκε ὅτι ἡ ἀστυνομία, κατόπιν παραπόνων πού ἐδέχθη, ἐρευνᾷ τήν περίπτωση τῆς ἀπασχόλησης ἰδιωτικῶν ντετέκτιβ πού χρησιμοποιοῦνται ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Σαηεντολογίας γιά τόν ἐκφοβισμό μαρτύρων κατηγορίας καί ἐναγόντων σέ ἐπικείμενες δίκες κατά τῆς Σαηεντολογίας.

Ἡ ἀστυνομία τοῦ East Grinstead στό West Sussex ἔστειλε στήν ἀρμόδια ὑπηρεσία (Crown Prosecution Service) ὀγκώδη φάκελλο μετά ἀπό μία δήμερη διαδήλωση Σαηεντολόγων ἔξω ἀπό τό σπίτι τοῦ **John Attack**, ἑνός ἀπό τούς κυριότερους μάρτυρες κατηγορίας. Ὁ **Attack**, ἓνας πρῶην Σαηεντολόγος, ἐνεργεῖ αὐτό τόν καιρό ὡς σύμβουλος ἢ ὡς ἔμπειρος μάρτυρας σέ ἓνα μεγάλο ἀριθμό ὑποθέσεων.

Οἱ Σαηεντολόγοι κατέβαλαν προσπάθεια νά τόν δυσφημίσουν, μοιράζοντας δυσφημιστικά φυλλάδια στούς γείτονές του, καί μεταξύ τῶν φυλλαδίων ἦταν καί ἓνα πού κατηγοροῦσε τόν **Attack** ὅτι ἦταν ἔμπορος ναρκωτικῶν!

Ὁ **Attack** δέν ἦταν ὁ μοναδικός τους στόχος. Ἡ ἀστυνομία τοῦ Sussex ἐρευνᾷ καταγγελίες παρενοχλήσεως καί στό **Chichester** τῆς δικηγόρου **Beverly Ryall**.

Αναφέρεται επίσης ότι η παρενόχληση αυτή ενεργείται από έναν **αμερικανικό ιδιωτικό ντετέκτιβ**, τόν όποιον έφερε ή Σαηεντολογία από τό **Λός Άντζελες γιά νά έπιτεθει στόν Attack** καί σέ όσους άλλους έχουν αποδυθει σέ δικαστικούς αγώνες έναντίον της. Μάλιστα αυτός ό συγκεκριμένος ντετέκτιβ αναφέρεται ότι έχει κάνει πολλές φορές τήν εμφάνισή του σέ παρόμοιες περιπτώσεις. Ένας προηγούμενος στόχος ήταν ό **Russell Miller**, δημοσιογράφος τών **Sunday Times** καί συγγραφέας ενός βιβλίου έναντίον του Hubbard, **“Ο Άδιάντροπος Μεσοσίας”** (The Bare Faced Messeah) (**Fair News, Spring 1994, Διάλογος 4/1995, σ. 26-27**)» (π. Άντωνίου Άλεβιζοπούλου, «Ναζισμός μέ άλλο πρόσωπο», σελ. 361-362).

Έχουν αναφερθει δεκάδες τέτοιες περιπτώσεις καί υπάρχουν κι άλλες πάρα πολλές πού δέν μαθεύτηκαν γιατί οι «πρώην» δέν μίλησαν.

Κατά τά άλλα οι πόρτες είναι ανοιχτές σέ όλες τις ομάδες διανοητικού χειρισμού. Άλλά είναι άν όχι τελείως αδύνατον, τουλάχιστον πάρα πολύ δύσκολο νά ξεμπλέξει (όποιος κάνει τήν άνοησία νά περάσει τή «γελαστή» πόρτα), από τόν «ιστό» τών Τεχνικών έλέγχου του νου πού εφαρμόζουν οι καταστροφικές λατρείες» καί οι «ψυχολατρείες», όπως αποκαλούνται διεθνώς.

ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ ΚΑΙ Η Π.Ε.Γ.

Λέγει ακόμη ή κ. Διαμαντάρα - της οποίας, ειρήσθω έν παρόδω, «άνεπτερώθη τό ήθικόν της» (τό όποιον είχε σχεδόν εκμηδενιστεί από τις εισαγγελικές εφόδους, τά πορίσματα καί τις καταδίκες από τά Έλληνικά δικαστήρια) μετά τήν γνωστή τηλεοπτική έκπομπή, στην όποία έτέθη «έκ δεξιών» του πολιτικού καί δημοσιογράφου υπεύθυνου της έκπομπής, ό όποιος άκούστηκε επανειλημμένα νά λέγει τό άμίμητον «τί τό μεμπτόν» - λέγει λοιπόν, ακόμη, ότι: «προσφάτως παρατηρούμε διαφόρους “κνηγούς αίρέσεων” μέλη της Πανελλήνιας Ένωσης Γονέων (Π.Ε.Γ.) - στην πραγματικότητα μιá όργάνωση διτρίνα γιά μιá χούφτα άντιθρησκευτικών έξτρεμιστών, νά πατρонаρέται από τήν Όρθόδοξη Έκκλησία - νά τριγυρίζουν από κανάλι σέ κανάλι προσπαθώντας νά δυσφημίσουν θρησκευτικές μειονότητες».

Δέν είναι ή πρώτη φορά πού άσχολεϊται ή Σαηεντόλοτζυ μέ τήν Πανελλήνια Ένωση Γονέων. Άλλοτε τήν αποκαλούσε όργάνωση σφραγίδα καί άλλοτε έγκληματική όργάνωση ως «θυγατρική» της C.A.N. μιās Άμερικανικής Πρωτοβουλίας Γονέων πού κατά τόν ισχυρισμό του τότε Κ.Ε.Φ.Ε. αποτελείται από έγκληματίες του κοινου ποινικου δικαίου, επειδή «καταδικάστηκε» σέ διάλυση καί εκκαθάριση, γιατί δέν μπορούσε νά καταβάλει τις υπέρογκες αποζημιώσεις. Πά τήν ιστορία αυτής της υπόθεσης αναφερόμαστε λεπτομερειακά σέ σχολίο του τευχους 9 του περιοδικου μας.

Δέν έχουμε βέβαια ούτε τήν άπαίτηση, ούτε τήν ανάγκη «αναγνώρισης» του έργου καί της αποστολής της Π.Ε.Γ. εκ μέρους της κ. Διαμαντάρα καί της όργάνωσης της. Ό Έλληνικός λαός γνωρίζει πολύ καλά τό διακόνημα πού επιτελούμε καί είναι συγκινητική ή ήθική συμπαράστασή του καθ' όλη τήν πορεία της από της ίδρυσής της.

Είναι άλλωστε σέ όλους γνωστό ότι τήν τελευταία δεκαπενταετία όλες οι αίρέσεις καί παραθρησκευτικές όργανώσεις έχουν κηρύξει άνιερο καί άδυσώπητο πόλεμο έναντίον τών «Πρωτοβουλιών Γονέων» όλου του κόσμου, μέ άπώτερο σκοπό νά έξουδετερώσουν τήν ένήμερωση καί τήν άμυνα τών οικογενειών καί τών άτομων κάθε κοινωνίας. Καί επειδή τά τρομακτικά προβλήματα πού δημιουργούνται στις οικογένειες από τή δραστηριότητα αυτών τών ομάδων είναι κοινά, ή Π.Ε.Γ. συνεργάζεται με τις Πρωτοβουλίες Γονέων στά πλαίσια μιās παγκόσμιας συνεργασίας πού εισηγήθηκε ή καθηγήτρια Claire Champollion στό Παγκόσμιο Συνέδριο Συλλόγων Πρωτοβουλιών Γονέων πού συνήλθε στό Παρίσι τό 1980.

Θά θέλαμε πριν κλείσουμε τό σύντομο αυτό σχολίο μας νά πληροφορήσουμε τήν κ. Διαμαντάρα, ότι ή Π.Ε.Γ. πού αποτελεί τήν σπονδυλική στήλη του Διορθόδοξου Συνδέσμου Πρωτοβουλιών Γονέων, δέν πατρонаρέται, όπως ισχυρίζεται, από τήν Όρθόδοξη Έκκλησία. Η σχέση της Π.Ε.Γ. μέ τήν Έκκλησία του Κυρίου μας, είναι δική της έπιλογή. Παρατηρείται από τή διεθνή έμπειρία, ότι όπαδοί διαφόρων ομάδων, όταν καί έφ' όσον κατορθώσουν νά διαφύγουν, παραμένουν μετέωροι γιά πολλές δεκαετίες καί

είναι δυσκολότατη ή επανένταξή τους στο κοινωνικό σύνολο. Τά στίγματα πού φέρουν από τις πληγές πού υπέστησαν δέν έπουλώνονται ποτέ και τούτο διότι δέν υπάρχει σέ άλλους λαούς ό χώρος εκείνος πού θά βρει τό κάθε θύμα τήν απάντηση στα υπαρκτικά του κενά και τήν θαλωρή μιās άλλης ζωής.

Η Έκκλησία μας αποτελεί τή ζεστή άγκαλιά, όπου σ' αυτήν οι κάθε είδους πλανημένοι και ταλαιπωρημένοι θά βρουν ανακούφιση και θά επανενταχθούν όμαλά στην κοινωνία και στο Έθνος μας. Έτσι δέν θά είναι ή κατάσταση τους μή αναστρέψιμη, όπως υποστηρίζουν διακεκριμένες ξένες προσωπικότητες.

Και κάτι ακόμη. Έμεις πιστεύουμε ότι οι διάφορες νεοφανεϊς αίρέσεις και ή παραθρησκεία πέραν των κοινωνικών προβλημάτων πού δημιουργούν, απειλούν κυρίως τήν έν Χριστώ σωτηρία πού είναι ή έλπίδα μας και ή απαντοχή μας. Γι αυτό ή Π.Ε.Γ. θεωρεί τό σύνδεσμό της μέ τήν Έκκλησία ζωτική υπόθεση για νά άσκει τό έργο της ως όμολογία Πίστewος και διακονία αγάπης και δέεται μέ όλους τούς πιστούς για τή σωτηρία όλων μή εξαιρουμένων και των αίρετικών.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρός

Τήν Ιεράν Αρχιεπισκοπήν Αθηνών και τās Ιεράς Μητροπόλεις τής Έκκλησίας τής Ελλάδος

Διά τοῦ παρόντος και προς αντιμετώπισιν των πανταχόθεν προερχομένων κατά τής Ορθόδοξου Χριστιανικής Πίστewος έπιφορών, γνωρίζομεν υμίν ότι υπό τής παραθρησκευτικής οργάνωσης τής αυτοαποκαλουμένης **“Ελληνική Έκκλησία τής Σαηντολογίας”**, έξεδόθη και απεστάλη εις τούς Ιερούς Ναούς, τās Ιεράς Μητροπόλεις και άλλας Έκκλησιαστικές Ύπηρεσίας, έντυπον υπό τόν τίτλον **“Ελευθερία Έκφρασης”**, μέ περιεχόμενον άκρωσ έχθρικόν, συκοφαντικόν και ύβριστικόν κατά τής Έκκλησίας ήμων και ιδιαιτέρως κατά τοῦ ποιμαντικού έργου Αυτής εις τόν τομέα τής αντιμετώπισης των

αίρέσεων, δι' οῦ επιδιώκεται ό αποπροσανατολισμός και ή σύγχυσις τής Κοινής γνώμης, λόγω των καταδικαστικών κατ' αυτής αποφάσεων έν Ελλάδα και έν τή άλλοδαπη.

Τυγχάνει, έξ άλλου, εις άπαντας γνωστή ή έχθρική στάσις και ή αντιεκκλησιαστική δραστηριότητα τής οργάνωσης ταύτης, ίδια διά τής μυστικής παρακολουθήσεως εκκλησιαστικών προσώπων, ως άπεδείχθη εκ τής εισαγγελικής έρεύνης εις τά Γραφεία τής οργάνωσης ταύτης εις τό παρελθόν.

Ός εκ τούτου, έπιστῶμεν τήν προσοχήν υμῶν επ τοῦ έν λόγω έντύπου, υπομιμησκοντες υμίν ότι ή ως άνω γνωστή παραθρησκευτική οργάνωσις, πρώην Κ.Ε.Φ.Ε. (Κέντρον Έφηρμοσμένης Φιλοσοφίας Ελλάδος), διελύθη διά των αποφάσεων υπ' αριθμ. 7380/96 τοῦ Πρωτοδικείου Αθηνών και 10493/97 τοῦ Έφετείου Αθηνών, χαρακτηρισθεϊσα ως **“μία οργάνωση μέ ολοκληρωτικές δομές και τάσεις πού στην οὐσία περιφρονεί τόν άνθρωπον, ένῶ ενεργεί ελευθερα και μόνον κατ' έπίφαση προκειμένου και αποκλειστικά νά προσελκύσει μέλη τά όποια στη συνέχεια υφίστανται... πλύση έγκεφάλου, μέ άπώτερο σκοπό τήν δημιουργία κατευθυνόμενου τρόπου σκέψης... και πού από έτῶν έτράπηκε σέ απαγορευμένη κερδοσκοπική δραστηριότητα...”** (άπόφασις Έφετείου Αθηνών 1997) και ότι **“αποτελεί καλυμμένη έμπορική έπιχείρηση και... επιδιώκει σκοπούς ξένους προς τήν φύση και τήν έννοια τοῦ ανθρώπου ως ελευθέρου όντος και προς τά ήθη και τά έθιμα τοῦ Ελληνικού Λαοῦ”** (άπόφασις Πρωτοδικείου), **“έπικουρικῶς δέ διότι οι σκοποί του και γενικώτερα ή λειτουργία του απέδησαν παράνομοι, άνήθικοι και αντίθετοι προς τή δημόσια τάξη”** (άπόφασις Έφετείου).

Όθεν, παρακαλοῦμεν υμῶς όπως διά τής έμφρονος ποιμαντικής υμῶν κρίσεως έννημερώσητε επί τοῦ έν τοις υπερθεν διαλαμβανομένου θέματος τούς έν τή υμετέρα Θεοσώστῳ επαρχία διακονοῦντας Ιερείς, τούς συνεργάτας εις τό έργον τής Έκκλησίας, ως και τούς έν ταϊς ένορίαις υμῶν ένδιαφερομένους.

Έντολή και έξουσιοδοτήσει τής Ιεράς Συνόδου
Ο Αρχιγραμματεὺς
† Ο Σαλώνων Θεολόγος

«ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΚΑΙ ΧΑΡΗ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ...»

Αυτό δήλωσε τό ζευγάρι τῶν ἀποκαλουμένων σατανιστῶν Manuela καί Daniel Ruda σέ συνέντευξή τους σέ Γερμανό δημοσιογράφο, μετά τή σύλληψή του γιά τή δολοφονία τοῦ Frank Hackert. Κι ὅμως, ἐνῶ ἀποκαλοῦνται ἀπό τό διεθνή τύπο καί τήν κοινή γνώμη δολοφόνοι, τά satan-sites στό διαδίκτυο τούς παρουσιάζουν ὡς μεγάλους ἥρωες.

Τό ζεύγος Ruda δέν ἔγιναν ἀπό τή μιά μέρα στήν ἄλλη δολοφόνοι. Τό ἐγκληματικό σατανιστικό δόγμα ἐνεργοῦσε σάν ἀργό δηλητήριο μεθοδικά γιά πολλά χρόνια. Πρὶν τελέσουν τούς γάμους τους σέ σατανιστική Ἐκκλησία, ἀσφαλῶς θά εἶχαν διαβάσει πολλά ἀπό τά ἀφθόνως κυκλοφοροῦντα σατανιστικά βιβλία στά ὁποῖα «ὕμνεϊται» ὁ σατανάς καί προβάλλονται ἰδέες καί θεωρίες πού ὠθοῦν τούς νέους σέ σταδιακή μύηση γιά ν' ἀποκτήσουν δύναμη καί νά «θεοποιηθοῦν» κατά τήν «ἐπαγγελία»-πλάνη τοῦ Σατανᾶ στούς πρωτοπλάστους: «θά γίνετε θεοί ἂν ἐναντιωθεῖτε στίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ».

Ἄσφαλῶς τά δύο αὐτά νεαρά ἄτομα πού τά εἶδαμε ὅλοι στά Μέσα Μαζικῆς Ἐνημέρωσης, ἀποκρουστικά στήν ἐμφάνιση, μέ βλέμμα σκληρό καί ἀνέκφραστο («ἐγκληματικές φυσιογνωμίες», εἶπαν πολλοί), θά περνοῦσαν ὥρες πολλές μόνα στό διαδίκτυο ἀνεξέλεγκτα, «μελετώντας» τίς σατανιστικές ἱστοσελίδες πού εἶναι ἄφθονες καί ἀνατριχιαστικές στό περιεχόμενό τους. Ἴσως γνωρίστηκαν μέσω «ἀγγελιῶν» πού καταχωροῦνται στό internet καθημερινά καί εἶναι τοῦ τύπου: «Τό ὄνομά μου εἶναι Ξένια. Θέλω νά γνωρίσω ἱερέα "Σατανιστικῆς Ἐκκλησίας" γιά νά κάνω ὁ,τιδήποτε σέ ἀντάλλαγμα». Ἔλλη ἀγγελία: «Εἶμαι 15 ἐτῶν καί ψάχνω γιά νεαρό σύντροφο νά μέ διδάξει τό σατανισμό. Μοῦ ἀρέσει ὁ αὐτοακρωτηριασμός καί νά τρομάζω ἀνθρώπους. Θά κάνω καί τά παιδιά μου σατανιστές γιά ν' ἀποκτήσουν power ».

Ἄλλα αὐτά λειτούργησαν μυητικά, ἀργά καί μεθοδικά καί στό τέλος εἶχαμε αὐτό τό ἀποτέλεσμα. Ἀναφέρει μία ἀνταπόκριση ἀπό τό ἐξωτερικό ὅτι τό σλόγκαν τῶν δύο νεαρῶν δολοφόνων ἦταν: «Εἶσαι, ὅ,τι θέλεις νά εἶσαι. Αὐτός

εἶναι ὁ μοναδικός νόμος. Μόνο ἔτσι μπορεῖς νά γίνεις θεός». Ἄλλά αὐτή ἡ ρήση δέν εἶναι δική τους. Εἶναι ἡ «ἰδεολογική ἀρχή» τοῦ σατανισμοῦ, ὅπως τήν ἐλάνσαραν οἱ δύο «πάπες» τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Διαβόλου, Ἔλιστερ Κρόουλυ καί Ἄντον Λαβέϊ, πού τό σύνθημα - μήνυμά τους ἦταν καί εἶναι: «Κάνε ὅ,τι θέλεις. Αὐτός εἶναι ὁ ὑπέρτατος νόμος». Οἱ δύο νεαροί δολοφόνοι, ὅπως φαίνεται ἀπό τό «μῶτο» τους, εἶχαν διαβάσει, μέσω τοῦ Δικτύου ἀσφαλῶς, τή «Βίβλο» τῶν δύο «ἀρχιερέων» τοῦ σατανισμοῦ. «Ἀπόφθεγμα» ἀνατριχιαστικό καί ἄκρως ἐγκληματικό, πού ἂν ἐπικρατήσῃ σάν τρόπος ζωῆς, ἡ κοινωνία τῆς ἀγάπης καί τῆς διακονίας θά μετατρέπονταν σέ ἐπί γῆς κόλαση.

Μετέδωσαν τά διεθνή πρακτορεῖα, ὅτι οἱ δράστες δέν ἐνοιώσαν τύψεις γιά ὅ,τι συνέβη. Μά πῶς νά νοιώσουν τύψεις, ἀφοῦ πίστευαν, πῶς προέβησαν στήν πράξη αὐτή μέ ἐντολή τοῦ σατανᾶ. Εἶπαν οἱ ἴδιοι: «Ἐμεῖς εἴμαστε τό αὐτοκίνητο. Δέν εἴμαστε ὁ ὁδηγός. Ἄν συμβεῖ θανατηφόρο δυστύχημα, κανεῖς δέν θά ἀπαγγεῖλει κατηγορία στό αὐτοκίνητο. Ἡ εὐθύνη εἶναι τοῦ ὁδηγοῦ». Ὁ Διάβολος λοιπόν εὐθύνεται καί ὄχι τά ὄργανά του, κατά τήν ἄποψη τοῦ ζεύγους Ruda.

Ἐμεῖς θά λέγαμε ὅτι εὐθύνονται τά «ἠγετικά» στελέχη καί τά «ἐγκληματικά δόγματα», ἀλλά καί ἡ ἀνοχή Πολιτείας καί Κοινωνίας στή διακίνηση τῶν «ψυχοναρκοτικῶν» (ἐντύπων, παιχνιδιῶν, ταινιῶν, κ.λπ.), πού ἐθίζουν τούς νέους στό σατανισμό μέ ὅλα τά ἐπακόλουθά του.

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ...

**Ἡ Σαίεντολογία φακέλωσε 2.000 πολίτες (!!!)
στό Βέλγιο**

«Ἡ "ἐπικίνδυνη" σέκτα τῆς Σαίεντολογίας τῶν Βρυξελλῶν - σύμφωνα μέ ἐκθεση καί τοῦ Βελγικοῦ Κοινοβουλίου (1997) - ἀπέτυχε νά ἀποσπάσει (Le Soir, 20 - 2 - 2002), ἀπό τά χέρια τοῦ εἰσαγγελέα Βάν Ἐσπέν περίπου 2.000 φακέλλους, οἱ ὁποῖοι κατασχέθηκαν στά γραφεῖα της, σέ ἔφοδο πού πραγματοποίησαν τό Σεπτέμβριο τοῦ 1999, ἑκατόν εἴκοσι ἄνδρες τῆς ἀντιτρομοκρατικῆς ὑπηρεσίας. Ἡ κατάσχεση τῶν ἀρχείων τῆς ὀργάνωσης διατάχθηκε ἔπειτα ἀπό

μήνυση για αίσχροκέρδεια και κατάχρηση εμπιστοσύνης που κατέθεσαν πρώην μέλη της οργάνωσης έναντι της.

Οι φάκελλοι πολιτικών, δικαστικών, δημοσιογράφων, αλλά και άλλων μελών της - ήταν "έμπλουτισμένοι" με τό ιατρικό ιστορικό, τίς σεξουαλικές προτιμήσεις, τήν οικογενειακή κατάσταση του καθενός και ειδικότερα (για τά μέλη της) με τίς προσωπικές εξομολογήσεις τους. Καί τό κυριότερο, οί φακελλωμένοι πολίτες είχαν καταταγεί κατά σειρά επικινδυνότητας για τήν οργάνωση¹. Σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες, μέ φάκελλο "χρεώθηκαν" τόσο ό εισαγγελέας Βάν Έσπέν, όσο και ό Μόρτ βάν Λίξεμπεθ, διευθυντής Κρατικής Ασφαλείας μέχρι τό 1999 και επικεφαλής της Υπηρεσίας Πληροφοριών, ή όποία παρακολούθει τή δράση των σεκτών.

Άμέσως μετά τήν κατάσχεση των αρχείων της ή Σαϊεντολογία των Βρυξελλών, μέσω του δικηγόρου της στην Ούάσινγκτον Ούίλιαμ Γουόλς, κατέφυγε μέ μιά επιστολή 16 σελίδων στην ανώτατη Επίτροπο των Ηνωμένων Έθνών για τά Δικαιώματα του Άνθρώπου, Μαίρη Ρόμπινσον, καθώς και στον ειδικό εισηγητή του Ο.Η.Ε. για τή θρησκευτική έλευθερία, καθηγητή Άμόρ². Σύμφωνα μέ τον κ. Γουόλς τά «δρακόνεια» μέτρα της Βελγικής κυβέρνησης κατά της Σαϊεντολογίας, θίγουν τίς αρχές της θρησκευτικής έλευθερίας (!) και της ίσονομίας. Στην ίδια επιστολή καταγγέλλονται οί βελγικές αρχές ότι "παρενοχλούν τόσο τους «ένορίτες» της Σαϊεντολογίας, όσο και τή λειτουργία ενός εκ των οργάνων της, του Ευρωπαϊκού Γραφείου Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων (European Human Rights Office)".

Παράλληλα κατέφυγε και στην βελγική δικαιοσύνη ή ίδια ως οργάνωση, και μέσω των φακελλωμένων όπαδών της, διεκδικώντας τους φακέλους ως περιουσιακό της στοιχείο. Τό δικαστήριο των Βρυξελλών αποφάνθηκε ότι τό περιεχόμενο αυτών των φακέλων αντίκειται στο νόμο για τήν προστασία των προσωπικών δεδομένων,

ότι ή Σαϊεντολογία δέ νομιμοποιείται νά διατηρηεί παρόμοια στοιχεία, ακόμα και αν σ' αυτό συναινούν οί ενδιαφερόμενοι. Τέλος, αποφαίνεται ότι ή διατήρηση αυτών των στοιχείων μπορεί νά οδηγήσει σε πράξεις αίσχροκέρδειας σε βάρος των μελών της».

Συμβαίνουν λοιπόν και στο Βέλγιο, αυτά που συνέβησαν στην χώρα μας, μέ τίς παρακολούθησεις πολιτικών, κληρικών κ.λ.π. Κατά τή μέθοδο της Σαϊεντολογίας ή Πρόεδρος της στην Ελλάδα ισχυρίστηκε σε τηλεοπτική έκπομπή, ότι δέν υπήρξε καταδίκη της, για τό θέμα αυτό, όταν ή υπόθεση έφθασε στο άκροατήριο. Πήρε όμως τήν απάντηση από τό νομικό κ. Στ. Γεωργίου, που υπήρξε συνήγορος γονέων όπαδών της οργάνωσης ότι τό δικαστήριο δέν απάλλαξε κατ' αρχήν από τίς κατηγορίες τά ήγετικά στελέχη της οργάνωσης. Αντίθετα δέχτηκε ότι οί συγκεκριμένες πράξεις έγιναν, επειδή όμως δέν είχαν υποβληθεί έμπροσθέντος μηνύσεις, έπαψε τήν ποινική τους δίωξη. Αυτό όμως, όπως και οί μή νομικοί γνωρίζουν, μέ τίποτε δέν σήμαινει άθώωση.

Κατά τά άλλα καλούμε τήν κ. Διαμαντάρα σε άναμετρήσεις μέ έμπειρογνώμονες και ειδικούς έρευνητές των σεκτών στα κανάλια μας, προφανώς όμοιοι άμερόληπτοι τακτικήν. Τί τό μεμπτόν;

ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΚΑ...

Ή Σαηεντολογία αυτοδιαφημίζεται

Μέ τον τίτλο αυτό δημοσιεύεται στο περιοδικό Bulles No 72, που εκδίδει ή Ένωση Γονέων Γαλλίας (ADFI), σχόλιο που λέγει εν περιλήψει τά εξής: Αρχές Σεπτεμβρίου ή Σαηεντολογία ξεκίνησε μέσω της οργάνωσης «Όχι στα ναρκωτικά, ναι στην ζωή» μιά έκστρατεία κατά των ναρκωτικών σε διαμερίσματα της Γαλλίας. Ή Πρωτοβουλία Γονέων Γαλλίας προειδοποιεί τους Γάλλους πολίτες, ότι τό σύνθημα της Σαηεντολογίας είναι ένα δόλωμα που χρησιμοποιείται για νά στρατολογήσει νέα μέλη, διότι ή παραπάνω οργάνωση προτείνει στους τοξικομανείς θεραπείες άποτοξίνωσης στα κέντρα της «Narconon», τά όποια διαχειρίζεται ή σέκτα.

Ή άπεξάρτηση δηλ. θά δημιουργήσει άλλη έξάρτηση που είναι «χείρων της πρώτης».

1. Στα πρότυπα ακριβώς του καταργηθέντος Κ.Ε.Φ.Ε.

2. Γνωστός από τήν έκθεσή του στον Ο.Η.Ε. για δίωξεις θρησκευτικών μειονοτήτων στην Ελλάδα

Τὴν ἴδια ὁμως «ἐκστρατεία» προσπάθησε νὰ πραγματοποιήσει ἡ Σαηεντολογία καὶ στὸ Λονδίνου στὴν Trafalgar Square, ἀλλὰ ὁ Λόρδος Δήμαρχος τοῦ Λονδίνου ἀπαγόρευσε τὴ σχετικὴ ἐκδήλωση τῆς ὀργάνωσης πού θά περιελάμβανε μουσικὴ καὶ μαρτυρίες ἀνθρώπων πού ὑποτίθεται, ὅπως λέγει ἡ εἶδηση, ὅτι θεραπεύτηκαν ἀπὸ τὶς μεθόδους τοῦ Hubbard.

Ὁ Δήμαρχος δήλωσε, ὅτι αὐτὴ ἡ ἐκδήλωση δὲν ἦταν παρὰ μιὰ κνικὴ μέθοδος γιὰ τὴν προώθηση τῆς Σαηεντολογίας. «Θά ἤθελα νὰ ἐπιμείνω, ὥστε οἱ λονδρέζοι νὰ μὴν ἐξαπατηθοῦν ἀπὸ τὴν πολυδάπανη ἐκστρατεία της» εἶπε (Evening Standard 31-8-'01).

Ἐκδηλώσεις μέ αὐτὸ τὸ «περιεχόμενο», ἀλλὰ καὶ ἄλλου εἶδους ὅπως γιὰ «θρησκευτικὴ ἐλευθερία», «ἀνθρώπινα δικαιώματα» κ.λ.π. ὀργανώνει ἡ Σαηεντολογία σὲ πολλές χῶρες κατ' ἔτος καὶ στὴν Ἑλλάδα. Ἀπευθύνονται δὲ οἱ ὀργανωτὲς αὐτῶν τῶν ἐκδηλώσεων, ὄχι σὲ κάποιον «εἰδικό» κοινὸ π.χ. ναρκομανεῖς, ἀλλὰ πρὸς ὅλους τοὺς περαστικούς καὶ περιεργούς πού θά θελήσουν νὰ πάρουν περισσότερες πληροφορίες ἐπισκεπτόμενοι τὸ «στρατηγεῖο» τῆς Σαηεντολογίας. Αὐτὴ ἡ «περιέργια» μπορεῖ νὰ ἔχει ἀνυπολόγιστες συνέπειες στὰ συγκεκριμένα ἄτομα. Γι' αὐτὸ ἡ πράξη τους αὐτὴ δὲν εἶναι συνετὴ. Ὅπως γράφει τὸ BMC Cults (Cults Information Center) London σὲ ἄρθρο μέ τίτλο «Προσοχὴ στοὺς κράχτες τῶν σεκτῶν», πολλοὶ λίγοι ἄνθρωποι εἶναι προδιατεθειμένοι νὰ γίνουν μέλη αἰρέσεων αὐθόρμητα. Ὅσο τρατοὶ καὶ νὰ εἶναι, ἂν δὲν συναντήσουν ἕνα στρατολόγο, εἶναι ἀπίθανο ἀπὸ μόνοι τους νὰ προσχωρήσουν. Καὶ καταλήγει τὸ ἄρθρο αὐτὸ τοῦ ἐν λόγῳ Κέντρου μέ τὴν ἐξῆς προειδοποίηση: «Οἱ τεχνικὲς χειραγωγῆσης πού χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τὶς αἰρέσεις εἶναι τόσο ἰσχυρὲς πού θά ἐπιδράσουν πάνω σας, εἴτε εἴστε, εἴτε ὄχι, σὲ δύσκολη περιόδιο. Ἐν τούτοις, ἂν προσεγγιστεῖτε ἀπὸ κάποια αἵρεση ἢ πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσετε ζωτικὰ προβλήματα, εἴστε ἀκόμη πιὸ εὐάλωτοι. Ὅταν αισθάνεστε νὰ κατακλύζεστε ἀπὸ στρές πού προκαλεῖται ἀπὸ τὴν πίεση τῶν ἐξετάσεων, τὴ ρῆξη μιᾶς σχέσης, αἰσθήματα μοναξιάς κ.λ.π. ἐπικοινωνεῖστε μέ κάποιον πού ἐμπιστευεστε καὶ θά σᾶς βοηθήσει. Π.χ. ἕναν φίλο, ἕνα συγγενή, ἕναν

ἐκπαιδευτικὸ, μιὰ Ἑνωσὴ Γονέων (σημ. «Διάλογου»: ἕναν Πνευματικὸ ἱερέα), ἕναν Κοινωνικὸ Σύμβουλο.

Οἱ αἰρέσεις θά ἐκμεταλλετοῦν τὸν καιρὸ σας καὶ τὴν κατάθλιψή σας. Δὲν νοιάζονται νὰ σᾶς βοηθήσουν, ἀλλὰ νὰ αὐτοεξυπηρετηθοῦν. Τὸ νὰ ἐμπιστευθεῖτε ὑποσχέσεις τῶν αἰρέσεων, θά μπορούσε νὰ σᾶς ὀδηγήσει σὲ ρῆξη μέ τὴν οἰκογενεῖά σας, τοὺς φίλους σας, στὴν ἐγκατάλειψη τῶν οἰκονομικῶν σας ἐσόδων καὶ τῆς ἰκανότητάς σας νὰ σκέφτεστε μόνοι σας. Οἱ αἰρέσεις θέλουν τὴν πλήρη καὶ δωρεάν δέσμευσή σας γιὰ ὅλη σας τὴ ζωὴ καθὼς καὶ τὴ στρατολόγησή σας γιὰ τὴ συλλογὴ χρημάτων. Λοιπὸν, εἶναι γιὰ σᾶς;

Ἄκόμη καὶ γιὰ μιὰ σύντομη περίοδο τὸ νὰ μείνετε στὴ στενὴ νοητικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀτμόσφαιρα μιᾶς αἵρεσης μπορεῖ νὰ ἔχει καταστροφικὰ ἀποτελέσματα ὅπως: ἀπώλεια τῆς ἐλευθερίας ἐπιλογῆς καὶ τῆς ἐλεύθερης βούλησης, μείωση τῆς διανοητικῆς καὶ κριτικῆς ἰκανότητας, φυσικὴ βλάβη, κακὴ διατροφή, ψευδαισθήσεις, στιγμὲς πανικοῦ, ψυχολογικῆς ἀποσύνθεσης, αἰσθήματα ἐνοχῆς, ἀπώλεια τῆς ταυτότητας καὶ μανία καταδιώξεως, τάσεις αὐτοκτονίας, νευρωτικὲς καὶ ψυχωτικὲς διαταραχὲς κ.λ.π. κ.λ.π. Λοιπὸν, εἶναι γιὰ σᾶς;».

Βλέπετε λοιπὸν, ἀγαπητοὶ ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας «Διάλογος», ὅτι δὲν τὰ λέμε μόνο ἐμεῖς αὐτὰ τὰ πράγματα, ἐπανειλημμένα μάλιστα, κινδυνεύοντας νὰ μᾶς πεῖ κάποιος, ὅπως λέγει σὲ στίχο του ὁ Σεφέρης: «Πάλι τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια θά μᾶς πεῖς φίλε».

Τὰ λένε καὶ οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Βέλγοι καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ (οἱ Πρωτοβουλίες Γονέων τους). Καὶ κανεὶς δὲν τοὺς κατηγορεῖ ἀπὸ τοὺς συμπατριῶτες τους ὅπως κάνουν οἱ ἡμέτεροι «προοδευτικοὶ» καὶ συνήθεις «εὐαίσθητοι» πού μᾶς προσάπτουν πολιτικὴ «καταστροφολογία» καὶ μᾶς θεωροῦν ὅτι δὲν ἀποδεχόμεστε τὴν «ἄποψη τοῦ ἄλλου».

Φθάσαμε δηλ. στὸ σημεῖο νὰ θεωρεῖται στὴ χώρα μας ἡ παροχὴ διακονίας πρὸς ἀδελφούς μας «συντηρητισμός» καὶ ἡ ἐνημέρωση «καταστροφολογία», τὴ στιγμὴ μάλιστα πού τὰ ἄλλα Εὐρωπαϊκὰ κράτη ἐνισχύουν τὸ νομικὸ «ὄπλο-στάσιό» τους μέ διατάξεις πού ἐμποδίζουν τὸν προσηλιτισμὸ καὶ τὴ διαφήμιση τῶν αἰρετικῶν

κινήματων. Στή Γαλλία π.χ. τέθηκε σέ ισχύ στίς 12 Ίουνίου 2001 νόμος τοῦ ὁποῖου τά δύο πιά σημαντικά κεφάλαια «ἀφοροῦν στήν ἀστική διάλυση τῶν αἰρετικῶν κινήματων καί στή βελτίωση τοῦ ἀδικήματος τῆς δόλιας κατάχρησης τῆς κατάστασης ἀδυναμίας. Ἡ κ. de Panafieu πού ἔθεσε ἐνώπιον τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς στίς 16-10-2001 τό πρόβλημα τοῦ προσηλυτισμοῦ περαστικῶν ἀπό Σαηεντολόγους πληροφόρησε τούς Γάλλους Βουλευτές ὅτι «γονεῖς τῆς ἔθεσαν ὑπ' ὄψη τῆς τήν πρόθεσή τους νά κάνουν μήνυση, ἐπειδή τά παιδιά τους προσεγγίστηκαν πρόσφατα στούς δρόμους ἀπό Σαηεντολόγους».

Ἔτσι ἔχουμε τήν ὀδυνηρή αἴσθηση, ὅτι εἴμαστε ἀπελπιστικά μόνοι καί μᾶς καταλαμβάνει ἓνα αἶσθημα ὀλοκληρωτικῆς ἐγκατάλειψης ἀπό ἀρχές καί φορεῖς καί πνευματικά ἱδρύματα ἢ μεμονωμένους γνωστούς πνευματικούς ἀνθρώπους. Ἀγωνιζόμαστε μέσα σέ κλίμα ἀδιαφορίας ἀπό μέρους τῶν Δημοσίων Ἀρχῶν, κυρίως, καί δίνουμε μία μάχη δύσκολη γεμάτη ἐμπόδια, κινδύνους καί παγίδες.

Ἄς ἐλπίσουμε ὅτι καί ἡ χώρα μας θά θελήσει νά συμφωνήσει μέ τό παράδειγμα, ἀλλά καί τίς ἐντολές τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου καί θά ἐνισχυθεῖ καί τό δικό μας νομικό «ὄπλοστάσιο» γιά νά προστατευτοῦν τά πρόσωπα, οἱ οἰκογένειες, ἀκόμη καί ἡ ἴδια ἡ κοινωνία μας ἀπό τούς κινδύνους πού μᾶς ἀπειλοῦν ὅλους ἀπό τίς αἰρέσεις καί τίς ὀλοκληρωτικές ὁμάδες.

ΣτΕ: ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΘΗΤΕΙΑ ΙΕΧΩΒΑΔΩΝ ΣΕ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ Ἐκκλησία κέρδισε μία μάχη. Στά ἱδρύματά της δέν μποροῦν νά ὑπηρετοῦν Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά καί ἄλλοι ἀντιρρησίες συνειδήσεως πού δέν θέλουν νά πάρουν ὄπλο καί νά ὑπερασπίσουν, ἄν χρειαστεῖ τήν πατρίδα τους ἀπό τή σκλαβιά καί τήν ταπείνωση. Μέ ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἐπιτρέπεται στήν Ἐκκλησία νά ἀρνεῖται τήν πραγματοποίηση τῆς ὑπηρεσίας τους στά Ἰδρύματά της.

Ἡ Ἐκκλησία μπορεῖ ἐπισημως καί μέ ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας νά ἀρνεῖται στούς Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά καί γενικά στούς

ἀντιρρησίες συνειδήσεως νά ἐκτελοῦν τήν ἐναλλακτική τους θητεία σέ Ἰδρύματά της. Πρόκειται γιά μιά σημαντική ἐπιτυχία τῆς Ἐκκλησίας, πού ξεκίνησε μέ τήν ἀντίδραση τοῦ μητροπολίτου Καλαβρύτων κ. Ἀμβροσίου στό διορισμό μάρτυρος τοῦ Ἰεχωβά σέ ἴδρυμα τῆς μητροπόλεως του.

Σύμφωνα μέ τήν ἐγκύκλιο πού πρόσφατα ἀπέστειλε ἡ Ἱερά Σύνοδος σέ ὅλες τίς Ἱερές Μητροπόλεις οἱ μητροπολίτες πού δέν θέλουν σέ νομικά τους πρόσωπα νά ἐκτελοῦν τήν ἐναλλακτική τους θητεία οἱ προηγουμένως ἀναφερθέντες, ὀφείλουν ἄν προσκληθοῦν ἀπό τό Γενικό Ἐπιτελεῖο Ἐθνικῆς Ἀμύνης νά ἀπαντήσουν ἄν δέχονται στό προσωπικό τῶν ἱδρυμάτων τους μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά ἢ ἄλλους πού δέν θέλουν νά ὑπερασπίσουν στό στρατό τήν πατρίδα τους, νά δηλώσουν ἐπισημως τήν ἄρνησή τους, μέσω ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου φορέα, ὅπως λ.χ. τό διοικητικό συμβούλιο ἑνός Ἰδρυματος.

Ἡ σημαντική ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας πάνω στήν ὁποία στηρίχτηκε ἡ Ἐγκύκλιος τῆς Ἱεράς Συνόδου εἶναι ἡ 575/2001 τοῦ Δ' Τμήματος, διά τῆς ὁποίας ἐρμηνεύτηκε ὁ νόμος 2510/1997, στό κεφάλαιο Γ' τοῦ ὁποῖου ρυθμίζονται τά σχετικά πρός τήν ἄσπλη θητεία καί τήν ἐναλλακτική πολιτική-κοινωνική ὑπηρεσία τῶν ἀντιρρησιῶν συνειδήσεως.

Ἐφημερ. «ΕΛΕΥΘ. ΤΥΠΟΣ»
(15 Ἀπριλίου 2002)

ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΙΝΔΟΥΙΣΜΟΥ

Ἀναδημοσιεύουμε ἀπό τήν ἐφημερίδα «Τά Νέα» (20 Ἰουλίου 2002) τήν παρακάτω εἶδηση μέ τίτλο: Σκοτώνοντας ἀθώους, ὅταν ἡ θεά διψάει γιά αἷμα...

«Γιά νά πιάσει ἡ μαγεία καί νά δώσει ἡ θεά στόν Καρμακάρ τίς μυστηριώδεις δυνάμεις ἀπό τό θάνατο μιᾶς παρθένας, ἡ θυσία ἔπρεπε νά γίνει σωστά, τό θῆμα ἔπρεπε νά εἶναι πρόθυμο, νά γνωρίζει τό τελετουργικό, νά παρακολουθεῖ τό μαχαίρι καί τό κυριότερο... νά μὴν τό σταματήσει. Ὅσοσο, οὔτε τά ἡρεμιστικά δέν μποροῦσαν νά νανουρίσουν τήν 15χρονη Μαντζού γιά νά ἀκολουθήσει τή μοῖρα της. Ὁ Καρμακάρ, ὅταν συνελήφθη, ὁμο-

λόγησε ότι είχε αναγκαστεί να τή δέσει και να τή φιώσει πριν τήν τεμαχίσει ζωντανή.

Ἄκόμη και πριν από 200 χρόνια πού θυσιαζόταν ένα αγόρι τήν ημέρα στον ναό τής Κάλι στη Καλκούτα, ή αίματοχυσία δέν συμβάδιζε μέ τό ινδουιστικό πνεῦμα τής ἐγκράτειας και τής φτωφαγίας. Ἡ Κάλι ὁμως διαφέρει... Μιά θεά τής ινδουιστικῆς μυθολογίας διψάει γιά αίμα. Σήμερα, πού ή νομοθεσία γιά τήν ἀνθρωποκτονία εἶναι αὐστηρότερη, ὑπάρχουν "ὑποκατάστατα" γιά τή θυσία ἀνθρώπων, ὅπως κολοκύθες, γίδες ἢ ἀκόμη και ἀνθρώπινα ὁμοιώματα σέ φυσικό μέγεθος.

Ὡστόσο, σύμφωνα μέ τό περιοδικό Time, ή ἀπάνθρωπη πρακτική συνεχίζεται και στίς μέρες μας σέ μυστικές τελετές. Ἡ θεά φροντίζει ὅσους τήν φροντίζουν, παρέχοντας πλοῦτη γιά τούς φτωχοῦς, ἐκδίκηση γιά τούς καταπιεσμένους και παιδιά γιά τούς ἄτεκνους... Φέτος ἔχει καταγραφεί τουλάχιστον μία περίπτωση ἀνθρώπινης θυσίας τόν μήνα. Τόν Ἰανουάριο, μητέρα κατα-

κρεούργησε τόν 3χρονο γιό τής ἐπειδή μία μάγισσα τῆς ὑποσχέθηκε ἀμύθητα πλοῦτη. Τόν Φεβρουάριο, δύο ἄνδρες ἀποκεφάλισαν γυναίκα ἀκολουθώντας τίς ὁδηγίες μᾶς θεότητας πού ἐμφανίστηκε στον ὕπνο τους και τούς ὑποσχέθηκε κρυμμένους θησαυρούς. Ὁ Καρμακάρ σκότωσε τή Μαντζού τόν περασμένο Ἀπρίλιο. Τόν προσηγούμενο μήνα ή ἀστυνομία ξέθαψε τά ἀπομεινάρια δύο κοριτσιῶν, 18 και 13 ἐτῶν, πού θυσιάστηκαν ἀπό τόν πατέρα τους. Τήν περασμένη ἐβδομάδα στά προάστια τῆς Βομβόης ὁ Ἄνιλ Λάκσμικαντ Σίνγκ ἀποκεφάλισε τόν 9χρονο γιό τοῦ γείτονά του γιά νά σώσει τό γάμο του: «Μοῦ ὑποσχέθηκε ὅτι μία ἀνθρώπινη θυσία θά ἔδινε τέλος στή δυστυχία μου».

Και τώρα τά δικά μας σχόλια: 1) Ἡ ἐφημερίδα «Τά Νέα» και τό ἀμερικανικό περιοδικό Time ἀπό τό ὅποιο ή ἐφημερίδα ἀντλεῖ, εἶναι «ὑπεράνω πάσης ὑποψίας» γιά μεροληπτική τοποθέτηση ὑπέρ τοῦ Χριστιανισμοῦ και κατά τοῦ

«ΤΗ ΚΤΙΣΕΙ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΚΤΙΣΑΝΤΑ» ΛΑΤΡΕΥΟΝΤΕΣ

« ..... Ἔτσι λοιπόν ἔχουν τά πράγματα και κανένα δέν ἔγινε κατά τύχην χωρίς τή θέληση τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ὅλα και τά τοῦ οὐρανοῦ και τά τῆς γῆς και τά ἐξαρτήματα τους, ἀπ' Αὐτόν προέρχονται. Ὅμως ἄνθρωποι παράφρονες παραμέρισαν τήν πρὸς τόν Θεόν γνώση και εὐσέβεια και ἐλάτρευσαν τά "οὐκ ὄντα πρὸ τῶν ὄντων". Και ἀντί τοῦ "ὄντως ὄντος Θεοῦ, τά μή ὄντα ἐθεοποίησαν". "Τῆ κτίσει παρά τόν κτίσαντα", λατρεύοντες, ἀποδεικνύουν ὅτι εἶναι ἀνόητοι και δυσσεβεῖς.

Διότι εἶναι τό ἴδιο, ἂν κάποιος θαυμάζοντας τά ἔργα ἑνός τεχνίτου και θαμδωμένος ἀπό τά δημιουργήματα πού ὑπάρχουν στήν πόλη, περιφρονεῖ και παραγνωρίζει τόν δημιουργό αὐτῶν τῶν ὡραίων πραγμάτων. Ἡ ἂν κάποιος ἐπαινεῖ τό μουσικό ὄργανο, ἀλλά καταφρονεῖ τόν συνθέτη και δημιουργό τῆς ἁρμονίας. Εἶναι ἄφρονες αὐτοί κι ἔχουν σοβαρή βλάβη στά μάτια τους. Γιατί πῶς δέν γνωρίζουν ὅτι τήν οἰκοδομή, τό πλοῖο, τή λύρα ἐργάστηκαν γιά νά τά δημιουργήσουν οἱ ἀνάλογοι δημιουργοί (ἀρχιτέκτονας, ναυπηγός, μουσικός);

"Ὅπως ὅποιος σκέφτεται κατ' αὐτόν τόν τρόπο θεωρεῖται ὅτι εἶναι τρελός και ὅτι ὑπερβαίνει αὐτή ή λογική κάθε τρέλα, ἔτσι πρέπει νά θεωροῦνται ἄρρωστοι ὅσοι τόν Θεό παραγνωρίζουν και δέν λατρεύουν τόν Υἱόν Του, πού εἶναι ὁ Σωτήρας τῶν πάντων, τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, διά τοῦ ὁποίου ὁ Πατήρ "διακοσμεῖ και συνέχει και προνοεῖται τῶν ὄλων".

Ἐσύ ὁμως, ὦ φιλόχριστε, πού πιστεύεις σ' Αὐτόν και εἶσαι εὐσεβής, νά εἶσαι γεμάτος χαρά και νά ἔχεις τήν ἀπεριόριστη ἐλπίδα, ὅτι ὁ καρπός τῆς πίστεώς σου σ' Αὐτόν και τῆς εὐσεβείας σου εἶναι ή ἀθανασία και ή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Ἐνώ ὁμως σέ ὅσους πολιτεύονται κατ' αὐτόν τόν τρόπο θά ἔχουν ὡς ἔπαθλο τήν αἰώνιο ζωή, στους ἄλλους πού ὀδεύουν ἄλλη ὁδὸ και ὄχι τῆς ἀρετῆς, τούς περιμένει αἰσχύνη μεγάλη και κίνδυνος ἀσύληπτος κατά τήν ημέρα τῆς κρίσεως, γιατί ἂν και ἐγνώρισαν τήν ὁδὸ τῆς ἀληθείας, οἱ πρῶξεις τους ἦσαν ἀντίθετες μέ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ».

ΜΕΓΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

“Ενας σεβαστός πνευματικός γέροντας, προτρέποντας τά πνευματικά του παιδιά νά απέχουν από κάθε αίρεση, τούς ἔλεγε τά ἑξῆς:

“Όσοι θέλουν νά ἐξοντώσουν τούς σκύλους παίρνουν κρέας, τροφήν πού ἀγαποῦν οἱ σκύλοι, τό τεμαχίζουν, τό κάμνουν κιά, τό ζυμώνουν μέ στρυχνίνη, τό κάμνουν “φόλα”, τό ρίπτουν εἰς τόν σκύλον, ὁ σκύλος ἀνύποπτος τό καταβροχθίζει καί μετ’ ὀλίγον τό δυστυχημένον ζῶον θανατώνεται. Ἔτσι, ἀγαπητά μου παιδιά, κάμνει καί ὁ Σατανάς. Παίρνει κρέας, διδασκαλίαν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τή νοθεύει, τή ἀναμιγνύει μέ τό φαρμάκι του, μέ τό ψεῦδος δηλ. καί ἔτσι τήν προσφέρει εἰς τούς Χριστιανούς. Παιδιά μου, προσέχετε! Ἡ διδασκαλία αὐτή εἶναι “φόλα”, πού φέρει θάνατον πνευματικόν».

Αὐτό ἀκριβῶς κάνουν οἱ αἰρετικοί.

Ἐκ τῆς βιβλίου τοῦ π. Ἰγνατίου Καπνίση, «Ἡ παραποίηση τῆς ἀλήθειας καί ἡ τιμωρία τοῦ Θεοῦ»

Ἰνδουισμοῦ. Γι’ αὐτό τό λόγο καί ἡ ἀληθῆς μαρτυρία τους θά πρέπει ἰδιαίτερος νά προσεχθεῖ.

2) Αὐτή ἡ μαρτυρία γιά τό τί συμβαίνει καί σήμερα στήν Ἰνδία ἀπομυθοποιεῖ τήν εἰκόνα περί Ἰνδουισμοῦ πού ἐπιμελῶς καλλιέργησαν στόν Δυτικό κυρίως κόσμον (Εὐρώπη καί Η.Π.Α.) οἱ περιφερόμενοι ἐκεῖ καί ἐδῶ χάριν «ιεραποστολῆς» (μέ τό ἀζημίωτο φυσικά) ἰνδοί γκουρού. Ἡ γιόγκα καί κατ’ ἐπέκτασιν ὁ Ἰνδουισμός, τοῦ ὁποίου ἡ γιόγκα ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστο μέρος, ὄχι μόνο δέν εἶναι ἡ «φωτεινή πλευρά τῆς ζωῆς», ὅπως τήν διαφημίζουν οἱ γκουρού, ἀλλά εἶναι κατά βάθος πολύ κοντά στόν σατανισμό. Ἐντύπωση προξενεῖ ἡ ταυτιζόμενη μέ τόν σατανισμό πίστη ὅτι τό θῦμα μᾶς θυσίας θά πρέπει μέ τή θέλησή του νά μετέχει σ’ αὐτήν, προκειμένου «νά πιάσει ἡ μαγεία».

Τά ἀναφερόμενα ὡς πρακτική λατρείας τῆς (ψευδο)θεᾶς Κάλι («Ἀκόμη καί πρὶν ἀπό 200 χρόνια πού θυσιαζόταν ἕνα ἀγόρι τήν ἡμέρα στόν ναό τῆς Κάλι στήν Καλκούτα...») ταυτίζονται μέ αὐτά πού διαβάζουμε ὅτι ἐγίνοντο στήν ἀρχαία Ἑλλάδα καί στίς ἄλλες χῶρες τῆς ἀρχαιότητος (Αἴγυπτο, Βαβυλώνα, κ.λπ.) ὅπου ἀνθοῦσε ἡ δαιμονολατρεία (βλ. θυσίαι στόν Μινώταυρο στήν Ἀρχαία Κρήτη, θυσία τῆς Ἰφιγένειας στήν Αὐλίδα καί ἄλλα παρόμοια).

Αὐτά πού γιά μᾶς τούς Ἕλληνες χάνονται ὡς ὀδυνηρή ἀνάμνηση στό βάθος τοῦ ἀπώτερου ἱστορικοῦ παρελθόντος μας εἶναι, ὅπως φαίνεται,

ἀκόμη ζωντανά στήν Ἰνδία. Εἶναι ἡ λατρεία τῆς θεᾶς Κάλι, ἡ ὁποία ἀπεικονίζεται αἰμοδιψῆς μέ πολλά χέρια κρατώντας μαχαίρι καί κομμένα κεφάλια, τά ὁποῖα σχηματίζουν περιδέραιο πού «στολίζει» τό λαμό της. Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι οἱ Ἕλληνες νεοειδωλολάτρεις βρίσκουν μεγάλες ὁμοιότητες μεταξύ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς θρησκείας καί τοῦ Ἰνδουισμοῦ καί εἶναι ἰδιαίτερα εὐτυχεῖς γι’ αὐτό (βλ. εἰδικό ἀφιέρωμα τοῦ περιοδικοῦ τους «Ἑλληνικόν Πάνθεον» πρό διατίτας).

Αὐτά, λοιπόν, ἀπό τά ὁποῖα μᾶς ἐλύτρωσε ὁ Χριστός θά τά ἐπαναφέρουμε τώρα, δύο χιλιάδες χρόνια μετά τή γέννησή Του;

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 89,5 FM, μεταδίδονται οἱ ἑξῆς ἐκπομπές:

1) Ὁρθόδοξη Μαρτυρία καί Ζωή. Κάθε Τρίτη 5.30 - 6 μ.μ. Ἐπιμελεῖται καί παρουσιάζει ὁ π. Κυριακός Τσουρός (Γραμματεὺς τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῶν αἱρέσεων).

2) Σεμινάριο Ὁρθοδόξου Πίστewς. Κάθε Σάββατο 3 - 4 μ.μ. Παραγωγός: Π.Ε.Γ. (Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γιά τήν προστασία τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας καί τοῦ Ἀτόμου). Παραουσιάζτρια Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου.

3) Ἐκκλησία, Αἱρέσεις καί παραθρησκεία. Κάθε Δευτέρα 3 - 3.30 μ.μ. Παραγωγός: Π.Ε.Γ., σέ συνεργασία μέ τή Σ.Ε. ἐπὶ τῶν αἱρέσεων. Παραουσιάζτρια Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου.

4) Ὁρθοδοξία καί κακοδοξία. Κάθε Παρασκευή 5.30 μ.μ. Ἐπιμελεῖται καί παρουσιάζει ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Δανιήλ Γούβαλης.

Ἰστοσελίδα τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ: www.ecclesia.gr, e-mail: ierasynodos@ecclesia.gr

Ἰστοσελίδα τῆς Π.Ε.Γ.: www.ppu.gr

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΓΙΑ ΠΟΙΟ ΣΕΒΑΣΜΟ ΜΙΛΑΜΕ;

Κύριε Διευθυντά,

Στό περιοδικό Μ.Η. του Ίουλιου διάβασα τό εισαγωγικό κείμενο του συντάκτη, καί ἐπ' αὐτοῦ ἐπιθυμῶ νά καταθέσω κάποιες ἀπόψεις ἀπό μία διαφορετική ὀπτική γωνία ἀπό αὐτή πού ὡς συνήθως χρησιμοποιεῖ τό περιοδικό αὐτό γιά τήν κάλυψη τῆς μουσικῆς του ὕλης.

Εἶμαι ἕνας πρῶην "metal" ἀδελφός καί ὁ τρόπος ζωῆς, ὁ τρόπος σκέψεως, οἱ χαρές, οἱ ἀπογοητεύσεις καί ὅλα τά συναισθήματα πού προκαλοῦνται ἀπό τήν "metal" λατρεία "μας" εἶναι περισσότερο ἀπό οἰκεία καί γνώριμα καί γιά μένα. Ἀφορμή τοῦ γράμματος αὐτοῦ ἦταν ἡ πίκρα, ἡ ἀγανάκτηση, ἡ λύπη, ὁ θυμός πού προκάλεσε ἡ ἀκύρωση τοῦ Rockwave festival 2002. Ἡ ἀκύρωση ἑνός ὀνείρου. Καί ὅτι σ' αὐτή τή χώ-
ρα δέν ὑπάρχει καθόλου σεβασμός.

Σεβασμός μία λέξη πού δηλώνει ὅτι ἀναγνωρίζεις τήν ἀξία ἢ τά (ἢ τουλάχιστον κάποια) χαρίσματα τοῦ ἄλλου ἢ τό λιγότερο τοῦ δίνεις τή δυνατότητα νά ἐκφραστεῖ ἐλεύθερα.

Πά ποιό **σεβασμό** ὅμως θά μπορούσαμε νά μιλήσουμε ὅταν τό μικρότερο δαιμόνιο ἔχει τέτοιο μῖσος καί δύναμη, πού ἂν ὁ Θεός ἐπέτρεπε (τό ἄφηνε ἐλεύθερο) νά κάνει ὅ,τι θέλει θά κατάστρεφε ὅλην τήν ἀνθρωπότητα σέ λιγότερο ἀπό δύο δευτερόλεπτα (καταλαβαίνει κανεῖς τί δύναμη ἔχουν οἱ ἄλλοι δαίμονες καί ἀντίστοιχα τί δύναμη ἔχουν τά 9 τάγματα τῶν φωτεινῶν Ἀγγέλων πού ἔχουν ἀναφορά καί κοινωνία μέ τήν ὄντως Ζωή, τόν Δημιουργό τοῦ παντός, τόν Βασιλέα τῶν Ἀγγέλων καί ὅλης τῆς κτίσεως, τόν ἐν Τριάδι Προσωπικό Θεό. Ἡ δύναμή Του δέν εἶναι ἀπόρροια μιᾶς ἐξουσιαστικῆς τάσης ἀλλά τῆς προσωπικῆς ἀγάπης Του).

Πά ποιό **σεβασμό** μπορούμε νά μιλήσουμε, ὅταν τόσα συγκροτήματα μισοῦν καί βλασφημοῦν τόν Θεό τῆς ἀγάπης; Καί αὐτό τό μῖσος μεταφέρεται στίς εὐπλαστες καί ἀνύποπτες ὡς πρός τίς συνέπειες καρδιές τῶν "metal" ὀπαδῶν - καί ὅταν

ἐκατομμύρια χριστιανοί στίς τάξεις τους, πολλά νεαρά παιδιά, ὅπως ὁ ἅγιος Μάμας (15 ἐτῶν - 2/9), ἡ ἅγια Μαρίνα (17 ἐτῶν - 17/7), οἱ 7 Μακαβαῖοι ἀδελφοί (1/8), οἱ 7 παῖδες οἱ ἐν Ἐφέσῳ (4/8), ὁ ἅγιος Μερκούριος (25 ἐτῶν - 25/11), ἡ ἅγια Χρυσή (13/10/1795) καί νήπια ὅπως ὁ ἅγιος Κήρυκος (3 ἐτῶν - 15/7) ὄχι μόνο δέν βλασφήμησαν ἀλλά δεχόντουσαν μέ χαρά γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ νά θυσιάσουν ἐπίγειες καί πρόσκαιρες ἡδονές, ἀπολαύσεις, τιμές, πλοῦτη, ἀξιώματα ἀκόμα καί αὐτή τήν ἴδια τήν ζωή τους ἀπλά καί μόνο γιά νά μὴν ἀρνηθοῦν καί προδώσουν τήν Ἐσταυρωμένη Ἀγάπη, ἐνῶ ἀπό τήν ἄλλη ἔχουμε συγκροτήματα ἰδίως στό χῶρο τοῦ thrash, death, black, gothic νά συναγωνίζονται σέ ὅ,τι πιό διαστροφικό καί βλάσφημο μπορεῖ νά γεννήσει ὁ σκοτεισμένος ἀπό τήν ἁμαρτία νοῦς.

Γιά ποιό **σεβασμό** μπορούμε νά μιλήσουμε ὅταν "metal" ἀδελφοί μας αὐτοκτόνησαν ἢ προέβησαν σέ ἐγκληματικές πράξεις μέ γνωστά συγκροτήματα ὅπως ὁ Ozzy, οἱ Judas Priest, οἱ AC/DC, οἱ Slayer, οἱ Agonizing Terror πού μέλος τους μαχαίρωσε δεκάδες φορές τούς γονεῖς του στό Ἴλχαβο 200χλμ. Βορείως τῆς Λισσαβώνας (8/1999) ἢ οἱ Absurd, πού δολοφόνησαν ἕναν ἄνθρωπο ἀντίθετων πολιτικῶν πεποιθήσεων καί τόν Φεβρ. 1994 ὅταν εἶχαν συλληφθεῖ, ἕνα μέλος τοῦ συγκροτήματος δήλωσε: «Δέν εἶναι κακή ἀπόφαση νά δώσεις πέντε χρόνια ἀπό τή ζωή σου σέ ἀντάλλαγμα τῆς ἐμπειρίας νά πάρεις μιᾶ ὑποδεέστερη ζωή»; Ἡ ὅταν δηλώσεις τοῦ τύπου - ἀπό τόν Vincent Cr. ἰδρυτικό μέλος τῶν Acheron καί ἱερέας καί μάγιστρος τῆς "Ἐκκλησίας τοῦ Σατανᾶ" τοῦ Lavey - "θεωρῶ ὅτι οἱ μουσικοί πού συνεργάζονται μαζί μου εἶναι δαιμονικές δυνάμεις πού χρησιμοποιῶ ὅσο χρειάζομαι γιά τήν ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ μου. Μόλις νοιώθω ὅτι οἱ Δυνάμεις αὐτές ἀρχίζουν νά ἐξαντλοῦνται ἀναζητῶ νέες ἢ ἀπό τούς "Denial of God" τό ὅτι "Μισῶ τή Ζωή! Ἡ αὐτοκτονία εἶναι ὁ τρόπος θανάτου πού ἀρμόζει σέ κάποιον ἀληθινό Σατανιστή".

Πιά ποιό **ΣΕΒΑΣΜΟ** μπορεί κάποιος να μιλήσει όταν οι κυριότεροι εκπρόσωποι του νεοσατανιστικού χώρου προβάλλονται τόσο υπερήφανα από τους καλλιτέχνες του μεταλλικού χώρου; Όνόματα όπως ο Aleister Crowley -πάπας του παγανιστικού σατανισμού του Κ' αιώνα- γράφοντας ένα από τα ιερά βιβλία των σατανιστών και έχοντας χορεία συγκροτημάτων να τον υποστηρίζουν, να τον προβάλλουν ή να φλερτάρουν εκούσια ή άκούσια με τις έγκληματικές και όντως περιφρονητικές γά την αξιοπρέπεια και τό **ΣΕΒΑΣΜΟ** του ανθρώπου διδασχές του; [Τέτοια συγκροτήματα είναι: Led Zeppelin (Jimmy Page), Iron Maiden (Bruce Dickinson), Ozzy Osbourne, Cradle of Filth και ό κατάλογος δέν έχει τέλος]. Τί σεβασμός μπορεί να υπάρξει όταν ό Crowley ασκώντας πνευματική τρομοκρατία στά θύματά του τά υποχρέωνε (άφοδεύοντας εκείνος σέ ένα χαλί) να φάνε τά ιερά (όπως έλεγε) κόπρανά του και αυτό γιατί πίστευε ότι ήταν ό "Σωτήρας του Κόσμου" - δήλωση πού υπογράφηκε από τους όπαδούς του Τάγματός του (Τάγμα του Ναού της Άνατολής) τό 1925, διότι έπρεπε να υπερβοϋν τά ταμπού και να άπελευθερωθοϋν από κάθε καταπίεση και αίσθημα άηδίας πού τους επέβαλε ό χριστιανικός καταναγκασμός. "Η μία άλλη ομάδα πού διαλύθηκε από τό Διοικητικό Δικαστήριο του Βερολίνου, μετά τό 1985, τό "Τάγμα του Thelema" τό όποιο βασιζότανε στίς διδασχές και την "ήθική" του Crowley τό όποιο έπεδίωκε την καταστροφή των μέχρι τώρα άντιλήψεων για την ήθική... μεταξύ άλλων, μέσω άναγκαστικού σέξ, μέσω της όνομαζομένης «προπόνησης άηδίας» (Ekeltraining) -νά πίνει κανείς τά οϋρα του και να τρώγει τά άπορρίματά του- τά θύματα καλοϋνται να ξεπεράσουν τίς άναστολές τους σέ δεδομένη περίπτωση και με τή χρήση άλκοόλ σάν βοηθητικού μέσου. Στόν άρχηγό του "τάγματος" ή στους επί μέρους "γυμναστές" τά μέλη του "τάγματος" όφείλουν άπόλυτη ύποταγή ("Νεοσατανισμός" π. Άντ. Άλεδιζοπούλου, 1996, σ.121). "Η όταν ό Andon Szandon Lavey "μεσσίας" της "Εκκλησίας του σατανά" τό 1966, τυχοδιώκτης, ναζιστής, παρανοϊκός και εκφυλος ίδρύει την πρώτη έπίσημη "Εκκλησία του σατανά" στην Καλιφόρνια (π. Άντ. Άλεδιζόπουλος,

"Σατανιστικές Παγίδες-Φιλανθρωπία Χριστού Β'"). Είναι ό συγγραφέας του β' ιερού βιβλίου των σατανιστών της "Σατανικής Βίβλου" πού προτρέπει και παρακινεί όλοφάνερα και σέ άνθρωποθυσίες. Επίσης γνωστό τραγούδι των "Metallica" και έπιπλέον οι επί σειρά μηνών εικονογραφημένες ιστορίες με κύριο πρωταγωνιστή ένα τερατάκι όνόματι Κθούλου στο περιοδικό "Metal Invader". Μία από τίς έντολές της "Σ. Β." είναι και ή έξης: «Μακάριοι (=τρισευλογημένοι) οι δυνατοί, καταραμένοι οι αδύνατοι, 3 φορές καταραμένοι οι αδύνατοι... αυτοί θα ύπηρετούν και θα ύποφέρουν» («Σατ. Βίβλ.», σ. 35 και «Νεοσατανισμός» π. Άντ. Άλεδιζοπούλου, σ. 137). Πλήρης **σεβασμός** του άλλου. Όλοκληρώνοντας θα άναρωτηθεί κανείς τί σχέση έχουν όλα αυτά με τό χώρο του "metal";

Και ή πρώτη δικαιολογία είναι ή έξης: Παιδιά πού έκαναν έγκλήματα είχαν κάποιο ψυχογενές πρόβλημα και γι' αυτό προέβησαν σ' αυτά πού προέβησαν. Άν είναι ύπεύθυνη ή μουσική, γιατί τά έκατομμύρια των "heavy metal" όπαδών δέν προβαίνουν σέ παρόμοιες έγκληματικές πράξεις; Τό θέμα είναι τεράστιο για να άναπτυχθεί σέ λίγες γραμμές. Άς γίνει μία προσάθεια μās άπλης προσέγγισης.

Η εύκολη λύση για να ύπερασπίσουμε τή μουσική "μας" και να άφαιρέσουμε κάπως την ευθύνη από πάνω μας είναι ή έξης χιλιοειπωμένη: 1^ο έπιχείρημα: "Όσα συγκροτήματα έχουν σχέση με τον σατανισμό αυτό τό κάνουν για τό marketing!, για να πουλήσουν. Και όσα συγκροτήματα δέχονται πραγματικά τον σατανισμό στη ζωή τους, αυτό είναι δική τους ύπόθεση, έμας δέν μās άπασχολεί αυτό, ούτε μās έπηρεάζει, έμεις άκούμε την μουσική μας και άδιαφοροϋμε για τους στίχους και τά πιστεύω των μελών των σχημάτων.

Μία πρόχειρη άπάντηση του κατά πόσο εύσταθεϊ τό προαναφερθέν: Τό έπιχείρημα περί marketing στη βάση του είναι τουλάχιστον έπιπόλαιο και άνεδαφικό, διότι κανένα παιδί δέν θα πέταγε τά χρήματά του για να άγοράσει λ.χ. Iron Maiden αν δέν είχε άκούσει ποτέ τή μουσική τους και θα ήταν έντελώς άφύσικο να άγόραζε κάποιος μόνο και μόνο για τά έξώφυλλά τους (ιδίως για τον Eddie -τό σάπιο σωμαμα-

σκότ- σήμα κατατεθέν του group). Μόνο εφόσον πρώτα είχε ακούσει και του άρεσε ή μουσική θά αποφάσιζε κάποιος να αγοράσει τά albums άσχετα από τί θά εικόνιζαν τά εξώφυλλά τους. Όπότε οι όποιοσδήποτε παραστάσεις τών έξω-φύλλων μπαίνουν έσκεμμένα και για συγκεκριμένους λόγους και σκοπούς...

2^ο έπιχείρημα: Αυτοί που αυτοκτόνησαν ή δολοφόνησαν άλλους ή προέβησαν σε αντίστοιχες έγκληματικές πράξεις ήταν άνθρωποι ψυχοπαθείς, παθολογικά άρρωστοι και όποιαδήποτε άλλη ταμπέλα μπορεί κάποιος να τούς αναρτήσει για να τούς καταστήσει ως τούς μοναδικούς υπεύθυνους κι ένοχους τών πράξεών "τους". Τό πιο εύκολο είναι, όταν συμβαίνει κάποτε μία άποτρόπαια πράξη, να φορτώνει κανείς όλες τις ευθύνες στον πταίσαντα άρνούμενος ν' αναζητήσει τά αίτια τών συγκεκριμένων πράξεων, φοβούμενος μήπως θά υπάρξει από τήν έρευνα αναζήτησης τών αιτίων τυχόν μερίδιο ευθύνης και για τόν έαυτό του. Έτσι ταυτίζεται τό πρόσωπο με τήν πράξη, ή άμαρτία με τόν άμαρτωλό, τό κώλυμα ταμπελών, ή συνήθης διαδικασία και αυτοί που είναι απέξω ως άλλες άθώες περισσότερες, διαχωρίζοντας τόν έαυτό τους δέν δέχονται κανένα μερίδιο ευθύνης για τήν "άτυχή" κατάληξη του άδελφου (ή καλύτερα ξένου) τους. Έπειδή στίς καρδιές τών περισσότερων όπαδών υπάρχουν τά είδωλα τών metal μουσικών υπάρχει μία χαρακτηριστική άνικανότητα (όρισμένες φορές) για ένα πιο ποιοτικό βαθύτερο κοίταγμα σ' αυτές τις περιπτώσεις και να αναζητηθούν τά αίτια.

Δέν υπάρχουν έγκληματικές φύσεις, ούτε έγκληματικές προσωπικότητες αλλά μόνο έγκληματικά δόγματα και έπομένως θύματα που παγιδεύονται και μπλέκονται σ' αυτά. Και μπλέκονται είτε λόγω μειωμένων πνευματικών αντίστάσεων, είτε λόγω οικογενειακών προβλημάτων, είτε έπειδή θρίσκονται σε μία κρίσιμη φάση της ζωής τους αναζητώντας άπαντήσεις στα λεγόμενα υπαρξιακά τους έρωτήματα για να αναπληρώσουν ένδεχομένως κάποια έσωτερικά κενά (άγάπης, χαράς, ευτυχίας) που τούς κληρονόμησαν κάποιοι άδιάφοροι και άνεύθυνοι γονείς, δάσκαλοι, ιερείς...και τότε παρουσιάζονται κάποιοι έπιτήδιοι προσφέροντας έτοιμες, γρήγορες, αυτόματες, δελεαστικές άπαντήσεις -δολώματα στίς

άληθινές, δίκαιες, ειλικρινείς, αγωνιώδεις άναζητήσεις τους- ιδίως τών νέων άτόμων-για άνεύρεση ενός νοήματος ζωής. Και ύιοθετώντας κάποιος τά έγκληματικά δόγματα μετατρέπεται σε κουρέλι, ψυχικό ράκος, μία έξαπατημένη φρικτά άνελεύθερη, ύποδουλωμένη ύπαρξη στήν ύπηρεσία του Διαβόλου ό όποιος -ως χαιρέκακος- χαιρεται όταν τό πλάσμα του Θεού που πλάσθηκε για τή Ζωή και τήν Άθανασία κατευθύνεται με τή βοήθειά του προς τή φθορά και τό θάνατο. Δέ γεννιέται κανείς σατανιστής, αλλά γίνεται.

Τό γράμμα καταλαβαίνω ότι είναι τεράστιο σε έκταση και ζητώ συγγνώμη γι' αυτό. Άν πιστεύετε ότι υπάρχει κάτι άξιόλογο και πρωτότυπο σ' αυτό άς δημοσιευθεί.

«*Μία σύντομη έν Χριστώ όρθόδοξη θεώρηση*»: Ό άνθρωπος δημιουργήθηκε από τό Θεό ως μία προσωπική ένότητα αλλά οι δαιμονικές δυνάμεις θρυμματίζουν τήν ψυχική άρμονία της ύπάρξεώς του. «Άδης» σημαίνει: τόν σκοτεινό εκείνο τόπο, όπου ή κόλαση του ανθρώπου είναι ή άπελπιστική μοναξιά του. Δηλ. εκεί που δέν υπάρχει δυνατότητα έπικοινωνίας και άγάπης του ενός ανθρώπινου προσώπου με τό άλλο. Η άμαρτία μās διασπā, μās διαιρεί και μās χωρίζει. Έρχεται ό Χριστός και με τή θεία Ευχαριστία μās κάνει ένα Σώμα. Είναι ό θεανθρώπινος όργανισμός Του (ή Όρθόδοξη Έκκλησία). Ό Χριστός είναι ή ύπέρβαση της άμαρτίας, του χωρισμού και της μοναξιάς μας. Μās έχει ένώσει όλους στό Σώμα Του που είναι τό μυστήριο της Έκκλησίας.

Ένας πρώην "metal" άδελφός σας,
έννας νυν άνάξιος έν Χριστώ άδελφός σας
Tex Willer

Υ.Γ. 1. Τό γράμμα δέν άποσκοπούσε ούτε να καταδικάσει, ούτε να υπερασπίσει κάποιο συγκεκριμένο μουσικό ιδίωμα, αλλά να ξεσκεπάσει τό προσωπείο (behind the iron curtain) δείχνοντας τό άληθινό πρόσωπο κάποιων συγκροτημάτων και ενός άνάλογου τρόπου ζωής που προβάλλεται από τά περισσότερα είδη της ρόκ και "metal" σκηνης - στηριζόμενος όχι στίς άπαράδεκτες εύκολες γενικεύσεις, αλλά σε συγκεκριμένες δηλώσεις-συνεντεύξεις και κείμενα-ντοκουμέντα τών μετεχόντων στό χώρο.

Υ.Γ. 2. Τό αντιπροσωπευτικότερο "έγχειρίδιο" τής black metal σκηνης - τό περιοδ. "The Forest" - φανερώνει άνοιχτά και υπερήφανα έδω και ένα χρόνο (άπό 7/2001) τό άληθινό πρόσωπο τών black metal σχημάτων και δηλώνει ότι τό black metal δέν εκπροσωπεϊ πιά ένα άκραϊο μουσικό είδος τής heavy metal σκηνης, αλλά μυητικό τελετουργικό σύστημα άνάλογου τρόπου ζωής στό χώρο του σατανισμοϋ. "Οποιος έχει έρευνήσει έστω και επιφανειακά αυτόν τόν χώρο διαπιστώνει ότι όχι μόνο υπερβολή δέν είναι αυτά αλλά τά περισσότερα μέλη τών black metal σχημάτων είναι εξίσου και ενεργά μέλη τών ολοκληρωτικών νεοσατανικών ομάδων και αισθάνονται υπερήφανοι γι' αυτό, κάνοντας συχνά επικλήσεις στους δαίμονες και καλώντας τους άκροατές νά μετέχουν σέ αυτές τίσ "ύψηλές" εμπειρίες.

Υ.Γ. 3. Δέν είναι περίεργο ότι αυτή ή ναζιστική ήθική του Lavey και ό θαυμασμός του και για τόν Χίτλερ πού υπάρχει και στή "Σαταν. Βίβλο" (σελ. 82) υιοθετείται και από τους νέο-ναζιστικούς χώρους μέ κυριότερο εκπρόσωπο τό Μέτωπο Νεολαίας τής Χ.Α., πού εκφράζεται μέ συγκροτήματα τής White Power Metal σκηνης.

**ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΘΑΡΣΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ
& ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΤΙΚΗ ΘΕΜΑΤΟΛΟΓΙΑ**

Χαριλάου Τρικούπη 83, 106 81 Αθήνα.

21 Απριλίου 2002

Αξ. Δ/την Δημοτικού Σχολείου Αιθαίας
κ. Τρύφωνα Κοσμόπουλο
Υπεύθυνο έκδοσης του Περιοδικού
«Μαθητική Χαρά », fax: 0721093374

Κύριε διευθυντά,

Επιθυμούμε νά σās ενημερώσουμε σχετικά μέ στοιχεϊα τά όποια συνεργάτες τής **Επιτροπής Αποκάθαρσης** εντόπισαν σέ κείμενα του φορέα σας.

Πρόκειται για άρθρο τής κ. Ιωάννας Μαρή πού φιλοξενήθηκε στό κατά τά άλλα αξιόλογο

μαθητικό περιοδικό «Μαθητική Χαρά» (τεύχος 26, Μάιος-Ιούνιος 1999).

Η κ. Ιωάννα Μαρή, άνωτέρα δικαστικός - Σύμβουλος Έπικρατείας - τυγχάνει άποκρυφιστρια, όπαδός του Μιχαήλ Όμοραάμ Άϊθανχοφ, "διδασκάλου" τής όργάνωσης "Λευκή Άδελφότης" και άλλων σχετικών όργανώσεων.

Η εν λόγω όργάνωση - κι ό Γεώργιος Μάνεσης, μουσικός, άρχηγός της στή χώρα μας - άπασχόλησε πρόσφατα τά Μ.Μ.Ε. μετά από καταγγελία μητέρας για τήν εμπλοκή του παιδιού της σ' αυτήν.

Η κ. Μαρή συχνά άναμινγνύει τίσ άποκρυφιστικές διδασκαλίες του Άϊθανχοφ μέ συμβουλές "προγεννητικής άγωγής" και στό περιοδικό πού εκδίδει τό όμώνυμο σωματεϊο της. Η ίδια συνεργάζεται μέ άποκρυφιστικές όργανώσεις και δίνει διαλέξεις - α) Άρμονική ζωή του Μπόμπ Νάτζεμη, 3/2/1999, β) Συμπόσιο του Δερβίση και Σεϊχη τών Σούφη, Τάκη Άλεξίου, στήν Κομοτηνή κ. ά.

Η κ. Μαρή συνεχώς προσπαθεϊ νά διεισδύσει σέ δραστηριότητες τής Έκκλησίας, άποκρύπτοντας τήν πραγματική της ιδιότητα.

Η όργάνωση της "Πανελλήνια Έταιρεία Προγεννητικής Άγωγής" έχει χαρακτηριστεί **άσυμβίβαστη μέ τήν όρθόδοξη χριστιανική πίστη** από τίσ σχετικές Πανορθόδοξες Συνδιασκέψεις.

Φιλικά
Γεράσιμος Βλάχος
Κοινωνικός Λειτουργός

ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ

Αθήνα, 12 Μαρτίου 2002

Πρός τήν «Συνεργασία Πολιτών Άγίας Παρασκευής»

Θέμα: «**Έναλλακτικές Θεραπείες στή Σύγχρονη Έποχή**»

Η μονοδιάστατη και στατική «πραγματικότητα» τήν όποια ζήσατε και πιθανώς ζείτε σάν κομματική προοπτική, σās στερεϊ τή δυνατότητα κατανόησης τής ευρύτερης προσέγγισης μιās μεταφυσικής πραγματικότητας. Αυτό έχει σάν άποτέλεσμα τήν πλήρη άδυναμία κατανόησης,

ὅτι αὐτό πού «σερβίρεται» σήμερα ἀπό κάποιους σάν «ἐναλλακτική πραγματικότητα» δέν εἶναι ἄλλο ἀπό ἀποκρυφισμός καί παραθρησκεία.

Ἔτσι φιλοξενήσατε (Δημόκριτος 18-2-2002), χάριν τῆς «πολυφωνίας» (ἢ τῆς... χορηγίας τῆς «ἐναλλακτικῆς» Power Health;), ἀποκρυφιστές καί στελέχη παραθρησκευτικῶν ομάδων (κ.κ. Α. Τσουρτοσόγλου, Μ. Καράδης κ.ἄ.) καί τούς νομιμοποιήσατε σάν ἐπιστήμονες στή συνείδηση τοῦ κοινού.

Ἡ συνέπεια στήν πολιτική πράξη ὀφείλει νά ἀποδεικνύεται ἐμπρακτα. Ἄν ἐπιθυμεῖτε νά ἀποτελέσετε ἕνα εἰλικρινές κοινωνικοπολιτικό σχῆμα «μακριά ἀπό κομματικές πρακτικές», ὅπως δηλώνετε, ἀποδυθεῖτε τήν κοντόφθαλμη, ὠφελμιστική ὀπτική τοῦ Συνασπισμοῦ καί τή συνεργασία μέ «διωκόμενες μειονότητες» - ἀνύπαρκτες καί κατασκευασμένες συνήθως ἀπό τίς μυστικές ὑπηρεσίες τῶν Η.Π.Α. καί τήν Μ.Ι.Τ. - (ἴσως καί τόν Δερβίση καί Σεῖχη τῶν Σούφι Τάκη Ἀλεξίου;) καί πληροφορηθεῖτε γιά τή μεταφυσική διάσταση τῆς ὑπαρξης στά πλαίσια τῆς Ἐκκλησίας... (ἀναφερόμαστε στήν πίστη καί τή βίωση τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας κι ὄχι στά τυχόν λάθη προσώπων, κάποτε καί ἐκκλησιαστικῶν).

Ἔτσι θά ἔχετε κι ἕνα ὑγιές μέτρο σύγκρισης τῶν ἄλλων κοσμοθεωριῶν. Ἐκτός... ἄν ὑπάρχουν ἄλλες σκοπιμότητες!

Πιά τόν καλοπροαίρετο ἀναζητητή τῆς ἀλήθειας, παραπέμπουμε καί στίς σελίδες μας στό Internet: <http://www.geocities.com/mariakotzia/>

Φιλικά
Μαρία Κοτζιά
Δικηγόρος
Σολωμοῦ 17-19
Ἀθήνα 106 82

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ: Π.Ε.Γ.

ΜΙΑ ΕΥΧΗ

Ἀγαπητοί φίλοι

Ἔχω τήν τιμή νά σᾶς γνωρίσω τά ἐξῆς. Κατά μία ἐπίσκεψή μου στό Βιβλιοπωλεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου (Χανιά), ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος μου ἐδώρισε ἕνα τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «ΔΙΑΛΟΓΟΣ» περιόδου Ὀκτωβρίου-Δεκεμβρίου 2001.

Ὅμολογῶ ὅτι ἔμεινα βαθιά ἐντυπωσιασμένος ἀπό τήν ἐπικαιρότητα τῶν θεμάτων καί τήν πληρότητα ἀναπτύξεώς τους. Παρακαλῶ νά μέ ἐγγράψετε συνδρομητή καί εἰ δυνατόν, νά μοῦ ἀποστείλετε ὅσα παλαιότερα τεύχη ὑπάρχουν. Εὐχομαι ὁ Κύριος νά εὐλογῇ τό ἔργον σας καί νά σᾶς χαρίζη δύναμη νά δίδετε μαρτυρία διά τήν ἀλήθειαν τοῦ προσώπου Του.

Μέ πολλή ἀγάπη καί ἐκτίμηση

Κ. Τ.

Λυκείαρχης - Θεολόγος

Χανιά

ΜΙΑ «ΠΑΛΑΙΑ» ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ὁ Christian Szurko, λίγες ἡμέρες πρὶν ἀπό τήν ἔναρξη τῆς ἀστυνομικῆς ἔρευνας, τό 1994 σέ Memorandum πού ἀπέστειλε **στόν καθηγητή Aagaard** ἀνέφερε σχετικά μέ τίς μεθοδεύσεις τῆς Σαηντόλοτς ἐναντίον τοῦ Atack:

«Ὁ John Atack ἀντιμετωπίζει τήν πιό δύσκολη περίσταση μετά τό 1984. Κατά τά τελευταῖα δέκα χρόνια, ἡ προσωπική ζωή του ἔχει γίνει ἔρμαιο τῶν ἐπιθέσεων τῆς Σαηντόλοτς ἐναντίον του. Ἡ ὀργάνωση αὐτή ἀσκεῖ μεθόδους ἐκφοβισμοῦ τοῦ ἰδίου, τῆς οἰκογενείας του, τῶν φίλων καί τῶν γειτόνων του. Ἔχει ὀδηγηθεῖ στό νά χρωστάει πολλά χρήματα, περίπου 25.000 δολάρια ΗΠΑ, ἐξ αἰτίας τῆς ἀμείλικτης συνεχίσεως τῆς τακτικῆς "Fair Game" τῆς Σαηντόλοτς πού αὐτή ἐφαρμόζει ἐναντίον του ("Fair Game" σημαίνει στήν ὀρολογία τῆς Σαηντόλοτς ὅτι τό θύμα εἶναι νόμιμο θήραμα καί ὅτι ἔχει δικαίωμα καί καθῆκον κάθε Σαηντόλογος νά τόν ἐξουδετερώσει).

Πέτυχαν, χρησιμοποιώντας δολίως καί κακοβούλως ἐπανειλημμένες μηνύσεις καί ἀγωγές ἐναντίον του, νά ἐξαντλήσουν τά περιουσιακά του ἀποθέματα καί τήν προσωπική του ἀντοχή σέ προδικαστικές διαδικασίες καί μέ ἄλλα νομικίστικα Τεχνάσματα, ἔτσι ὥστε αὐτός σήμερα νά μήν μπορεῖ νά πληρώσει τούς δικηγόρους του. Καθίσταται ἀνίκανος νά ὑπερασπίσει τον ἑαυτό του, ὄχι ἐπειδή δέν ἔχει ἀποδείξεις, ὥστε νά κερδίσει τίς δίκες ἀλλά ἐπειδή δέν ἔχει χρήματα γιά νά πάει στά δικαστήρια.

Μάρτιος τοῦ 1995, καί ὁ John Atack ἀντιμετωπίζει ἄλλες δύο μηνύσεις. Πιά ἄλλη μία

φορά, τό θέμα φαίνεται ὅτι εἶναι, ὄχι τό ἐάν ἔχει ἀποδεικτικά στοιχεῖα γιά νά ὑπερασπίσει τον ἑαυτό του, ἀλλά τό ἐάν θά μπορέσει νά ἀντέξει **οἰκονομικά** ὥστε νά ἀγωνιστεῖ τό ἄν θά μπορέσει νά πληρώσει τούς δικηγόρους του. Μέχρι τώρα, ἡ ἀπάντηση εἶναι ἀρνητική.

Σύντομα ἡ Σαηεντόλοτς δέν ἀποκλείεται νά προσπαθήσει νά τόν κάνει νά **σιωπήσει μονίμως, προσφέροντάς του μία συμφωνία**. Θά τοῦ προτείνουν ὅτι θά πάψουν τίς ἐπαναλαμβανόμενες ἐπιθέσεις καί ὅτι ἀκόμα καί χρήματα θά τοῦ δώσουν γιά νά ἐξοφλήσει τά χρέη του. **ΑΛΛΑ** θά πρέπει νά πληρώσει ἕνα τίμημα βαρύτερο ἀπό ὅ,τι θά μπορούσε νά ζητηθεῖ ἀπό ὅποιοιδήποτε. Θά τοῦ ζητήσουν νά ὑπογράψει ἕνα συμφωνητικό, στό ὅποιο θά ἀνακαλεῖ **κάθε κριτική** πού ἔχει ἀσκήσει στήν Σαηεντόλοτς γραπτῶς ἢ προφορικῶς. Τά δικαιώματα πνευματικῆς ιδιοκτησίας γιά ὅ,τι ἔχει γράψει, θά τοῦ ζητήσουν νά περιέλθουν στήν ιδιοκτησία τῆς Σαηεντόλοτς. Οἱ Σαηεντολόγοι **τά ἔχουν κάνει αὐτά καί σέ πάρα πολλούς ἄλλους**.

Φαίνεται ὅτι γιά τόν **John Atack** δέν ὑπάρχουν πολλά λογικά περιθώρια ὥστε νά μήν ὑποκύψει. Ἡ Βρετανική ἔννομη τάξη μέχρι τώρα δέν προστάτεψε οὔτε αὐτόν οὔτε κανέναν ἄλλο ἀπό αὐτοῦ τοῦ εἶδους τήν **κατάχρηση τῶν νόμων**. Ἔτσι ὅσους ὁ **John Atack** νόμιζε ὅτι τόσον καιρό βοηθοῦσε μέ τήν ἐργασία του, μοιάζουν ὅτι περνοῦν "ἀπό τήν ἄλλη μεριά". Καί ἐμεῖς πού θέ-

λουμε νά τόν βοηθήσουμε, δέν ἔχουμε τά χρήματα.

Ἄν ὁ John συνεχίσει νά ἀγωνίζεται, ἀντιμετωπίζει **πλήρη χρεωκοπία**, δεδομένης τῆς τακτικῆς τῆς Σαηεντόλοτς νά κάνει μελετημένες καί ἐπίμονες προσπάθειες **μέχρι ἐκμηδενισμοῦ του**. Ἄν πάλι ἐνδώσει, θά ἀντιμετωπίσει τίς ἐπικρίσεις πολλῶν ἀνθρώπων (ἐπειδή θά ἔχει ὑποκύψει), ἄν καί πολλοί ἀπό αὐτούς δέν θα ἔχουν κάνει τό παραμικρό γιά νά τόν βοηθήσουν, παρ' ὅλο πού τούς ἦταν δυνατό. Ὡστόσο, αὐτός θέλει νά συνεχίσει τόν ἀγῶνα.

Ἐδῶ στήν Μεγάλη Βρετανία, καθὼς καί στίς ΗΠΑ, ἡ ἔννομη προστασία παρέχεται ἀντί πολλῶν χρημάτων. Ἰδίως, οἱ διαδικαστικές πράξεις τῆς προδικασίας εἶναι πειθήνιοι **ὑπηρετές τῶν διαδίκων πού ἔχουν τά περισσότερα χρήματα**. **Οἱ Σαηεντολόγοι ἔχουν ἄφθονα καί ὁ John Atack καθόλου**.

Ὁ John ἔχει μιά θαυμάσια εὐκαιρία γιά νά κερδίσει, ἀρκεῖ νά μπορέσει νά παραστεῖ στό δικαστήριο. Μιλᾶω μόνο γιά τό Ἡνωμένο Βασίλειο: **Ἄν κάνουν νά σιωπήσει ὁ John, οἱ ἐπόμενοι πού θά ὑποχρεωθοῦν νά σιωπήσουν θά εἴμαστε ἐμεῖς**.

Κάνω μιά εἰλικρινῆ καί ἀπελπισμένη κλήση: "Διαδάντες ἐνθάδε, βοηθήσατε ἡμᾶς"». (Christian Szurko, Memorandum RE John Atack, 15.3.1995).

«Ναζισμός μέ ἄλλο πρόσωπο», σελ. 95-96, π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου,

Κυκλοφόρησε καί διακινεῖται ἀπό τήν ΠΕΓ (τηλ. 01-6082271) τό βιβλίο τῆς μοναχῆς Ἀντωνίας, *Νεοπεντηκοστιανοὶ στήν Ἑλλάδα. Ὁ Χριστιανισμός τῆς Ἐλευθέρας Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας Πεντηκοστῆς (ΕΑΕΠ)*, Ἀθήνα 1999.

Πρόκειται γιά πολύ χρήσιμο βοήθημα γιά ὅσους ἔχουν ἐμπλακῆ σέ αἴρεση Νεοπεντηκοστιανῶν καί ἰδίως στήν προαναφερόμενη ὁμάδα πού διαθέτει ἐφημερίδα καί ραδιοσταθμούς σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα. Ἡ συγγραφέας ἀσχολεῖται ἐπί πολλά χρόνια μέ τή βοήθεια σέ περιπτώσεις θυμάτων τῆς πλάνης τῶν Νεοπεντηκοστιανῶν ἢ ὅποια δημιουργεῖ πολλές δυσάρεστες οἰκογενειακές καταστάσεις, προβλήματα στά παιδιά, ἀκόμη καί διαζύγια, ὅπως ἀναφέρεται στά πορίσματα τῆς ΙΑ΄ Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
 του π. Ἀντωνίου Ἀλεξίσοπούλου

1. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη - Λατρεία - Ζωή.
2. The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life.
3. Ἡ Ὁρθοδοξία μας.
4. Ρωμαιοκαθολικισμός, Προτεσταντισμός καὶ Ὁρθοδοξία.
5. Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καὶ παραχριστιανικῶν ομάδων, ἔκδ. Γ'.
6. Πεντηκοστιανοὶ καὶ Ὁρθοδοξία. Ἱστορία - Διδασκαλία - Ὁριοθέτηση.
7. Ἀποκρυφισμός, Γκουρουϊσμός, Νέα Ἐποχή, ἔκδ. Γ'.
8. Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία.
9. Μετενσάρκωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη Θεώρηση τοῦ Κακοῦ, ἔκδ. Β'.
10. Διαλογισμός ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση.
11. Ντοκουμέντα γιὰ τίς αἱρέσεις καὶ τὴν παραθρησκεία.
12. Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σέ δρόμου τοῦ Ἐωσφόρου.
13. Νεοφανεῖς αἱρέσεις – Καταστροφικὲς Λατρεῖες στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας.
14. Ναζισμός μέ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὀλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ομάδων.
15. Ὁ ἀποκρυφισμός στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας – Γενική θεώρηση, Καμπάλλα, Ἀλχημεία, Ροδόσταυροι κλπ. (τεύχη 1-20).
16. Νεοσατανισμός, ὀρθόδοξη θεώρηση καὶ ἀντιμέτωπιση.
17. Ἐγκληματικό δόγμα. Ἐμπειρίες πρώην σατανιστῶν.

18. Ἡ ἀστρολογία στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας.
19. Ποιμαντική ἀντιμέτωπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας.
20. Προβληματική καὶ στρατηγική στήν ἀντιμέτωπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας.
21. Ἡ Λατρεία τῆς «Σκοπιᾶς», μία δικτατορία στό Μπρούκλιν, τόμοι Α', Β' καὶ Γ'.
22. Ἀντιμέτωπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πρακτικός ὁδηγός γιὰ τὴν οἰκογένεια.
23. Τό Νόημα τῆς ζωῆς στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἀκόμη συνιστοῦμε

24. Ὁμάδες ἀσυμβίβαστες μέ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη. Ὀλοκληρωτικὲς πνευματικὲς ἐξαρτήσεις. Πανορθόδοξη ἀντιμέτωπιση, ἔκδ. Ζ' Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως, Ἀλιάρτος 20-26.9.1995.
25. Νικολάου Σταυριανίδη, Θρησκευτική Ἐλευθερία, Ἀθήνα 1996, ἔκδ. ΠΕΓ.
26. Νικολάου Σταυριανίδη, Θεοσοφία - «Νέα Ἐποχή», Ἀθήνα 1997, ἔκδ. ΠΕΓ.
27. Μοναχῆς Ἀντωνίας, Νεοπεντηκοστιανοὶ στήν Ἑλλάδα, Ἀθήνα 1999, ἔκδ. ΠΕΓ.
28. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, Σχεδιάγραμμα Ὁρθόδοξου Κατηχήσεως, Ἀθήνα 2002, ἔκδ. ΠΕΓ.
29. Ἰωάννου Μηλιῶνη, «Ναὶ ἢ ΟΧΙ στο Χάρι Πότερ;», Β' ἔκδοση, Ἀθήνα 2002, ἔκδ. ΠΕΓ.

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων πού συνιστοῦμε

1. Ἡ Ὁμοιοπαθητική ἀσυμβίβαστη μέ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη, ἔκδ. Πρωτοβουλίας Γονέων Βορείου Ἑλλάδος γιὰ τὴν Προστασία τῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Ἀτόμου, Πολύγυρος Χαλκιδικῆς 1998 (τηλ. 03710-41880).
2. Ἀρχιμανδρίτη Χριστοφόρου Τσιάνκα, Νεοφανεῖς Αἱρέσεις – Ποιμαντική, κοινωνική καὶ νομική ἀντιμέτωπίσή τους, ΠΕΓ Κύπρου 1998.
3. Α' Εὐρωπαϊκὴ συνδιάσκεψη - Καταστροφικὲς λατρεῖες καὶ ψυχο-ομάδες, Λεμεσός 2000, ἔκδ. ΠΕΓ Κύπρου (τηλ. 003-5725-712839).

Τὰ παραπάνω βιβλία διατίθενται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δέν βρῆσατε τὰ βιβλία 1-27, μπορεῖτε νὰ ἀπευθυνθεῖτε στήν ΠΕΓ, τηλ. (010)6082271, προκειμένου νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπὶ ἀντικαταβολῇ

ΚΟΥΠΙΟΝΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγια Παρασκευή, Τ.Κ. 153 43
Τηλ.: (01)-0-60.82.271

Παρακαλώ νά μου στείλετε τό/ά βιβλίο/α .....

στην παρακάτω διεύθυνση μου:

Έπώνυμο: ..... Όνομα: .....
Όδός: ..... Αριθμός: ..... Τ.Κ.: .....
Πόλη: ..... Τηλ.: .....

Παρακαλώ όπως μου αποσταλούν επί αντικαταβολή.

Ό παραγγέλων

Ό ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεί καί αποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΟΥΠΙΟΝΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΜΑΣ*

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγια Παρασκευή, Τ.Κ. 153 43
Τηλ.: (01)-0-60.82.271

Παρακαλώ, μέ ενδιαφέρει νά μου αποστέλλετε τό περιοδικό «ΔΙΑΛΟΓΟΣ» στην παρακάτω διεύθυνση μου:

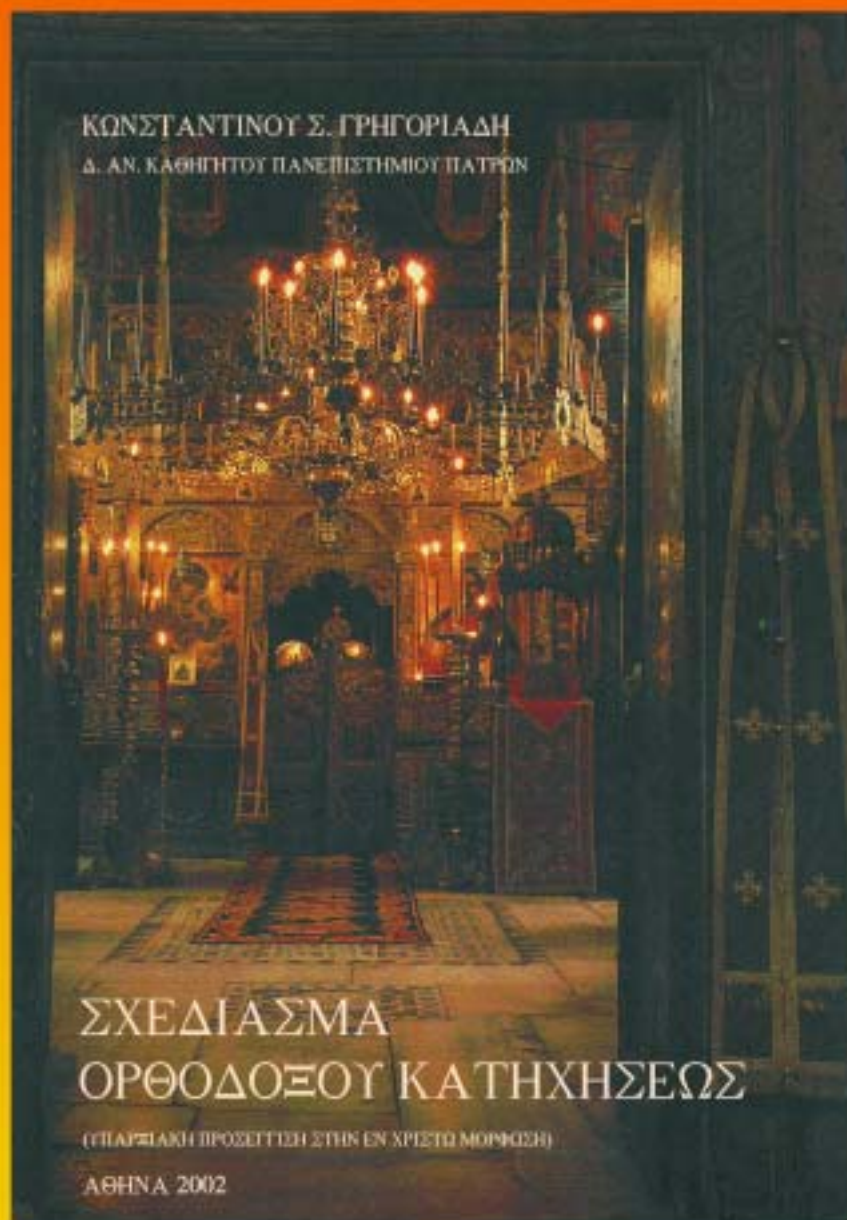
Έπώνυμο: ..... Όνομα: .....
Όδός: ..... Αριθμός: ..... Τ.Κ.: .....
Πόλη: ..... Τηλ.: .....

* Συμπληρώνεται σέ περίπτωση αλλαγής διεύθυνσεως ή έγγραφης νέου παραλήπτου.

Κυκλοφόρησε το νέο βιβλίο

του κ. **Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη,**
Αν. Καθηγητού Πανεπιστημίου Πατρών

Πρόκειται για μία υπαρξιακή προσέγγιση της εν Χριστώ μορφώσεως του ανθρώπου και ιδιαίτερα των παιδιών μας.

Η χρησιμότητα του βιβλίου.

- Απευθύνεται στη σύγχρονη ελληνική οικογένεια για την εν Χριστώ παιδαγωγία των παιδιών.
- Προβάλλει την υπευθυνότητα των ενηλίκων (Γονείς Παιδαγωγοί - Πνευματικοί) έναντι της ομαλής αναπτύξεως των παιδιών.
- Αποκαλύπτει την εν Χριστώ σύσταση και λειτουργία στη ζωή του παιδιού με την προσφορά της ευαγγελικής Αληθείας.
- Παρέχει κατηχητικές προσβάσεις με βάση την Αρχέτυπη και ζώσα παρουσία του Χριστού σε κάθε άνθρωπο.
- Υποδεικνύει την πληρότητα των υπαρξιακών αναγκών του παιδιού στην κοινωνία της αγάπης του Χριστού.
- Εμφανίζει το απαραίτητο του λειτουργικού χώρου της Εκκλησίας στη διαμόρφωση του παιδιού.
- Προτείνει την μετοχή των Γονέων και Διδασκάλων στην Κοινωνία της Αγάπης, ως καθοριστικό παράγοντα στην αγωγή του παιδιού.
- Διαμορφώνει τον Κατηχούμενο με τον εξοπλισμό της «εικόνας του Θεού» παρόλη την επικάλυψή της από την αμαρτία.
- Απομακρύνει και προφυλάσσει τα παιδιά από τα αδιέξοδα των ναρκωτικών, των παραβηρσκειών και των σατανιστικών μεθοδειών.

Οι ενδιαφερόμενοι για την παιδαγωγία και την μόρφωση των παιδιών τους, ας προμηθευθούν το βιβλίο απευθυνόμενοι στην Π.Ε.Γ. στα τηλ.: 010-60.82.271, 010-63.96.665